

24.

UAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI

KADIN
FİLMLERİ
FESTİVALİ

24th FLYING BROOM
INTERNATIONAL WOMEN'S
FILM FESTIVAL

24. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
24th Flying Broom International Women's Film Festival

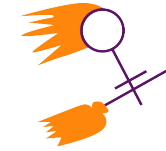
27 Mayıs-11 Haziran/May 27-June 11 2021
Ankara

CERMODERN

Anafartalar, Altınsoy Cd. No: 3 Sıhhiye Altındağ/Ankara
T: (+90) 312 310 00 00

DOĞAN TAŞDELEN ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİ

Kennedy Cad. No: 4 Kavaklıdere/Ankara
T: (+90) 312 468 21 05

Nenehatun Caddesi Şairler Sokak No: 7/4 Gaziosmanpaşa/Ankara
Mobil: +90(533) 762 31 17
Web: www.ucansupurge.org.tr
E-mail: info@ucansupurge.org.tr – festival@ucansupurge.org.tr
①/ucansupurgefestival
②/ucansupurgevkf
③/ucansupurgevakfi

Bu etkinlik 5224 sayılı yasa gereğince Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmektedir.
This event is organised with permission granted by the Artistic Activities Commission as per Statute No. 5224.

Yasal düzenlemeler uyarınca aksi belirtilmediği sürece tüm film gösterimlerimiz 18+ uygulamasına tabidir.
As per legal regulations, all our screenings are restricted to persons over 18 years of age, unless stated otherwise.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

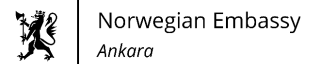
Canada

Hollanda Kraliyeti

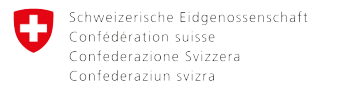
Embassy of Italy
Ankara

EMBAJADA
DE ESPAÑA
EN TURQUÍA

Embassy of Sweden
Ankara

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Turkey
İsviçre Büyükelçiliği Türkiye

Penti

cermodern

ajandakolik
hayat kısa sanat uzun

Altyazi
AYLIK SINEMA DERGİSİ

Anayurt

BEYAZPERDE

bianet
BAĞIMSIZ İLETİŞİM AĞI

BIRGün

TCA
TOURISM | CONGRESS | ASSISTANCE

[dadan]izm

evrensel

OFFİ
OFFICE FURNITURE

FILMLOVERSS

gazete
duvaR.

HABER
TURK

Häcker
kitchen.germanMade.

patile
2003

GLR

Standart kullanım için:
radyo odtü
103.1

eyesoft

Tuzij

sadibey.com

T24

TELE1

EIGEN
Engineering / Consulting / Contracting

MONAD
ELEKTRİK

kadın
okki
yeni yaşam

OLEOBOX
Simple and natural skincare for all

grupcam
sanayi ve ticaret ltd. şti.

Teşekkürler/Acknowledgements

Kültür ve Turizm Bakanlığı (*Ahmet Misbah Demircan*)
Kültür ve Turizm Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü
(*Erkin Yılmaz, Selçuk Yavuzkanat, Kemal Uysal*)
Ankara Büyükşehir Belediyesi Basın Yayın ve Halkla
İlişkiler Daire Başkanlığı (*Volkan Memduh Gültekin,*
Petek Us, Dilvin Kaygusuz Karabulut, Esmâ Tuncer)
Ankara Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler
Dairesi Başkanlığı (*Hacı Ali Bozkurt*)
Ankara Büyükşehir Belediyesi Kültür Etkinlikleri Şube
Müdürlüğü (*Hüseyin Zehir, Selçuk Akyürek, Osman*
Cem Taşbaş)
Ankara Büyükşehir Belediyesi Kadın Çalışmaları
(*Şenay Yılmaz*)
Ankara Büyükşehir Belediyesi Kent Estetiği Dairesi
(*Emrah Bağdat*)
Ankara Kent Konseyi (*Halil İbrahim Yılmaz, Savaş Zafer*
Şahin, Ceren Anadol, Gonca Ertuğrul, Büşra Malkan)
Ankara Sanayi Odası 2. Organize Sanayi Bölgesi (*Seyit*
Ardıç)
Ankara Ticaret Odası
Çankaya Belediyesi (*Gülsün Bor Güner, Dr. Ethem İ.*
Torunoğlu)
Yenimahalle Belediyesi (*Tuğba Ejder*)
3311 Productions (*Jennifer Dana*)
Agah Özgüç
Alev Özkazanç
Ali Can Sekmeç
Alin Taşçıyan
Alisa Lebow
Anadolu Efes (*Orçun Ejder, Mislina Burhan, İlayda*
Ecem Pöge)
Angora Rozet
Antik Tuğra
Autlook Filmsales (*Stephanie Fuchs, Maria Rabbe,*
Astrid Guger)
Ayça Damgacı
Aydan Akas
Ayşegül Cebenoyan
Başka Sinema (*Cenan Tüzel*)
Berna Özdemir
Berrin Sönmez
Berrin Balay
Biletix (*Cihan Acar*)

Bir Film (*Ersan Çongar, Derya Durmaz, Ayşe Mutlusen*)
BKM (*Zümrüt Arol Bekçe, Ceren Bilgili, Cansu Aydın*)
Bulgu Öztürk
Burn the Film (*Zhengfan Yang*)
Cem Altınsaray
Cem Koç
CerModern (*Tolga Yüksel, Selim Akgül*)
Ceylan Özgün Özçelik
CGV Mars Entertainment Group (*Firuzan Koçak*)
Deckert Distribution GmbH (*Hanne Biermann*)
Deniz Şengenç
Doğan Taşdelen Çağdaş Sanatlar Merkezi (*Evren*
Özgür, Arzu Özkan, Can Örgüt, Cem Tırpancı)
Deniz Kandiyoti
Doğan Şener
Effect Turizm (*Pınar Pekbaş, Aytül Sert*)
Elif Key
Elif Özmenek Çarmıklı
Emel Işıtan
Emre Yılmaz
Engin Ertan
Enis Timuçin Tan
Erkan Sezeroğlu
Esin Küçüktepepınar
Ethem Torunoğlu
Ezgi Elif Topaloğlu
Fahri Kaplan
Fanatik Film (*Nejdet Arkın*)
Farah Nalbusi
Fatih Özgüven
Filiz Yenişehirlioğlu
Filmada (*Armağan Lale*)
Filmartı (*Bülent Gündüz, Özlem Gündüz, Gökçen Aka*)
Filmotor (*Michaela Cajkova*)
Funda Görey
Funda Tuğrul
Fusun Okutan
Gizem Beştaş
Go2Films (*Yosef Goldschmidt, Hadar Taylor Shechter*)
Goethe Institut (*Dr. Friedrich Dahlhaus, Linda Rödel*)
Golden Matbaa (*Yiğit Öğütçü*)
Gökhan Altunkaynar

Gülden Treske
Gülsün Bor Güner
Gülşah Film (*Engin Karabağ*)
Hayri Çölaşan
Helün Fırat
Hollanda Büyükelçiliği (*Ipek van Dijk, Eray Ergeç, Digna*
Van Houte)
Institut Français (*Sébastien de Courtois, Özlem Gül*)
İspanya Büyükelçiliği (*Berta Braga*)
Isuma Distribution International (*Samuel Cohn-*
Cousineau)
İsveç Büyükelçiliği (*Ipek Erel*)
İsviçre Büyükelçiliği (*Ariane Tinner, Arzu Özmen Ertaş*)
İtalya Büyükelçiliği (*Şükran Erdirik*)
Java Films (*Oliver Semonnay*)
Kağan Çağlıyan
Kanada Büyükelçiliği (*Simin Taylaner*)
Kerem Ayan
Koop (*Önder Hacıoğlu*)
Limak Ambassade Hotel (*Tolga Kaan Çorbaçı*)
Mareliber
Mars Prodüksiyon (*Marsel Kalvo, Ceren Ülgen, Ref*
Kortun)
The Match Factory (*Valentina Bronzini*)
Mehlika Gider
Mehmet Şahin
Merve Duran
MG İletişim Stratejileri Ajansı (*Olca Boran*)
Mine Film (*Metin Yurdatap*)
MUBI (*Charlotte Tillieux, Hannah Sayer*)
Musa Toprak
Mustafa Onurhan Esmer
Nermin Saatçioğlu
Nisan Dağ
Norveç Büyükelçiliği (*Helene Opsal*)
Nur Ger
Nuray Muştu
Nurten Kara
Orange Fox (*Oğuz Sinan Dişli, Duygu Yıldırım,*
Mehmetcan Özel)
Ozan Yoleri
Ömer Güner

Övgü Gökçe
Pascale Ramonda
Pyramide International (*Alberto Alvarez Aguilera*)
Rita Walsh
Ruhat Sandıkçioğlu
Sami Kariyo
Seda Gökçe
Selçuk Pehlivanoğlu
Selen Akhuy
Sevin Okyay
Sheryl Bedas
Sinemedia (*Emrah Aktürk, Güven Güngör*)
Sivil Düşün (*Dilek Ertükel, Bilge Özün Karadeniz*)
Süleyman Demirel
Şenay Gürler
TOBAV
True Colours (*Nelfi Devid*)
TrustNordisk (*Frederik Hemmingsen, Lene Bokelund*)
Tuba Çameli
Tuğçe Ala
Tülay Ergincan
TRT (*Faruk Güven*)
Uçan Bülten (*Betül Gökçe Akgöl, Canberk Altundal,*
Cemre Öztoprak, Ekin Durmaz, Elçin Kuloğlu, Hülya
Ceren Üngör, Kutay Kaya, Merve Duran, Nur Karagöz,
Özge Yıldız, Özlem Kadıköylü, Sema Tiske, Sıla Altun,
Tülin Solak)
UIP (*Emir Olcaycan*)
Umut Başpınar
UN Women (*Zeliha Ünalı, Melinda Demirel, Ebru*
Özdayı Demirel)
Unifrance (*Jean-Christophe Baubiat*)
Ümit Gülşen
Vigo Film (*Alara Hamamcıoğlu*)
Visit Films (*Tarek Shoukri*)
Viviana de Rosa
Yakın Ertürk
Yetkin Dikinciler
Yiğit Kalafatoğlu
Yusuf Pinhas
Zaf Global Trading Ltd.
Zeynep Meydanoğlu

ARAFTAN ÇIKMAK

Geçen yıl, pandeminin ilk aylarında yaptığımız festivalin teması “Evde Kaldık” idi. “Araftan Çıkma” o temanın bir devamı ve çok daha fazlası. Salgın nedeniyle bütün dünyada alarm sirenleri çalmasının üzerinden neredeyse bir buçuk yıl geçti, geriye bakıp hasar tespiti yapmanın vaktidir. Bu hasar tespiti sırasında hiç kuşkusuz en çok söz alması gereken kadınlar. Çünkü kadınlar pandeminin yükünü iki kez çekti. Ev içi emek ve bakım yükü seyrek istisnalar hariç tamamen kadınların üzerine yığıldı. Kadınlar ofis yerine evden çalışmaya devam etti, üstelik artık çocuklar okula gitmediği için onlarla ilgilenmek ve herkes evde olduğu için katlanarak artan ev işlerine yetişmeye çalışmak da cabasıydı. Herkesin eve kapandığı bu dönemde raporlarla da sabit olduğu üzere kadın yoksulluğu ve ev içi şiddet gözle görülür oranda arttı. Pandemi asırlardır süren bu sömürü düzenini daha görünür kıldı ve dünyanın dört bir yanında kadınlar seslerini yükseltmeye başladı, Arjantin’den Polonya’ya, Türkiye’den ABD’ye kadınların isyanı ev içlerinden sokaklara taşıdı. Dünyanın her bucağında artık toplumsal cinsiyet eşitsizliği ciddi bir sorun olarak kabul ediliyor. Belki bu olumlu bir gelişme sayılabilir, ama öte yandan daha kat edilecek çok yol varken kadınların yıllarca mücadele ederek kazandıkları hakların aslında ne kadar kırılğan bir zeminde olduğuna da şahitlik ediyoruz. Bir gecede çıkartılan ya da iptal edilen yasalarla, alınan kararlarla dünyanın her tarafında kadınların mücadelesi yok sayılıyor, kadınlar yok sayılıyor. Biz de diyoruz ki, artık araftan çıkma zamanı. Dünya kadınlarının küresel bir güce dönüşen hak mücadeleleri artık geri döndürülemez. Kadın haklarının yasak savmak için her politikacının ağzında sakız olmadığı, kadın haklarının çözülmesi gereken bir sorun değil yaşamsal bir hak olduğunu, kadınların kotalara, imtiyazlara ihtiyaç duymadan özgürce ve eşitçe var olabileceği bir toplum talebimizi var gücümüzle haykırıyoruz. Bu talebimize de ancak el ele, omuz omuza vererek ve dayanışarak ulaşabiliriz. O nedenle, bu yıl festivalin tema ödülünü kendi ülkelerinde bu uğurda korkusuzca mücadele eden üç oluşuma veriyorumuz:

ruz: Türkiye’den EŞİK (Eşitlik İçin Kadın Platformu); Arjantin’de başlayan ve kadın cinayetlerine karşı mücadeleleri tüm Latin Amerika’ya yayılan Ni Una Menos (Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz) ve Polonyalı kadınların kürtaj hakkı mücadelesinden doğan, kadın grevi pratiğiyle kadınların temel haklarını savunan Strajk Kobiet (Kadın Grevi).

Kadınlar sinemada da araftan çıkıyor. Pandemi sırasında sinema alanında üretim azalırken kadın yönetmenlerin filmlerinin hem nicelik hem nitelik olarak arttığına şahit oluyoruz. Festival için hazırladığımız program da bunun bir kanıtı. Oğullarının anlamsız bir savaşta yer almasını istemeyen dört annenin yıllar süren mücadelesinden; kendi ailelerini, çocuklarını geride bırakmak zorunda kalarak zengin ülkelere hasta bakmaya giden Polonyalı kadınların hikâyesini anlatan kara komedilere; artık başkaları için değil kendi için yaşamaya karar veren ve kendi kendisiyle evlenmeye karar veren Rosa’dan; Mısır da devrim sırasında meydanlarda hem rejime hem de erkeklerin tacizine karşı mücadele eden Samaher Alqadi’nin Filistin’e uzanan kendi kişisel yolculuğuna; Kanada’nın kuzeyinde yaşayan İnuit Elsa’nın ne ailesinin geleneklerine ne de sömürgecilerin dayatmalarına boyun eğip kendi yolunu çizmesinden; Hindistan’ın en alt kastından gelen Dalit kadınların kurdukları gönüllü muhabir ağıyla çıkardıkları Khabar Lahariya (Haber Dalgası) gazetesinin özellikle dijitalle geçtikten sonra kazandığı başarı ve Hindistan’da tamamen sınıfsal ve cinsiyetçi bir meslek olan gazetecilikte çığır açmaları festival filmlerinin bize anlattıklarından sadece birkaçı.

Bu festivali gerçekleştiren ekip de bu dayanışmanın bir kanıtı. Bazıları birbirleriyle sadece zoom üzerinden tanışan, Ankara, İstanbul, Ayvalık ve Krakow’dan kadınlar bir araya geldik ve bu festivali sizler için hazırladık.

Toplumsal cinsiyet eşitliği herkes tarafından içselleştirildiğinde, bu araftan çıktığımızda dünyayı saran yıkıcı sorunlara, salgınlara, küresel iklim krizine, savaşlara dur demek için kadınların söylediği söz dünyayı baştan kuracak.

OUT OF LIMBO

The theme of last year’s festival which took place in the first months of the pandemic was named “#WeStayedAtHome”. “Out of Limbo” is a continuation of that theme and much more. It has been almost one and a half years since alarm sirens were echoing all over the world, and it is time to look back and make a damage assessment. Obviously especially the women should take the floor during this damage assessment because the women had the burden of the pandemic two-fold: Household care and labour completely snowed the women under with few exceptions. The women continued to work from home instead of the office. Besides, the women had to care about their children as well as they could not continue schooling, and it was overwhelming to run after the cascading housework because everybody was at home. The reports also support an observable increase in poverty among women and domestic violence during this period when everybody was in lock-down. The pandemic made the centuries old system of exploitation more visible, and women from every corner of the world, started to raise their voices: From Argentina to Poland, from Turkey to USA, the rebellion of women overflowed out of their homes into the streets. Social gender inequality is accepted as a serious problem in all corners of the world now. This may be accepted as an improvement however, we are also witnessing the fragility of the ground that holds women’s rights that were gained after years of struggle, let alone much progress waiting to be made for them. The fight of the women and the women are swept under the rug with overnight legislation, cancelled statutes or new decisions, all around the world. And we say, it is time to get out of limbo. The fight for the right of the women of the world has turned into a global force and it cannot be forced back. We are shouting with all our strength that women’s rights can never be the talk of the town for the politicians just for makeshift, women’s rights shouldn’t be the problem to be solved but instead should be accepted as a basic vital right, and we demand a society where women can exist freely and equally without the need of quotas or prerogatives.

We can succeed in this demand only by working hand in hand, staying shoulder to shoulder and with

solidarity. Hence, we are presenting the Theme Awards of the Festival to three organizations that are fighting fearlessly in their countries for this cause: EŞİK (Eşitlik İçin Kadın Platformu: Women’s Platform for Equality) from Turkey, Ni Una Menos (Not One Less) that sprouted in Argentina and spread across Latin America with their fight against femicides, and Strajk Kobiet (Women’s Strike) that was born out of the fight of the Polish women for their right of abortion and defends the primal rights of women with the practice of women’s strike.

Women are getting out of limbo in cinema as well. Movie production has dropped during the pandemic however we see that the quantity and the quality of the movies from female directors are increasing. The festival program is a proof of this. The years long fight of four mothers who do not want their sons to take part in a meaningless war; black comedies that tell the story of Polish women who had to leave their families and their children behind just to take care of sick people in rich countries; Rosa who decides to live for herself instead of living for others, and decides to marry herself; a personal journey extending to Palestine from Samaher Alqadi who fights both the regime and the harassment of men in the squares of Egypt during the revolution; the story of Inuit Elsa who claws her way instead of submitting to the traditions of her family or the extortions of the colonists; the post-digitalization success of the newspaper Khabar Lahariya (News Wave) that was founded as a voluntary reporters’ network of Dalit women who are the lowest caste in India, and how they blazed a trail in journalism in India which was completely class and gender based; are only a few of the stories that the festival films are telling us.

The team who has accomplished this festival, is a proof of this solidarity as well. We, the women from Ankara, İstanbul, Ayvalık and Kraków -some who have only met in Zoom-, got together and prepared this festival for you.

Once the social gender equality is internalized by all, and when we get out of this limbo; the women shall have more to speak up about the devastating problems devouring the world, about pandemics, about global climate crisis, about stopping wars.

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ANKARA METROPOLITAN MUNICIPALITY

Mansur Yavaş
Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı
Mayor of Ankara Metropolitan Municipality

Önce ailelerimizin sonra toplumumuzun temel taşı kadınlarımız,

Dünyanın dört bir yanındaki kadınların başarı hikâyelerini anlatacak 24. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne 'Merhaba' diyoruz.

Ankara Büyükşehir Belediyesi olarak kadınlarımız için biz neler yapıyoruz? Kadın ve Aile Şubemiz aracılığıyla kadına verdiğimiz değeri artıracak, kadın hakları konusunda farkındalık yaratacak çalışmalar yapıyoruz. Kadınlarımızın kendilerini tanımaları, ilgi alanlarını saptamaları ve gelişmeleri için onları; bedensel, ruhsal, sosyal, kültürel, ekonomik ve eğitsel bakımdan destekliyoruz. Kadına yönelik her türlü şiddet, taciz ve istismarın ortadan kaldırılması için de önemli çalışmalara imza atıyoruz. Kadınlarımızın kendilerini yalnız hissetmemelerini ve başarılarla dolu hikâyelerini paylaşmalarını istiyoruz.

Kadınlarımızın üretime katılımını destekleyecek adımlar atmaya özen gösteriyor, kadın kooperatiflerimizin ürünlerini Başkent Marketler aracılığıyla Ankaralılarla buluşturuyoruz. Kadınlarımız gönül rahatlığıyla çocuklarını bırakabilsin diye biri Batıkent'te diğeri İşçi Blokları'nda olmak üzere iki kreşi Başkent'e kazandırdık, yenilerini de çok yakında açacağız. Kadın sağlık merkezleri, sığınma ve barınma evlerimizin sayısını artırmak için çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Türkiye'deki eşitsizlik tablosunu Ankara'da en aza indirmek ve kadınlarımızı güçlendirmek için var gücümüzle çalışıyoruz. Hep söylediğim gibi üreten ve istihdam oluşturan Ankara hayalimin başrolünde 'kadınlar' var.

Hem kadınları hem de kültür sanat etkilerini ve festivalleri desteklemeye devam edeceğimizi belirterek, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin hepimiz için güzel kapılar açmasını diliyor, organizasyonda emeği geçen ve katılan herkese en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Women, first, the cornerstones of our families, then of our society.

We say 'Hello' to the 24th Flying Broom International Women's Film Festival that will tell us the success stories of women from all around the world.

As the Ankara Metropolitan Municipality, what do we do for our women? With the mediation of our Women and Family Branch, we conduct work that will increase the value we give to women, that will raise awareness about women's rights. We support our women in physical, spiritual, social, cultural, economic and educational ways so that they can know themselves, determine their areas of interest and progress. We are carrying out important work to eradicate every kind of violence against women, and of harassment and abuse of women. We want our women to know that they are not alone, and we want them to share their stories full of success.

We take care to support our women to take steps in their contributions to production, and with the mediation of Başkent Markets, we bring our women's cooperatives' products to customers in Ankara. We have established two nurseries in Başkent, one in Batıkent and the other in the İşçi Blokları, so that our women can leave their children with peace of mind, and we will be opening more soon. We are continuing our works to increase the number of women's health centres, shelters and refuges. We are working with all of our might to bring down the picture of inequality in Turkey in Ankara and to give strength to our women. As I always say, in my dream of a productive Ankara that generates employment, 'women' are in the lead role.

As I point out that we will continue to support women, art and culture events and festivals, I hope that the Flying Broom International Women's Film Festival will open doors for all of us, and I give my affection and respect to everyone that contributed and participated in the organization.

ÇANKAYA BELEDİYESİ MUNICIPALITY OF ÇANKAYA

Alper Taşdelen
Çankaya Belediye Başkanı
Mayor of Çankaya

Hayatlarımız, zihinlerimiz; yaşamış olduğumuz bu dönemlerde bizi kıştırdı ve bozguna uğratmaya çalıştı. Aradan geçen bir yıldan fazla zamanda, fiziksel zorluklar kadar zihnin de zorlanması na yol açtı...

Şimdi, baharın tatlı esintileri altında zihni toparlama, renklendirme fırsatı geldi buldu bizi. Tam da böyle bir zamanda önümüzde yepyeni bir ufuk, bir kapı belirdi. Aslında neredeyse çeyrek asırdır Ankaramızın, Başkentimizin ufuklarında beliriyor: 24. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali.

Sinema, kitlelerin eğlence sporu değildir sadece, o hayatlarımıza anlam katan, güzelliklerle hayatımızı ötelere taşıyan bir spordur da. Sinemanın hayata en yakın, en sıcak sanat oluşu; yürüdüğümüz yolları sürekli bir biçimde genişletmesi, ona tutkuyla, zevkle, inançla bağlanmamıza olanaklar sağlıyor. İşte, şimdi, bu zor ve dar günümüzde, bize soluk vermeye, ümit vermeye, kahkaha ve hüznün katmaya bir arkadaş olarak yine koştu geldi ve yanı başımızda durdu. Bir tür imdat butonu gibi yardımımıza koştu. Böyle büyülü bir arkadaşta, sanatlar sanatına, yedinci sanata sahip olduğumuz için şanslı saymalıyız kendimizi.

Büyük sinema ustası Tarkovski, sanatın, dünya mükemmel olmadığı için var olduğunu söylememiş miydi? İşte, sinema mükemmel olmayan hayatlarımızın mükemmel mini parçalar ekleyen bir geçiş kuşağı olduğunu göstermek adına bu festival ile yine geldi.

Bir zamanlar sıkı ve titiz eleştirmen Nurullah Ataç, sinema yerine "cin aynası" denmesini önermişti. Sevimli bir öneriydi aslında bu. Bir tür ayna diyebileceğimiz sinemayı, festival biçimine büründürerek, onu Ankara'nın bir tür kültürel varlığı haline getirenlere, Ankaralılar olarak, Ankara adına ne kadar teşekkürle kalkışsak yine de az kalır bu teşekkür diye düşünüyorum.

Sıkıntılı günlerimizin yakın dostu sinema, Uçan Süpürge ile hoş geldiniz şehrimize. Saygı ile...

Our lives, our minds; they've cornered and brought us down during these days. In the time that's passed, more than a year, as much as physical difficulties, it's lead to a strain of the mind...

Now, under the sweet spring breeze, the opportunity to gather our minds and bring things back to life has found us. Right now, at a time like this, a brand new horizon faces us, a new door had opened. In fact, it's been emerging in our Ankara, our capital city's horizons for quarter a century now: the 24th Flying Broom International Women's Film Festival.

Cinema is not just an entertainment sport for the masses, it's also a sport that brings meaning to our lives, carries our lives further and beyond with its beauty. Cinema is the art closest to life; it constantly widens the streets we walk on; it gives us opportunities to connect to it with passion, pleasure and belief. And now, during these difficult and narrow days, it gives us a breath of fresh air, gives us hope, laughter and sadness, it's run to us as a friend and stood by our side. It's come to our aid like a kind of emergency button. We should count ourselves lucky to have such a magical friend, the art of arts, the seventh art.

Didn't the great cinema master Tarkovsky say that art existed because the world is not perfect? And so cinema comes to us again with this festival to show us our imperfect lives are a passing age adding perfect little pieces.

Some time ago, the severe and meticulous critic Nurullah Ataç suggested we call it a "djinn mirror" instead of cinema. Actually, this was a lovely suggestion. To those who took cinema, which we can call a kind of mirror, and cloaked it in the guise of a flying festival and turned it into a cultural wealth for Ankara, as a person of Ankara, in Ankara's name, however much I thank you, I think it would not be enough.

Cinema, our close friend in our troublesome days, welcome to our city with the Flying Broom, With respect...

YENİMAHALLE BELEDİYESİ MUNICIPALITY OF YENİMAHALLE

Fethi Yaşar
Yenimahalle Belediye Başkanı
Mayor of Yenimahalle

Toplumun yarısını oluşturan kadın arkadaşlar için günümüzde hâlâ evden başlayarak sosyal hayatın her alanında cinsiyet eşitsizliğine maruz kaldığınızı görüyor olmaktan büyük üzüntü duyduğumu belirtmek isterim. Bu konuda ülkeyimizin kurucu lideri Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile birlikte önemli adımlar atılmasına ve cumhuriyetimizin 98'inci yılına gelmemize rağmen hak arayışınızda hızlı bir gerilemeye tanık olmaktan da üzüntü duyuyorum.

Kadınlar ikinci sınıf insan görülmemekte, kadına şiddet her geçen gün artmakta, hak mücadelesinde yer alan kadınlar haksızlıklara uğramaya devam etmektedir. Üzüntüm sadece kadınların bu konuda içinde buldukları durum değildir, bu durumun ülkemdeki medeniyet ve demokrasi ile doğru orantılı olduğuna inanmamdır. Nerede demokrasi ve medeniyet varsa orada kadın hakları vardır, nerede istibdat ve geri kalmışlık varsa orada kanının adı yoktur.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen ben kadınları güveniyorum. Önlerindeki engelleri aşma konusundaki ısrar ve sabırlarının bir gün sonuç vereceğine yürekten inanıyorum. Ülkemin aydınlık geleceğinin bu mücadele ile paralel gideceğini biliyorum. Sizlerin mücadelesi sadece sizleri değil ülkem demokrasisini de kurtaracaktır.

Bu vesileyle bu yolda önemli bir görev üstlendiğime inandığım 24'üncü Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne destek olmaktan büyük onur duyuyorum. Yenimahalle Belediyesi kadın dostu bir belediyedir, çalışmalarını da eşit yurttaş ilkesi üzerinden yürütür. "Araftan Çıkma" temasıyla bu sene kadın ve hakları konusunda ciddi bir farkındalık yaratacak olan festivalin, başarılı olmasını diliyorum sinemaseverlere iyi seyirler diliyorum.

I'd like to state that I feel deeply saddened by seeing our female friends, who make up half of the population, are still to this day subjected to gender inequality in every area of life, from the home to social life. I'm also saddened that despite the important steps taken with our country's founding leader Mustafa Kemal Atatürk and we've reached the 98th anniversary of our republic, I witness a swift regression in the claiming of your rights.

Women are seen as second-class citizens, violence against women is rising every day, women in the struggle for their rights continue to face injustices. My sadness is not just for the situation that women find themselves in, but because of my belief that this situation is directly proportional to the democracy and civilisation in my country. Wherever there is democracy and civilisation, there are women's rights, wherever there is despotism and regression, women have no name.

Despite all of this negativity, I trust in women. I wholeheartedly believe that their determination and patience in overcoming the obstacles they're confronted with will one day bring results. I know that the future of enlightenment for my country will be parallel to this struggle. Your struggle will not just save you, but my country's democracy.

With this occasion, I am greatly honoured to support the 24th Flying Broom International Women's Film Festival, which I believe takes on an important duty in this. Yenimahalle Municipality is a council that is a friend to all women, and works with the principle of equal citizens. With the theme of "Coming Out of Purgatory", this year's festival will bring a lot of awareness to women and women's rights, and I wish it success, and hope the audiences enjoy the show.

ANKARA KENT KONSEYİ ANKARA CITY COUNCIL

Ankara Kent Konseyi, kentin tüm paydaşlarının bir araya getirildiği bir anlayışla yeniden kurulduğu 29 Haziran 2019 tarihinden bu yana, Başkent'in tüm zenginliğinin ve renklerinin kentsel kamusal alanla buluşması için çalışmaktadır. Bu anlamda "kültür ve sanatın başkenti" Ankara hedefiyle yola çıkan her girişimin doğal paydaşı olarak bu festivalin bir paydaşı olmak bizim için bir gurur kaynağıdır. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, çok uzun yıllardır kentin imcelesiyle yürütülen çok önemli bir kültürel değişim ve süreçtir.

Bu sene 24. kez düzenlenen festival pandemiye rağmen sanatın iyileştirici tarafını bize gösteriyor. Festivallerin şehrin ritmi olduğunu ve kültür sanatın başkenti olabilme yolunun buradan geçtiğini biliyoruz. Bugün Ankara Kent Konseyi'nin üst yönetimi, Kültür ve Sanat Çalışma Grubu ve 20'ye yakın bileşeni doğrudan veya dolaylı olarak festivale katkıda bulunmuştur. Bu süreç bizim için dayanışmanın en önemli göstergesi olmuştur.

Sinemanın büyüklü dünyasını kadın gözünden dinlemek, anlamak ve izlemek, 23 yıldır olduğu gibi bu yıl da bizi heyecanlandırıyor. Türkiye'de birçok genç kadın oyuncuya "Genç Cadı" Ödülü vererek onları sektörde yüreklandiren Uçan Süpürge sadece sinemada değil, kadın dayanışması içinde de önemli bir yere sahiptir. Zor zamanlardan çıkışı ifade eden "Araftan Çıkma" teması etrafında organize edilen bu senenin festivali, bizim için Başkent Ankara'nın sanatla ilgili tüm arafları geride bırakmasının bir sembolü olarak da tarihsel bir anlam taşıyor. Bu anlam doğrultusunda bundan sonraki yıllarda da Ankara Kent Konseyi artık Uçan Süpürge'nin doğal yol arkadaşlarından birisi olarak kendisini görmeye devam edecektir.

Ankara City Council works to link all the richness and colours of the capital city with the urban public realm, since its refoundation on 29th June 2019 with an understanding to gather all the stakeholders of the city. In that sense, being a natural stakeholder of all initiatives that aim Ankara to be "the capital of culture and arts", we are proud to be a stakeholder of this festival. Flying Broom International Women's Festival is a very important cultural figure and process that has been carried on for many years with collective efforts of the city.

This year, the 24th edition of the Festival presents the healing power of arts, despite the pandemic. We know that festivals are in sync with the rhythm of a city, and it is necessary to be so, in order to be the capital of culture and arts. Today, the top management, Culture and Arts Committee and about 20 components of the Ankara City Council have contributed directly or indirectly to the festival. This process has been a significant indicator of solidarity, for us.

Like in the last 23 years, we are excited this year as well to listen, understand and watch the magical world of cinema from the eyes of women. Flying Broom that has encouraged many young actresses of the sector with the "Young Witch" award, has a significant role in women's solidarity as well as in cinema. This year's festival which is organized with the theme "Out of Limbo" representing the exodus from hard times, has an historical meaning for us as well, because it symbolizes how capital city Ankara is getting out of all limbos about arts. In that sense, Ankara City Council will assume itself as a natural fellow traveler of Flying Broom, in the years to come.

ZUHAL OLCAY

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

Yazı/Text: Alin Taşçıyan

YAZ SABAHİ BUĞUSU

Yıldızı güneş olan Aslan burcunda doğdu, Zuhâl Olcay. Ailesi ona Arapça astronomide halkalarıyla ayırt edilen Satürn gezegeninin karşılığı olan Zuhâl adını verdi. Opera sanatçısı ve piyanist teyzelerinin izinden gidip konservatuvara giren biricik kızları tiyatro, sinema ve müzik halkalarını donanıp bir yıldız oldu.

En yetenekli, en zarif, en karizmatik ve en belirgin stil sahibi oyuncu ve şarkıcılardan biri, Zuhâl Olcay. Bakışları ve sesindeki yaz sabahı buğusu onu benzersiz kılan. Yansıttığı duyguları yoğunlaştıran ve derinleştiren bir etki yaratır bu buğu... Bir yandan da gerek sahne- de gerek perdede canlandırdığı karakterlerin ve seslendirdiği şarkıları sararak onu acıyla, hüznle, melankoliyle özdeşleştirenler olur sık sık... Oysa Zuhâl Olcay'ın gerçek kimliğiyle olsa olsa o karakterlerdeki güç ve dayanıklılık, o şarkılardaki ince mizah ve oyunbazlık özdeşleştirilebilir!

Ankara Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Yüksek Bölümü'nden mezun olup, bir yıl da Londra'da kaldıktan sonra Türkiye'de sürdürdüğü kariyeri, zirvesi sürekli yükselen bir dağa tırmanışı andırır. Tiyatroda ilk rollerini her genç oyuncunun hayal edebileceği Shakespeare ("Othello" - Desdemona, Ankara DT 1978),

A SUMMER MORNING'S MIST

Zuhâl Olcay was born under the sunsign of Leo. Her family named her Zuhâl, taken from the Arabic astronomical word for the planet Saturn, distinguishable by its rings. She followed in the footsteps of her opera singer and pianist aunts and went to a conservatoire, decorating herself with the rings of theatre, film and music and becoming a star herself.

Zuhâl Olcay is one of the most talented, elegant, charismatic and stylish actress/singers. It is the summer morning mist in her looks and her voice that makes her unique. This mist creates an effect that intensifies and deepens the emotions she reflects.... And on the other hand, whether on stage or on the screen, the characters she brings to life and the songs she sings cloak her in pain, sadness, melancholy and there are those that identify her with this... Whereas Zuhâl Olcay's true character can be identified with the strength and stamina of those characters, the subtle humour and playfulness in the songs.

She graduated from the Ankara State Conservatoire in Acting, then stayed in London for a year before returning to Turkey, where her career resembles a mountain hike in which the peak is always getting higher. Her first roles in theatre were any young actress' dream, Shakespeare's Desdemona in Ankara State Theatre's "Othello" in 1978, Melda İzmir in Ankara State Theatre's "Fazilet Eczanesi" by Haldun

Haldun Taner ("Fazilet Eczanesi" – Melda, İzmir DT 1982) ve Çehov ("Martı" - Nina İstanbul DT 1985 Avni Dilligil Tiyatro Ödülü) eserlerinde üstlendi. Okan Uysaler'in yönettiği ve o dönemde izleyicinin beğenisini kazanan TRT dizileri "Sönmüş Ocak", "Parmak Damgası" ve özellikle "Gecenin Öteki Yüzü" ile bütün Türkiye'ye onu tanıyıp sevdi. Sinemada ise daha ilk adımıyla izleyici gibi sektörün de takdirini kazandı: 1984 yılında Halit Refiğ'in "İhtiras Fırtınası" adlı filmindeki rolüyle En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu dalında Altın Portakal kazandı. Ödüller hiç eksik olmadı filmografisinden!

Türkiye'nin siyasi ve kültürel ikliminin birbirine zıt yönlerde geliştiği 80'li yıllara damgasını vuran oyuncularından biri oldu Zuhâl Olcay. Ömer Kavur onun kendine özgü fiziğini ve tarzını sinemasına yakın buldu. "Amansız Yol" (1985), "Gece Yolculuğu" (1987) ve "Gizli Yüz" (1991) filmlerinde birlikte çalıştılar. Dönemin önde gelen kadın yönetmenleri Nisan Akman ("Dünden Sonra Yarından Önce", 1987), Mahinur Ergun ("Med Cezir Manzaranları", 1989 ve "Ay Vakti", 1993) ve Tomris Giritlioğlu ("80. Adım", 1995 ve "Salkım Hanım'ın Taneleri", 1996) ile beş film yaptı. 80'li yılların çarpıcı siyasi yapımları "Bir Avuç Gökyüzü" ve "Kara Sevdalı Bulut"ta yönetmen Ümit Elçi'nin tercihi de Zuhâl Olcay idi. Güncelliğini bugün de koruyan "İki Kadın" (1992, Yavuz Özkan) ve "Hiçbir yerde" (2002, Tayfun Pirseliemoğlu) filmleri Zuhâl Olcay'ın sisteme direnen kadın imgesini pekiştirirken her rolün oyuncusu olduğunu da gösterdi. Tevfik Başer'in "Sahte Cennete Veda" filminde ise sürekli şiddet gördüğü erkeğe karşı kendini korurken onu öldüren, hapishanede evindekinden daha özgür olan bir kadının bütün korku, çelişki ve değişimini yansıttı.

Bir yandan tiyatrodan Jean Genet'in "Bal-kon"unda, "Evita" müzikalinde, "Nathalie"de, "Şölen"de alkış topladı. Televizyonda ise "Yeditepe İstanbul", "Artist Palas", "Çatısız Kadınlar" gibi kalburüstü dizilerde rol almaya devam etti. Oyunculunun yanı sıra sekiz albüm çıkararak müzikteki başarısını da kanıtladı.

Taner in 1982, and Nina in Chekhov's "The Seagull" with Ankara State Theatre, which won the Avni Dilligil Theatre Award. She was especially well-known in Turkey for her roles in popular TRT TV series directed by Okan Uysaler "Sönmüş Ocak", "Parmak Damgası" and "Gecenin Öteki Yüzü". As for film, she won the acclaim of audiences and the sector alike with her first roles, in 1984 she won the Best Supporting Actress Golden Orange Award for her role in Halit Refiğ's film "İhtiras Fırtınası". Awards were never short in her filmography!

In the 80's, when Turkey's political and cultural climates were evolving in opposite directions, Zuhâl Olcay became one of the actresses that made her mark. Ömer Kavur found her unique physique and style to be suited to his cinema. They worked together for "Amansız Yol" (1985), "Gece Yolculuğu" (1987) and "Gizli Yüz" (1991). She made five films with the leading female directors of the time Nisan Akman ("Dünden Sonra Yarından Önce", 1987), Mahinur Ergun ("Med Cezir Manzaranları", 1989 and "Ay Vakti", 1993) and Tomris Giritlioğlu ("80. Adım", 1995 and "Salkım Hanım'ın Taneleri", 1996). In the most striking political films "Bir Avuç Gökyüzü" and "Kara Sevdalı Bulut", director Ümit Elçi chose to case Zuhâl Olcay. The films "İki Kadın" (1992, Yavuz Özkan) and "Hiçbir yerde" (2002, Tayfun Pirseliemoğlu), which still hold their topicality today, consolidated Zuhâl Olcay's image as a woman resisting the system and showed her to be an actress of all types of roles. And in Tevfik Başer's film "Sahte Cennete Veda", she brought to life a character who defends herself against the man who keeps inflicting violence on her, ends up killing him and returns home from prison a more free woman, reflecting all of her fear, conflict and transformation.

In theatre, she was applauded for her role's in Jean Genet's "The Balcony", the musical "Evita", in "Nathalie" and "The Banquet". In TV, she continued to take on roles, in select series like "Yeditepe İstanbul", "Artist Palas", and "Çatısız Kadınlar". Alongside her acting, she has made eight albums and shown her success in music too.

NUR SÜRER

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

Yazı/Text: Fatih Özgüven

GERÇEKLİK TESTİ

Türk sinemasının Nur Süre'e ihtiyacı yoktu. Ama bazen ihtiyacımız olmayan şeyler gelir bizi bulur ve onlara ne kadar da ihtiyacımız olduğunu anlarız.

80 sonrası, ya da ilk filminin "Bereketli Topraklar Üzerinde" olduğu düşünülecek olursa aslında tam 1980: Melike Demirağ'ın sınıf bilincine ısınan burjuva kızları ortada yok, Müjde Ar'ın ortalığı kasıp kavuracak cinsel ataklığı henüz olgunlaşmamış, Türkan Şoray'ın "Mine"de kendi efsanesinin kabuğunu yarıp geçmesine daha iki sene var.

Fotomodellikten sinemaya geçen Nur Süre bu kadın oyuncuların bazılarıyla ortak, bazılarıyla da hiç ortak olmayan özellikleri ile çıkagelir. Yeşilçam'la alakası yoktur, ne göbek bağı, ne mesleki formasyon hatta ne de oyunculuğa heves anlamında. "Seksen sonrası" kızlarındandır, ama kısa zamanda anlaşılacağı üzere "seksen öncesi" kadar da politiktir.

Nur Süre'in politikliği bilinir, anlatılabilir. Fakat bence, seksen sonrası, Nur Süre'in asıl politikliği güzel gözleri, ince dudakları, hiç de klasik jön kız resmine uymayan soran ifadesiyle çenesini havaya kaldırmış karşısındakine bakışında gizlidir. Nedense onu hep öyle, bize, seyirciye değil de karşısındakine, filmi paylaştığı oyuncu arkadaşına bir soru sorar gibi

REALITY CHECK

Turkish cinema didn't need Nur Süre. But sometimes, the things we don't need find us, and we realise how much we actually need them.

Post-1980, or if we think of her first film "On Fertile Lands", 1980 sharp: Melike Demirağ's rich girls who warm to class-consciousness are no longer around, Müjde Ar's sexual boldness that will set fire to the place has not yet matured, Türkan Şoray's break from her own legend's shell in "Mine" has another two years to come.

Nur Süre came to film from modelling, bearing some similarities to those actresses, and some traits that are nothing like them at all. She had no connection with Yeşilçam, no umbilical cord so to say, no professional formation, not even a particular enthusiasm for acting. She's one of the "post-80's" girls, atypical enough, since she's also as political as the "pre-80's" girls in her own way.

Nur Süre's political activism is well-known and can be elaborated on. But post-1980, Nur Süre's actual politics are in her watchful eyes, her determined lips, her looks that don't suit the classic lead-girl image at all, her inquisitive expression as she looks at the person in front of her, with the chin up. We always remember her not looking at us, the audience, but at the person in front of her, the

bakarken hatırlıyorum. Klasik Yeşilçam kadın oyuncularını nereye, kime bakarlarsa baksınlar aslında bize, seyirciye bakarlarsa bizim ilgisini talep ederler. Nur Süre öyle değildir, onun için klasik Yeşilçam kadınları ikonografisinde bir çatlaktır, çok isabetli bir çatlak.

"Çatlak" deyince de başka türlü anlaşılmalıdır; Türk sinemasında kendince geleneği olan bir tür eğlenceli ve gerekli 'çatlak kadın' grubundan da değildir. Nur Süre anlamaya çalışır. Türk sineması kadınları içinde onu benzersiz yapan budur. İçinde bulunduğu hikâyeyi, orada olup biteni anlamaya, anlamlandırmaya çalışır.

Atif Yılmaz'ın "Dul Bir Kadın"ın "kentli kadının Bodrum'la imtihanı" olduğu önermesini kim gerçekten ciddiye alır? Nur Süre. O filmde Müjde Ar'la birlikte Yılmaz Zafer'in cazibesine tutulmuşlarken filmi ayakları yere basan bir hikâye haline getiren, hatta aslında iki kadının tehlikeye düşen arkadaşlığı hakkında olduğunu hatırlatan daha çok onun varlığıdır.

Seksen sonrasında bugüne hâlâ en ünlü filmi olduğu söylenebilecek "Uçurtmayı Vurmasınlar"ı seyreden kuşaklar neden küçük Barış'la birlikte İnci'yi de sever, hatırlarlar? Çünkü o, bir hapishane dolusu kadın içinde Barış için buradan, bu hapishaneden, bu filmde, bu çocukluktan çıkılabileceği umudunu ayakta tutan tek figürdür.

Bütün filmlerinde bir gerçeklik testini filme de, kendi oynadığı role de, sonuçta bize de uygular Nur Süre. "Ses"te de, "Derman"da da, "Kiraz Çiçek Açıyor"da da, hatta hiç âdeti olmadığı halde –hep şimdi'nin, bu anın insanıdır o– rol aldığı tek tarihî film olan "Abdülhamit Düşerken"de de... Bu Nahid Sırrı Örik uyarlamasında, onu bir kâbus sahnesinde kızı ile birlikte kocasının ölüm yatağının ayak ucunda otururken görürüz. Nur Süre o filmde olgun bir kadını, hayatla bazı hesapları yapmış, işin içinden bir parça da kaybederek çıkmış bir karakteri canlandırır. Yaşamış olmanın bütün nüanslarına olduğu gibi buna da bizi inandırır.

Seyirci, hangi rolü canlandırırsa canlandırın, Nur Süre'in soran, anlamaya çalışan, filmin hikâyesinden hayata doğru yönelen bakışını fark eder ve sever. Nur Süre'e bunun için ihtiyacımız vardır.

actor sharing the scene with her, with that inquisitive stare. The actresses of old Yeşilçam, no matter where or who they look at, are actually looking at us, the audience, demanding our attention. Nur Süre is not like that, that's why in the Yeşilçam women's iconography she has the looks of a 'case', a very on-point case.

When I say 'case', I don't mean a nutcase; she's not the fun and necessary 'nutcase female' who has her own tradition in Turkish cinema. On the contrary Nur Süre tries to make sense- of the story she finds herself in and of life itself. That's what makes her unique among the women in Turkish cinema.

Who would take it seriously that Atif Yılmaz's -undeclared- intention that a good deal voyeuristic "A Widow Woman" is about "the urban working girl challenged by Bodrum"? Nur Süre does. Whilst Müjde Ar and Yılmaz Zafer's mutual attraction makes sparks fly in the film, what really brings the story on its two feet, even reminds us that it is about two women's friendship at stake, is her very presence.

After the 80's to this day her most famous film is "Don't Let Them Shoot the Kite", and why do the generations that watched this film love and remember the characters little Barış and İnci? Simply because in a prison full of women, she is the only person holding up the hope that there's an escape from here for Barış, from this prison, this film, this childhood.

In all of her films, Nur Süre puts the film, her role, and eventually us too, through a reality check. In "Ses/The Voice", "Derman/Consolation" "Kiraz Çiçek Açınca/The Cherry Blooms", and even in the only period film she was in – funny, since she seems so much a present day person-, "The Fall of Abdulhamit"; In this adaptation of an acutely told historical novel, we see her in a reenactment of a nightmare sitting at the end of her husband's deathbed alongside her daughter. She brings to life the character of a mature woman who has made some reckonings with life, and has come out of it not without some losses. Like all of the nuances of having lived, she makes us believe in this too.

In whatever role she takes on, the audience notices and loves Nur Süre's looks that ask, that try to make sense, that are directed from the film's story towards life. That's why we need Nur Süre.

DEMET EVGAR

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

Yazı/Text: Sevin Okyay

BİR BAŞARI DA UÇAN SÜPÜRGE'DEN

Demet Evgar başarılı meslek hayatına bir de resmî 'Başarı' unvanı ekliyor. Mesleğe 17 yaşındayken amatör bir toplulukla sahnede başlayan ama kendini kamera karşısında da aynı ölçüde rahat hisseden oyuncunun böyle bir onaya ihtiyacı var mı diye düşünebilirsiniz.

Ama Evgar, çeşitli özellikleri olan bir oyuncu. Yetenekli, güzel, çok iş yapan dizilerde oynadı, Kent Oyuncuları'nda Molière'in "Cimri"siyle ilk sahne ödülünü aldı. 2015 yılında Türk sinema tarihinin en iyi 10 kadın komedi oyuncusundan biri seçildi. Komik ve dramatik rolleri aynı kolaylıkla hayata geçiriyor. Magazinciler de, sosyal medya da, kitleler de onu seviyor. Hal böyle olunca, insanın içini de ister istemez küçük bir şüphe kemiriyor. Yoksa bu mesnetsiz bir hayranlık mı gibisinden?

Değil ama, Evgar şöhrete kavuşmuş iyi bir oyuncu. Başından beri ne olacağına karar vermiş. Bir söyleşisinde konservatuvara gitmek için evde açlık grevi yaptığından söz ediyor. İstediklerini de elde etmiş. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın Tiyatro Bölümü'nden mezun. Sahneye ilk kez Ray Cooney'in "Kaç Baba Kaç" oyunuyla çıktı. En uzun süreyle Kent Oyuncuları'nda oynadı. Biraz geriye gitme pahasına, John Buchan

ANOTHER "SUCCESS" FROM THE FLYING BROOM

Demet Evgar adds an official "Success" title to her successful career. She started her career at age 17 in an amateur group on stage, but was as comfortable in front of the camera, which makes us wonder whether she needs such a validation.

But Evgar is an actress with many traits. Talented, beautiful, she's acted in series that did really well, she won her first stage award with Kent Oyuncuları in Molière's "The Miser". In 2015 she was selected as one of the top 10 comedy actresses in Turkish cinema. She brings comedy and dramatic roles to life with equal ease. The tabloids, social media, and the crowds all love her. This being the case, you can't help but have a little suspicion. Like is this a baseless admiration?

But it's not, Evgar is a good actress who gained fame. She decided what she would be from the beginning. In one interview, she mentions going on a hunger strike at home because she wanted to go to drama school. And she got what she wanted. She graduated from the Istanbul University State Conservatoire's Theatre Department. She first took to the stage in Ray Cooney's play "It Runs in the

uyarlaması "39 Basamak" ve Adalet Ağaoğlu'nun yazdığı "Kozalar" ile Henrik Ibsen'in "Hedda Gabler"inde (2019) oynadı. Demet Evgar'ın kurduğu Pangar Tiyatro Topluluğu'nca sahnelenen "Kozalar", Avignon Festivali'nde Türkiye'den yer alan ilk metin olmuş, prömiyerinin ardından da bir ay boyunca Fransa'da sahnelenmişti. Biz Zorlu PSM Studio'da izledik.

Onu sinema filmlerinde oynamaya başladığı yıllarda, Mustafa Altıoklar'ın bürosunda tanışmıştım. Yönetmenin tartışmalı filmleri "Banyo" (2005) ve "Beyza'nın Kadınları"nda oynuyordu. Sonra popüler televizyon dizileri geldi: "Aslı ile Kerem", "Bütün Çocuklarım" ve "Emret Komutanım". Mahsun Kırmızıgül'ün "Güneşi Gördüm"ünde Havar karakterini canlandırdı. Cem Yılmaz'ın "Yahşi Batı"sı ve Kemal Uzun'un yönettiği "Vay Arkadaş"la devam etti. 2013'te başrollerini Ali Atay ve Ahmet Mümtaz Taylan'la paylaştığı Onur Ünlü filmi "Sen Aydınlatırsın Geceyi" ile, 19. Sadri Alışık Ödülleri'nde drama dalında En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ödülünü kazandı. Beyza'dan sonra bir kez daha "seri katillik" sularında gezindiği "Sofra Sırları" ise (Ümit Ünal, 2017) Evgar'a 37. İstanbul Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu ödülünü getirdi. Aynı yıl başrollerini Engin Günaydın ile paylaştığı "Aile Arasında" ise oyuncuya 23. Sadri Alışık Ödülleri'nde komedi dalında En İyi Kadın Oyuncu ödülünü kazandı. Film 5,3 milyon seyirci tarafından izlendi ve Türkiye'de bilet satış kayıtlarının tutulmaya başlandığı 1989 yılından sonraki dönemde en çok izlenen 10 sinema filmi arasına girdi. TV'de ilk olarak Türkmax'te yayınlanan, ardından Star TV'ye geçen "1 Erkek, 1 Kadın" dizisindeki Zeynep Yıldırım karakteri ise ona üç ödül getirdi. Hapishanede geçen 2018 yapımı TV dizisi "Avlu" ile bir başka Onur Ünlü filmi "Topal Şükran" ise son yıllarda çok iyi performans sunduğu iki film oldu.

Yani Demet Evgar hem bir "şöhret", hem de iyi bir oyuncu. Güçlü bir kadın olarak yakıştığı Uçan Süpürge'yi 'Başarı'sıyla da hak ediyor.

Family". She acted with the Kent Oyuncuları for the most part. She acted in the adaptation of John Buchan's "39 Steps", in Adalet Ağaoğlu's "Cocoons" and Henrik Ibsen's "Hedda Gabler" (2019). "Cocoons", which was staged by the Pangar Theatre Group established by Demet Evgar, was the first play from Turkey at the International Avignon Festival, and was staged in France for a month after its premiere. We saw it at Zorlu PSM Studio.

I met her when she started to act in films, in Mustafa Altıoklar's office. She was acting in the director's controversial films "Banyo" (2005) and "Beyza'nın Kadınları". Then came the popular TV series: "Aslı ile Kerem", "Bütün Çocuklarım" and "Emret Komutanım". She played the role of Havar in Mahsun Kırmızıgül's film "I Saw the Sun". Then she was in Cem Yılmaz's film "Yahşi Batı" and Kemal Uzun's "Vay Arkadaş". In 2013, she acted in Onur Ünlü's film "Thou Gild'st the Even" with Ali Atay and Ahmet Mümtaz Taylan and won Best Supporting Actress in a Drama in the 19th Sadri Alışık Awards. After Beyza, she returned again to the 'serial killer' waters with her role in "Sofra Sırları" (Ümit Ünal, 2017), for which she won the Best Actress Award at the 37th Istanbul Film Festival. In the same year, she starred with Engin Günaydın in "In the Family", and won the Best Actress Award in Comedy at the 23rd Sadri Alışık Awards. The film was watched by 5.3 million people and the ticket sales in Turkey -recorded since 1989- put it in the top 10 most watched films. Her role of Zeynep Yıldırım in the series "1 Man 1 Woman" first shown on Türkmax and then Star TV won three awards. The 2018 production TV series "The Yard" which takes place in a prison and another Onur Ünlü film "Topal Şükran" have been two projects in which she shows great performances.

So, Demet Evgar is both a 'celebrity', and a good actress. As a suitably strong woman, she deserves the Flying Broom with her "success".

EKİN FİL

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

Yazı/Text: Ceylan Özgün Özçelik

DÜŞLER, KÂBUSLAR VE EKİN

Dinleyicisini müziğiyle avlayan biricik drone-pop kraliçesi! Ekin bir filme kısacık bir sinopsisten yola çıkıp müzik yapabilir ve o filmin dünyasını değiştirir. Tecrübeyle sabit! Dönüştürücü, tamamlayıcı, heyecanlı, asi ve karmaşık bir yaratıcıyla omuz omuza altı yıldır çalıştığım ve daha uzun yıllar çalışacağım için şanslıyım.

İkimizin de ilk sinema filmi olan “Kaygı” ile iktidarın hafızalardan sildiği geçmişi, haber kanalında çalışan bir kurgucunun evinde hatırladık.

Kısa deneysel filmimiz “Ankebût” ile sekiz yıl kendisine şiddet uygulayan adamı öldüren Name Öztürk’ün sesinden bir iyileşme öyküsü anlattık.

Kısa kurmacamız “13+” ile bir kız çocuğunun karabasanına ortak olduk.

Salgın sürecinde tamamladığımız belgeselimiz “15+” ile kapalı cezaevinde bulunan iki kadının zihninde dolaştık.

Ekin’le uzunlu kısıklı beş filmdir birlikteyiz. Beşinci filmimizin adı “18+”. Bir ev dolusu cadının karanlık ve komik öyküsü... “18+” henüz çekilemedi ama Ekin müziklerini ta-

DREAMS, NIGHTMARES AND EKİN

The one and only drone-pop queen that hunts her audience with music! Ekin can make music for a film just from a short synopsis, and changes the world of that film. I speak from experience! I count myself lucky that I’ve worked with this transformative, complementary, exciting, rebellious and complicated creative for 6 years and will continue to do so for many years to come.

We remembered the government’s erasure of the past from our minds with our first cinema film “Inflame” in the house of an editor who works for a news channel.

In our experimental short film “Ankebût”, we told the healing story of Name Öztürk, who killed the man who subjected her to violence for 8 years.

In our short film “13+”, we joined a young girl’s nightmare.

In our documentary “15+”, which we completed during the pandemic, we wandered around the minds of two women in a closed prison.

We’ve been together with Ekin for 5 short and feature films. Our fifth film is called “18+”. It’s the dark and funny story of a house full of

mamladı! Geçtiğimiz yıllarda senaryoyu yazıyordum, Ekin de eş zamanlı parçalar üretiyordu. Bu müziklerin kafamda canlandırdıklarıyla senaryoyu yeniden şekillendirdim. Ekin’in böyle bir etkisi, gücü var. Henüz çekilmemiş bir filme kurgusu bitmiş bir film gibi müzik yapıyor. Bir hayal kurma ve kurdurma ustası.

Ekin ne zaman yaptığı yeni bir parçayı gönderse herkesle ve her şeyle bağım kesiliyor, o parçayı üst üste defalarca dinliyorum. Uçsuz bucaksız yeteneğine her seferinde şaşırabiliyorum. Kulağımda onun müziği... kayboluyorum, nefessiz kalıyorum, yola çıkıyorum, uzun bir tünele giriyorum, güneşle karşılaşıyorum, ferahlıyorum. Sonra sıradaki parça başlıyor, kalbimin küt küt atışını duyuyorum. Ekin bir müziği hangi duygularla yapıyorsa hepsini dinleyicisine de hissettiriyor. Eş zamanlı olarak tınlayan zıtlıkları uyandırıyor: Dinginliği ve coşkuyu. Şefkati ve öfkeyi. Başkaldırışı ve teslimiyeti... Aynı müziğin içinde; gördüğümüz bir kâbus düşe evirilebiliyor ya da bir düş kâbusa.

Bir distopyadan ütopya varan “Körfez”i (Yön. Emre Yeksan, 2017) dinlerken şehri kaplayan o kötü koku burnumuza geliyor, bir bataklık yaşayanları içine çekiyor. Neden sonra ellerimiz gökyüzünde birleşiyor, dans ediyoruz güpegündüz.

“Hayaletler”in (Yön. Azra Deniz Okyay, 2020) müzikleriyle dansa devam ediyoruz, bu kez zifiri karanlıkta. Oradan oraya savruluyor, sokaklarda isyan ediyoruz.

Uzun-kısa kurmaca-belgesel her filmde başka bir Ekin ve aynı Ekin var. Sessizce dururken dahi içindeki sayısız sesi duyuran biri o. Tek başına müzik yapan... Soluklanmadan üreten... Tüm açıklığına karşın hep bir parça gizemli... Tepeden tırnağa sıra dışı ve hayranlık uyandıran biri. Tozu dumana katmadan da insanı allak bullak edebilen bir sanatçı.

witches... “18+” hasn’t been filmed yet but Ekin has completed the music! I was writing the script in the last few years, and at the same time, Ekin was composing the music pieces. As this music brought things to my imagination, I reshaped the script. Ekin has this effect, this power. She can make music for a film that hasn’t been filmed yet as if it’s been edited and finished. She’s a master of imagination and formation.

Whenever Ekin sends a new piece she’s made, all of my connection is cut off, I listen to that piece of music on repeat. I can be taken by surprise by her unlimited talent every time. Her music in my ears... I get lost, I lose my breath, I go on a journey, I enter a long tunnel, I encounter the sun, I am refreshed. And then the next piece starts, I hear my heart beat quicken. Whatever emotion Ekin makes a piece of music with, she makes the audience feel all of it too. She simultaneously conjures up resonating contrasts: serenity and joy. Compassion and rage. Revolt and surrender... In the same music; the nightmare we see can turn into a pleasant dream, or a dream can turn into a nightmare.

When listening to “The Gulf” (Dir. Emre Yeksan, 2017), which goes from dystopia to utopia, the terrible smell that covers the city fills our noses, a swamp pulls in the living. Our hands come together in the sky afterwards, and we dance in broad daylight.

We continue dancing with the music of “Ghosts” (Dir. Azra Deniz Okyay, 2020), this time in complete darkness. We are scattered here and there, rioting in the streets.

There is a different Ekin, and the same Ekin, for every film, from short to feature, fiction to documentary. She’s someone who even whilst sitting silently, can make you hear the countless sounds inside her. Making music by herself... Producing without rest... Despite her openness, always a little mysterious... She’s someone who is completely extraordinary and admirable. And she’s an artist who can take people by storm with kicking up any dust.

AYTA SÖZERİ

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BILGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

Yazı/Text: Elif Key

KENDİ ELBİSENİN TERZİSİ OLMAK

Her insanın bir hikâyesi, verdiği bir ilk kare, bir de son kare vardır. Hikâyeler biz yokken başlar, biz yokken biter. Bize hikâyenin ara karelerini doldurmak bırakılır. ‘Canın nasıl istiyorsa öyle doldur’ da denmez. Muhakkak birilerinin dahil olur, hikâyenin sana göre en güzel yerini atmanı isterler, sana en sıkıcı gelen yerini uzatmanı isterler, sana zorla verilmiş bir hikâyede, bir evde, zorla verilmiş rütbelerle duramazsın. Önce evinden kovulursun, sonra hikâyeden de gitmeni isterler. Bir top kumaşın vardır, senin aklındaki dikmeyeceklerdir, o kumaşa o elbise olmaz derler, terzi, terzinin yamağı, mezurayla seni ölçüp biçerken, terzinin toplu iğne yastığından çıkan iğneler omurgandan teğet geçerken, bir ses duyarsın, ‘Beli otursun da boyunu sonra ayarlarız’ derler. Halbuki senin hayalin başkadır. O kalıba, o modele doğmamışsındır. İstediyin model o değildir. Seni illa o modelin içine sokmaya çalışırlar. Dekolteni ufaltırlar halbuki sen göğsünü bağrını açıp hikayeni anlatmak istersin. ‘Dur, dur şimdi sırası değil, bir duyan olur’ derler. O içine attığın her hikâye göğsüne işler, her insanın göğüs kafesi vazgeçilmiş, terk edilmiş, susurulmuş hikâyelerle doludur.

BEING THE TAILOR OF YOUR OWN DRESS

Everyone has a story, a first frame-shot, and a last frame-shot. The stories start before we exist, and finish after we no longer exist. What's left to us, is to fill the frame-shots in between. And you can't say "I'll fill them however I like" either. Certainly, some people will get involved, they'll want you to edit out the parts of the story that for you, are the more beautiful, they'll want you to extend the part you think is actually boring, and you can't stay with a story that's forced on you, in a house, with ranks that've been forced on you. First, you'll be thrown out of the house, then they'll want you to leave the story too. You have a roll of fabric, they won't sew what you have in mind, they'll say you can't make that dress with that fabric, whilst the tailor and tailor's apprentice measure you up with their measuring tape, whilst the tailor's pins come out of the pin cushion and push through your spine, you'll hear a voice, "Let's get the waist right and then we'll adjust the length", they say. Whereas what you imagine is different. You weren't born into that pattern, that model. That's not the model you want. They insistently try to fit you into it. They cover your cleavage, whereas you want to open your chest and tell your story. "Stop, stop, now's not the time, someone will hear",

Elindeki kumaşınla, o hayata, o eve, o ülkeye, o terziye ama en çok kendine vaktinden önce varmışsındır. Bir yere erkenden varan herkes gibi etrafına bakacak vaktin bol olur. Herkesten önce anlarsın hikâyenin, herkesten önce tanırısın etrafındakileri. O terzinin o modeli dikmeyeceğini ilk sen anlarsın, ellerine iğneler bata bata, yamuk da olsa, payetleri dökülse de kıyafetini en güzel senin diyeceğini bir sen bilirsin. Çocuk benliğin, büyük benliğin, şaşkın, âşık, üzgün, korkan, endişeli, sağlam, sağlıklı, mutlu, doğrularının da hatalarının da sırtını sıvazlayan benliğinden kendi hikâyenin, kendi elbisenin terzisi olursun, bile isteye sana zorla verilen rütbeleri sökersin. Zor olanı, zayıf olanı, adı olmayanı seçer, ondan sapasağlam bir duvar öfersin, bir de isim verirsin: Ayta dersin. Yaşadığın her an, güneş, hava, deniz, gökyüzü gerçek olsun istersin. Bir derviş gibi döne döne, ‘Ben kimim? Neyim?’ diye sora sora kendi gerçeğine dönersin. Pes edip, bir top kumaşı çöp edip, buruşturup kenara da atabilirsin. ‘Umutum yok, ben de kurbanlardan biriyim’ de diyebilirsin. Veya içindeki seslerle barışırsın. Çok sayıda sesin ve çok sayıda yüzün varsa, o durduğun, sert rüzgârların estiği vadideki uğultuya rağmen kalbinden gelen sesi duyuyorsan, ceplerin hikâyelerle, repliklerle doluysa, hikâyenin kimseden sakınmıyorsan, ciğerlerin beraber söyleyip beraber ağlamak istediğin şarkılarla doluysa, içinden konuşan seslerin birbirleriyle dostça konuşmaları kabulünse tarifsiz kederler içinde kalmazsın. Bu dünyada başımıza gelecek en iyi şey, hikâyesine sahip çıkan insanlarla denk gelmektir. Onların hepsi Araf’tan çıkar, gün gelir hepsi bu dünyanın sunağında buluşur. Ayta Sözeri’nin hikâyesi de başımıza gelen en güzel hikâyelerden biridir.

they say. All of those stories that you bury inside pierce your chest, everyone's rib cage is full of forsaken, abandoned, silenced stories.

With the fabric in your hands, you arrived into that life, that house, that country, to that tailor, even to yourself, too early. Like everyone else who arrives too early, you have plenty of time to look around. You understand your story before anyone else, you recognise everything around you before everyone else. You're the first to realise that that tailor won't sew that pattern, that model, you know that you'll sew it best, even if you keep getting pricked by the needles and it ends up a little uneven and the sequins fall off. You will be the tailor of your own dress, of your own story with your childhood personality, your adult personality, bewildered, in love, sad, fearful, worried, sure, healthy, happy, with its rights and wrongs, and you'll rip out the ranks that were forced on you. You will choose the difficult, the weak and unnamed things and build a wall as tough as nails, and you'll give it a name: Ayta. You'll want every moment you live, the sun, the air, the sea, the sky, to be real. You'll whirl like a dervish, asking, "Who am I? What am I?" and return to your truth. You can also quit, rumple and bin the roll of fabric. You can also say "I have no hope, I'm also one of the victims". Or you can make peace with your internal voices. If you have many voices and many faces, if you hear the voice in your heart despite standing in a valley against strong winds, if your pockets are full of stories and lines, if you don't hide your story from anyone, if your lungs are full of songs you want to sing and cry to, if you accept that the voices inside you can talk with each other in friendship, you won't be stranded in indescribable sorrows. The best thing that can happen to us in this world, is to meet people who claim their own stories. All of them come out of Purgatory, and the day will come when all of them will meet at the altar of the world. Ayta Sözeri's story is one of the most beautiful stories to emerge.

GÜLİN ÜSTÜN

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

Yazı/Text: Nisan Dağ

AYAKLARI YERE BASAN İYİMSERLİK

Gülin Üstün ile tanışıklığım, sinema yolculuğumun yeni başladığı zamanlara, 2013 senesine uzanıyor. Esra Saydam ile birlikte yazıp yönettiğimiz ilk uzun metrajlı filmimiz “Deniz Seviyesi”, Gülin Üstün’ün yürüttüğü Köprüde Buluşmalar Proje Geliştirme ve Ortak Yapım Platformu’na seçildiğinde, bunun hem filmin, hem de bir sinemacı olarak benim yolculuğuma nasıl dokunacağını henüz farkında değildim. Columbia Üniversitesi’nde yönetmenlik üzerine yüksek lisansımı tamamlayıp Türkiye’ye döneli sadece bir ay olmuştu. Cebimde film çekme hayali ile Türkiye’ye gelmişim ancak sektörün gerçeklerine ve bağımsız bir filmi hayata geçirebilmenin neler gerektirdiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Bu konudaki olgunlaşma sürecimin ilk adımları Köprüde Buluşmalar sırasında atıldı. Yerel ve uluslararası sektörle ilk tanışıklığımı yaşarken, yeni girdiğim bu arena da kendimi kaybolmuş hissetmedim çünkü arkamızda hep Gülin’in desteği vardı.

Bazen çok “yalnız bir dünya” olabilen bağımsız film mücadelesinde, sadece Köprüde Buluşmalar sırasında değil, her aşamada yanımda oldu Gülin. Filmlerimin kurgusu şekil aldıktan sonra izlettiğim ilk kişi oydu,

A DOWN-TO-EARTH OPTIMISM

My acquaintance with Gülin Üstün goes back to 2013, when I first started my path in cinema. When “Across the Sea”, which I wrote and directed with Esra Saydam, our first feature film project, was chosen for the Meetings on the Bridge Co-Production Platform that is run by Gülin Üstün, I wasn’t yet aware how this would effect not just the film’s, but my journey as a filmmaker. It had only been a month since I’d come back to Turkey after finishing my postgraduate studies on directing at Colombia University. I had come to Turkey with a dream in my pocket of making a film but had no clue about the reality of the industry and what was necessary to make an independent film. The first steps of my process of maturation in this regard started with Meetings on the Bridge. Whilst experiencing my first impressions of the national and international industry, I never felt lost in this arena I’d just entered, because we always had Gülin Üstün’s support.

The struggles of independent film can sometimes be a “very lonely world”, but Gülin was always with me, not just during Meetings on the Bridge, but every step of the way. She was the first person I’d ask to watch my films

Avrupa’da Work In Progress platformlarına projelerimi yönlendiren, yurt dışındaki film festivalleri ile bağlantılar kurmamı sağlayan... İkinci filmim “Bir Nefes Daha”nın da ilk yola çıkışı yine Köprüde Buluşmalar ile başladı. Sonrasında fon başvurularından, filmi tamamlamaya uzanan süreçte, kaybolduğumuzda kapısını çalıp yolu sorduğumuz kişiydi Gülin.

Benim gibi birçok bağımsız sinemacı için de Gülin’in böyle bir yeri olduğunu biliyorum. Köprüde Buluşmalar’dan yolu geçen onlarca filmin annesi gibi bana göre Gülin, ilk adımlarımızda elimizden tutuyor, daha sonra projeler ayaklarının üstüne basıp ilerledikçe sıra yeni doğan projelere geliyor. Bütün projeler kıymetli onun için ve hepimizin ayrı bir yeri olduğunu bizlere hissettiriyor. Kendi prestiji ya da bir marka olarak Köprüde Buluşmalar’ı hiçbir zaman ön planda tutmuyor. Bütün çabaları, tüm samimiyeti ile bizler ve projeler için. Bunun ne kadar değerli ve zor bulunan bir şey olduğunu ise, sektörde edindiğim deneyimler sonrasında, şimdi dönüp baktığımda anlıyorum. Gülin Üstün’in özellikle son dönem Türkiye Sineması’na katkısı çok kıymetli.

New York’tan İstanbul’a gelip yerleştiğim 2013 senesinden beri, sektörümüzün üzerinde kara bulut gibi dolanan bir kötümserliğin hâkim olduğunu hissettim hep. Türkiye’de bağımsız film yapmanın zorluklarının yarattığı kolektif yıpranmışlıktandır belki de. “Deniz Seviyesi”ni çekmenin hayalini kurduğumuz sıralarda, deneyimleri ile bize üstten bakan ve “yapamazsınız”, “çekemezsiniz” gibi birçok heves kırabilecek geri dönüşlere maruz kaldığımız anlarda, Gülin’in bizi cesaretlendirmesi çok değerliydi. Ayakları yere basan iyimserliğinden, özgüveninden ve kararlılığından ilham aldığım, hayranlık duyduğum, keşke onun gibileri daha çok olsa da, şu kara bulutlar dağılsa dediğim birisi Gülin Üstün.

when the edits start to take shape, she guided my projects to the Work in Progress platforms in Europe, made connections for me with the international film festivals... My second film, “When I’m Done Dying”, started its journey with Meetings on the Bridge again. Afterwards, from applications for funding, to the process of completing the film, when we got lost, the person whose door we knocked on to ask the way was Gülin.

I know that Gülin is this person for many independent filmmakers like myself. For me, Gülin is like the mother of all of those films that went through Meetings on the Bridge, she holds our hands when we take our first steps, and later when those projects can stand on their own feet, it’s the new-born projects turn. Every project is precious to her and she makes us feel like we all have our own special place. She never puts herself or a brand at the forefront of Meetings on the Bridge. All of her efforts, her sincerity is for us and the projects. As for how valuable this is, and how hard it is to find, I realise this now looking back with the experiences I’ve had in the industry. Especially in these days, Gülin Üstün’s contribution to Turkey’s Cinema is very precious.

Since 2013, when I moved to Istanbul from New York, I always felt a pessimism like a dark cloud above our industry. Maybe it’s the collective weariness caused by the difficulties of making independent films in Turkey. When we were imagining making the film “Across the Sea”, in those times when we were subjected to so many demotivating responses like “you can’t do it”, “you can’t make it” from those who looked down at us with their experiences, Gülin’s encouragement was so valuable. Gülin Üstün is someone who inspires me with her down-to-earth optimism, her self-confidence and determination, someone I admire, who I wish there were more people like so that these dark clouds would scatter.

AHSEN EROĞLU

GENÇ CADİ ÖDÜLÜ
YOUNG WITCH AWARD

Yazı/Text: Ozan Yoleri&Alara Hamacıoğlu

YARATICI OYUNCU AHSEN

Onu tanıyan izleyicilerin çok iyi bildiği, Ah-sen'in kamera önüne taşıdığı enerjisinin üzerinde bir kez daha durmaya gerek olmadığını sanıyorum. Kendine has role hazırlık süreçleri, yönetmenle sürekli diyalog halinde kalarak sunduğu kreatif katkı, karaktere dair düşündüğü ve doğaçladığı detaylar benim esas ilgimi çeken kısım. Ortaya atılan bir fikrin Ah-sen'de filizlenip büyüyerek geri döndüğüne sıkça şahit oluyorum ve ister istemez bu beni oyuncunun hem filmle hem de ekiple ilişkisine dair daha fazla düşünmeye itiyor.

Bir oyuncunun bir sahnede ne giyeceğine karar verebilecek birden çok karar mercii söz konusu. Bütünlüklü bir set ve kostüm tasarımı içerisinde sanat yönetmeninin bir planı olabileceği gibi ışık ve kamera ekibinin de farklı tercihleri olabilir. Keza yönetmen için sahnede kullanılması zaruri olan bambaşka bir kostüm fikri ya da yapımcının sponsorluk anlaşması üzerine dayatabileceği bir marka kısıtlaması da masadaki opsiyonlar olabilir. Ancak, her oyuncunun tercihi ya da ilgi alanı olmamakla birlikte, karakteri sorgulayıp deşmekten hoşlanan bir oyuncuya hareket alanı verildiğinde buradan organik ve ilginç noktalar varılabilir.

CREATIVE ACTRESS AHSEN

I think that we don't really need to reiterate how Ah-sen, as her audience know too well, carries a certain energy to the screen. What really intrigues me is her unique preparation for a role, the creative input she brings by being in constant dialogue with the director, her thoughts about her character and the details that she improvises. I often witness Ah-sen take an idea, and it will bloom and come back and I cannot help but think more about the actress' relationship with the film and the crew.

As a point, there are many people involved in the decision of what an actor should wear in a scene. Within the whole set and costume design, the artistic director may have a plan and the lighting and camera crew may have different preferences. Likewise, the director may have a completely different costume idea which is necessary for the scene, or there may be a branding limitation which can be imposed by the producer's sponsorship contract. However, whilst it may not be every actors' preference or interest, for an actor who enjoys questioning and digging into a character, it gives a space for movement, and organic and interesting things can come out

Burada sözünü ettiğim şey bütüncül bir yaklaşımla mucizevi bir dokunuş yapıp karaktere bambaşka bir hava vermek değil. Sahnelerin bütünü yapıtaşlarını oluşturduğu bir yapıda her bir sahne için, hatta yeri geldiğinde bir sahnenin kendi içerisindeki dinamiğinde başından sonuna her bir "beat" için açılan alanlara küçük küçük birçok dokunuşla bütündeki değişime ulaşmak. Senaryodaki tasvirde belirtilen düz bir tişört üzerine gömlek yerine deri ceket önermek gibi, turuncu oje yerine karakterin o anki ruh haliyle daha uyumlu olduğunu düşündüğü mavi bir oje sürmek gibi, sahnenin başında açık olan saçlarını sahnenin sonunda yaşadığı stresle birlikte topuza çevirmek gibi.

Bunlar kâğıt üzerinde alelade detaylar olarak görünüyor. Ancak detaylarda yarattığı farklılık sayesinde, Ah-sen'in performansını zenginleştirenin tam da bu yaklaşım olduğunu düşünüyorum. Burada kostüm örneği üzerinde durdum, ancak oyuncuya açılacak hareket alanları bunun gibi birçok mikro-kararlarında yapılan tekil müdahalelerden geçiyor. Bu tarz fırsatların farkında olan bir oyuncuyla çalışmak, hiç şüphesiz yönetmene de geniş bir hareket alanı sağlıyor. Kolektif tavrın ortaya çıkardığı sonucun, bütünü parçalarından fazlasını sunma konusundaki vaadi sinemayı özel kılan noktalardan biri. Ah-sen gibi bir oyuncunun varlığının yarattığı etki sadece yönetmene değil, tüm kreatif ekibe olumlu olarak yansıyor.

Bunun yanı sıra, bugüne kadar gördüğümüz Ah-sen'in henüz kendi zirvesine ulaşmamış olduğu düşüncesindeyim. Bugüne kadar gördüklerimizin, gelecekte göreceğimizin bir hazırlığı olduğunu düşününce heyecanlanmamak elde değil. Kariyerinin başlarında bir yönetmen olarak Ah-sen'le yollarımızın erken kesişmiş olmasından ve gelecekte de kesişmesi ihtimalinden büyük bir mutluluk duyuyorum.

of this. I'm not talking about a holistic approach with a miraculous touch that completely changes the aura of the character. By making many small touches to the form that makes up the foundations of every scene, or even in every "beat" that creates the dynamics from beginning to the end within every scene, an overall change emerges. Like suggesting a leather jacket instead of a plain T-shirt under a shirt as described in the script, or instead of orange nail polish, painting the nails blue because it better suits the character's mood at that moment, or like putting up their hair by the end of the scene because they're stressed out. On paper, these seem to be mundane details. But I think that this approach is really what enriches Ah-sen's performances, because of the differences those details make. I've dwelt on the example of costumes here, but the space for movement created for the actor like this, are micro-decisions, singular, particular interferences in these moments. To work with an actor who's aware of these kinds of opportunities, without doubt gives the director a wider space for moment too. The result of this collective attitude, the promise to present more than the pieces of the whole, is one of the things that makes cinema so special. The effect created by the presence of an actor like Ah-sen doesn't just positively reflect on the director, but the whole crew.

As well as this, I think that up to this day, we haven't yet seen the peak of Ah-sen's work. I can't help but get excited when thinking that what we've seen up until now has been a preparation for what we will see in the future. I'm so glad that our paths crossed early on, as I met Ah-sen as a director at the beginning of her career, and that there's a high chance that we will cross paths again.

EŞİK

Eşitlik için Kadın Platformu Türkiye

TEMA ÖDÜLÜ
THEME AWARD

Yazı/Text: Berrin Sönmez

EŞİK- EŞİTLİK İÇİN KADIN PLATFORMU

Türkiye

Türkiye'de kadın eşitlik mücadelesinin uzun yıllara dayanan konu temelli ortaklaşma deneyimi, geçmişte pek çok reformun gerçekleşmesini sağladı. Dayanışma ve uzun yıllar süren mücadele ile elde edilmiş kadın kazanımlarına yönelik saldırıların hız kazandığı son yıllarda ise dayanışma ve ortaklaşma için yeni yöntemlere ihtiyaç duyulmasıyla birlikte pek çok feminist aktivist, gazeteci, akademisyen, kadın ve LGBTI+ örgütü ile meslek kuruluşları ve sendikaların kadın birimlerinin katıldığı Eşitlik için Kadın Platformu-EŞİK kuruldu.

Küresel ölçekte yaygınlaşan eril reformasyon eğiliminin Türkiye'de ivme kazanması ve iktidar politikalarıyla ittifaka girişmesi nedeniyle 2016 yılında çocuk istismarı suçunu düzenleyen kanun maddesine geçici değişiklik teklifi getirilip, çocuk cinsel istismarı suçuna af çıkarma riski taşıyan önerinin geri çekilmesi, kadın hareketinin en önemli başarıları arasında yer almıştı. Kız çocukları için evlilik yaşını 12'ye kadar indirme riski taşıyan yasal düzenleme teklifi, takip eden yıllarda da hükümet mensupları tarafından farklı şekillerde gündeme getirilmeye çalı-

EŞİK - WOMEN'S PLATFORM FOR EQUALITY

Turkey

The theme for many years in Turkey's struggle for women's equality, the experience of fundamental cooperation, has enabled many reforms to take place in the past. As for the last years, accelerating attacks towards the women's achievements made with solidarity and many years of struggle means there is a need for new ways of creating solidarity and cooperation, and so many feminist activists, journalists, academics, female and LGBTI+ organisations and professional organisations and unions got together and established EŞİK: The Women's Platform for Equality.

The tendency for masculine reformation which has spread globally has gained momentum and has allied with government policies, which is why in 2016 a proposal was made for a temporary change in the legal article concerning the crime of sexual abuse against children, and the withdrawal of a proposal that risked allowing for an amnesty for the crime of sexual abuse against children was one of the most important successes of the women's movement. Even though many government

şılrsa da engellendi. Aynı yıllarda kadınların boşanma hakkının hayata geçirilmesinin teminatı olan yoksulluk nafakasının kısıtlanması yönünde girişimlere karşı yine konu bazlı ortaklaşma ile mücadele edildi. Ancak 2020 yılının ilk aylarından itibaren tekrar çocuk istismarı suçuna af ile birlikte yoksulluk nafakası ve İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme tartışmaları eş zamanlı gündeme taşınır olduğunda yeni bir örgütlenme, dayanışma kültüründe yeni bir aşamaya geçilerek kalıcı ortaklaşma modeli arayışıyla 1 Ağustos 2020'de EŞİK Platform kuruldu.

Ülkede uzun yıllardır süren siyasal ve toplumsal kutuplaşmaya rağmen tüm toplumsal kesimlerden katılım sağlamayı başaran EŞİK, yerel, ulusal ve ulus ötesi işbirlikleriyle güçlendi. Henüz bir yılını doldurmadığı halde ürettiği hukuki ve politik metinler, kampanyalar, izleme çalışmaları ve raporlar ile kadının insan hakları, toplumsal cinsiyet eşitliği, eşit yurttaşlık hakları ve yaşam hakkına ilişkin her konuda söz ve eylem üretme becerisi ve yaratıcı kampanyalarla etki gücünü arttırıp dikkate değer bir baskı unsuru haline geldi. Hükümetin, ki içinde bulunduğumuz otoriter sistemde bu tek kişi anlamına geliyor, iç hukuka aykırı olarak tek kişinin imzasıyla İstanbul Sözleşmesi hakkındaki tek taraflı fesih kararının geri çekilmesi yönünde mücadele ediyor. Parlametonun oy birliği ile çıkardığı yasa hâlâ yürürlükte ve dolayısıyla İstanbul Sözleşmesi de yürürlükte, fesih kararı yok hükmünde şeklindeki görüşünü temel alan mücadele sürüyor. Siyasal, toplumsal kutuplaşmaya karşı, otoriterliğe karşı ve demokratikleşmenin yanında yürütülen eşitlik mücadelesini her alanda yükseltmeye kararlı.

officials tried to bring it to the agenda in different ways, the proposal to bring a law that risked bringing down the legal age of marriage for girls down to 12 was blocked. In the same years, there was a struggle against attempts to limit alimonies which must be guaranteed as an assurance for women's right to divorce. But in the first months of 2020, the amnesty for crimes of sexual abuse against children, the subject of alimonies and the debate concerning the withdrawal from the Istanbul Convention all came to the forefront of the agenda simultaneously, and so a new way of organising, a new level in the culture of solidarity was brought forward and in search for a permanent cooperation model, on 1st August 2020, the EŞİK Platform was founded.

Despite the political and social polarisation that's been taking place in the country for years, EŞİK Platform succeeded in bringing in participants from all social profiles, and has strengthened with local, national, and international cooperation. Even though it hasn't yet been a year, with the legal and political texts it's produced, the campaigns, monitoring projects and reports, it has increased its influence with its skill for producing words and actions concerning every subject from women's rights, human rights, social gender equality, equal citizen rights, to the right to life, and its creative campaigns, and has become a notable factor of pressure. It is resisting and challenging the decision to unilaterally withdraw from the Istanbul Convention of the government, which within the authoritarian system we find ourselves in, means the signature of one person, as it is incompatible with domestic law. The law, which was brought with a unanimous parliamentary vote, is still legally in effect, and so is the Istanbul Convention, the struggle against it with the foundation that there is no decision to terminate it continues. It is determined to stand against political and social polarisation, against authoritarianism, and to raise the struggle for equality in every field alongside democratisation.

Ni Una Menos

(Bir Kadın Daha Eksilmeyeceğiz)
Arjantin

TEMA ÖDÜLÜ
THEME AWARD

Yazı/Text: Berrin Sönmez

NI UNA MENOS (BİR KADIN DAHA EKŞİLMEMEYECEĞİZ)

Arjantin

Arjantin'den dünyaya yayılan "Bir Kadın Daha Eksilmeyeceğiz" sloganının ilk duyulduğu yer Buenos Aires Kongre meydanıydı, yıl 2015. #NiUnaMenos sloganı, kadın kırımına karşı toplumsal hareketin adı oldu. Sokağa çıkan feminist aktivistler, gazeteciler, akademisyenler genel anlamıyla Arjantinli kadınlar protesto gösterilerine eşlik eden taleplerini, uzun bir bildiriyle açıkladılar bu meydanda. İstanbul Sözleşmesi maddelerinin izdüşümünü andıran şiddetle mücadele ilkeleriyle bildiride sunulan talepler. Arjantin'de yaşanan kadın kırımını (femicide/femicidio) ile yedi yılda 1808 kadın katledilmişti. Şiddetin giderek yükselişi ise deklarasyonda, 2008'de her 40 saatte bir kadın öldürülürken 2014 yılında her 30 saatte bir kadının öldürüldüğü bilgisiyle sunuldu. Cinayetler sonucu 1500 çocuğun öksüz kaldığı ve bazıların katillerle birlikte yaşamak zorunda bırakıldığı açıklandı. 2015 yılında eylem gününe kadar kaç kadın katledildi, sorusunun ardından açıklanan talepler, erkek şiddetiyle mücadelenin temel ilkelerini göz önüne seren talepler, şiddetin hak ihlali olduğu gerçe-

NOT ONE [WOMAN] LESS

Argentina

The first place where we heard the slogan "Not one [woman] less" that spread from Argentina across the world was the Congress Square in Buenos Aires, in 2015. The slogan #NiUnaMenos, became the name of the social movement against femicide. The feminist activists, journalists, academics and generally Argentinian women who took to the streets made a long declaration in the square explaining the demands that came with their protests. The demands presented in the declaration of guidelines for the struggle against violence looked like the list of articles in the Istanbul Convention. With the femicide taking place in Argentina, in seven years, 1808 had been murdered. As for the increasing rise of violence, in the declaration they presented us with the information that in 2008, a woman was killed every 40 hours, in 2014, a woman was killed every 30 hours. They reported that 1500 children had been made orphans as a result of these murders and some had to live with the murderers. In 2015 the question of how many women were killed until the day of the protest was asked, followed by an announcement of demands, the demands that unfold the basic

ğini vurguluyordu. Yasa yapılmış olmasına rağmen ulusal eylem planı hazırlanmayışı ve bunun için gerekli bütçenin ayrılmayışı nedeniyle kadın kırımındaki yükselişin önlenemediği açıklandı. Maço şiddeti, kadın kırımının kaynağıydı, Arjantinli kadınlara göre. Önlenmesi için bütünlüklü yasanın uygulanması ve resmi istatistiklerin düzenli olarak yayınlanması şeklindeki talepler sıralandı ve katledilen kadınların isimleri anıldı. Kadın kırımının sistematik ve kolektif oluşu vurgulandığı gibi kadınların sokaklara, alanlara çıkarak haykırmasına yol açan özelliği de ifşa edildi bildiride:

"Kadın kırımını: Kadının bedenini, diğer kadınlara ibret olsun diye, 'hayır' diyemesinler diye, bağımsızlıklarından vazgeçsinler diye şiddetle işaretlemektir."

Son yıllarda Arjantin politik yaşamına etki eden kitlesel hareketlerden birisine dönüşerek iktidarın el değiştirmesinde etkili oldu, Ni Una Menos. Ve günümüzde kürtaj yarasını kabul eden az sayıdaki Latin Amerika ülkelerinden birisi olmaya hazırlanıyor Arjantin. Üstelik bunu son derece maço kültüre, eril şiddetin varlığını inkâr eden kültüre karşı başarıyor Ni una menos hareketi. Eril-dışil ikiliğine sahip İspanyolcada una menos kadını ifade ediyor ve erkekler kişi değil de kadın kelimesinin kullanımına karşı çıkıyorlar. Kadınlar öldürülürken, öldürülüyoruz demeleri bile kadınlara kusur olarak atfediliyor toplumda. Bu şartlar altında ülke siyasetini yönlendirecek başarıya ulaşan Ni Una Menos hareketinin filmlere konu olması şaşırtıcı değil.

principles of the struggle against male violence, highlighting the fact that violence is a violation of rights. Despite it being made into law, it was announced that because a national action plan wasn't made and a budget wasn't put aside for it, the rise of femicide couldn't be prevented. The macho violence was the root of femicide, according to Argentinian women. For it to be prevented, demands were made that a complete law must be applied and official statistics must be regularly published, and the names of murdered women were cited. As it was emphasised that femicide is systematic and collective, the specific thing that brought women out to the streets to shout was also revealed in the declaration:

"Femicide: is to mark the women's bodies with violence, so that it will be a warning to other women, so they cannot say 'no', so they give up their independence."

In the last years, Ni Una Menos has become a mass movement affecting political life in Argentina and has influenced a change of government power. And now, Argentina is preparing to become one of the first countries in Latin America to accept an abortion legalisation. Moreover, Ni Una Menos has succeeded this against a culture that is intensely macho, that denies the existence of male violence. In Spanish, with the female-male binary in the language, "una" menos means woman, and the men are against using the word woman instead of person. Whilst killing women, they even make it seem like women saying "we're being killed" is their flaw. It's not surprising that the Ni Una Menos movement, which has successfully guided the country's policies under these conditions, is a subject for films.

Strajk Kobiet (Kadın Grevi) Polonya

TEMA ÖDÜLÜ
THEME AWARD

Yazı/Text: Berrin Sönmez

STRAJK KOBİET (KADIN GREVİ)

Polonya

Polonya'da kürtajın tamamen yasaklanmasını öngören yasa teklifine karşı 2016 yılında Strajk Kobiet (Kadın Grevi) adıyla harekete geçti kadınlar. Kadın Grevi ile büyük protesto gösterilerinin sergilenmesi hükümet tarafından yasa teklifinin geri çekilmesiyle başarıya ulaştıysa da, seçim yaklaşırken muhafazakâr oyları kazanmak isteyen iktidar kürtajı tekrar gündeme getirmişti. Yeniden seçilen Hukuk ve Adalet Partisi (PiS) yeni iktidar döneminde kürtaj yasağının yanı sıra İstanbul Sözleşmesi hakkında da çekilme kararı ile toplumsal tartışma başlattığı için kadına yönelik erkek şiddeti ve kürtaj hakkı, Strajk Kobiet için birlikte yürütülmesi gereken iki mücadele alanı haline geldi.

Kadın Grevi tarafından organize edilen eylemlerde, Komünizmin yıkıldığı 1989'dan daha fazla insanın sokağa çıktığı tespitleri yapılıyor. Üstelik Z kuşağı ve hatta ergenlik çağındakiler dahil her yaşta kadının protestolara katıldığı ve pandemi olmasa sayının artacağı kanaati ileri sürülüyor çoğunlukla. İstanbul Sözleşmesi hakkındaki tartışmalarda iktidarın istediği yönde adım atması önlenmiş, Strajk Kobiet eylemleriyle.

WOMEN'S STRIKE

Poland

In 2016 in Poland, women took action with the movement Strajk Kobiet (Women's Strike) against the law proposal that would make abortion completely illegal. Even though Strajk Kobiet's massive protests succeeded in getting the government to withdraw the proposal, as elections drew near, the ruling party brought abortion back on the agenda in the hopes of winning conservative votes. The Law and Justice Party (PiS) was re-elected, the abortion ban in the new political term and the decision to withdraw from the Istanbul Convention started a societal debate, and male violence against women and the right for abortion became two areas of struggle Strajk Kobiet which must be made together.

In the protests organised by Strajk Kobiet, it's said that more people took to the streets than in 1989 when Communism fell. Moreover, it's thought that Gen Z and even including teenagers, women of every age joined the protests and there would have been more if it were not for the pandemic. The Strajk Kobiet protests blocked the debates concerning the Istanbul Convention from going in the direction that the

Kürtajı alabildiğine sınırlayan yasa ise 28 Ocak 2021 tarihinde yürürlüğe girdi. Bundan böyle kürtaja sadece tecavüz ve ensest sonrası oluşmuş hamileliklerde ve hamileliğin kadın için hayati risk oluşturduğu durumlarda izin verilecek. Ancak Kadın Grevi protestoları sürüyor ve dünya kadın hareketine ilham vermeye devam ediyor. Türkçeye "Damızlık Kızın Öyküsü" adıyla çevrilen Margaret Atwood romanı "The Handmaid's Tale" karakterleri gibi giyinen kadınların yürüyüşü, dünya kadın hareketi tarihinde unutulmayacak sahneler yaratmıştı örneğin. Türkiye kadın hareketinin de sıklıkla kullandığı "benim bedenim, benim kararım" sloganı protestolarda en çok taşınan dövizlerden. Aynı zamanda "hükümetim beni öldürüyor" ve "devrimin rahmi vardır" sloganlarının yazılı olduğu dövizler dikkat çekiyor. Fakat hiç şüphesiz ırkçı, cinsiyetçi otoriteryanizme karşı seslendirilip Türkçede "defol git" anlamına gelen "Wypierdalać" yazılı pankartlar asla unutulmayacak.

government wanted. The law limiting the right to abortion came into effect on 28th January 2021. This states that abortions can only be allowed for pregnancies resulting from rape or incest, or for women whose pregnancies carried a death risk. However, the Strajk Kobiet protests continue, and continue to inspire women's movements across the world. For example, the protest in which they dressed like the women in Margaret Atwood's book "The Handmaid's Tale" created a scene that will never be forgotten in history. One of the most often heard slogans in the women's movement in Turkey too, is "my body, my choice", often carried on placards. The slogans "my government is killing me" and "the revolution has a womb" written on placards also grab the attention. But without a doubt, the placards with the writing, "Wypierdalać", shouted against the racist, sexist authoritarianism, meaning "get the fuck out", will never be forgotten.

ULUSLARARASI SİNEMA YAZARLARI FEDERASYONU JÜRİSİ
JURY MEMBERS, FEDERATION OF INTERNATIONAL FILM CRITICS

f
IPRESCI

Dina Iordanova

Sinema ve festival tarihçisi ve danışmanı. Bulgaristanlı Dina Iordanova farklı ülkelerde çalıştı, İskoçya'daki St Andrews Üniversitesi'nde Küresel Sinema ve Yaratıcı Kültürler Kürsüsü'nde Emeritus Profesör, Hong Kong Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde Onursal Profesör unvanlarına sahip. Ulus ötesi sinema, Balkanlar ve Doğu Avrupa sineması ve küresel film festivalleri konularındaki monografilerin ve seçkilerin yazarlığını yaptı.

Dina Iordanova is a film and festival historian and consultant. A native of Bulgaria, she has worked in different countries and is currently Professor Emeritus of Global Cinema and Creative Cultures at the University of St Andrews in Scotland and an Honorary Professor in Comparative Literature at the University of Hong Kong. She is the author and editor of monographs and collections on topics of transnational cinema, the cinema of the Balkans and Eastern Europe, and on the global film festival circuit.

Rüdiger Suchsland

Tarih, felsefe ve siyaset bilimi eğitimi aldı, Almanya ulusal basınına yanı sıra sinema dergileri, ulusal radyo kanalları ve web siteleri için film eleştirme görevi yapıyor. Mannheim-Heidelberg ve Ludwigshafen film festivalleri program komitesi üyesi. Münih Film Festivali için çalıştı. Türk sineması üzerine makaleleri bulunuyor. "Caligari - Dışavurumculuk ve Weimar Cumhuriyeti'nde Sinema" (2014), "Hitler'in Hollywood'u" (2017) adlı belgeselleri var.

Studied history, philosophy and politics; is now a film critic for German national dailies, as well as film magazines, for national radio channels and websites. Member of the program-selection-committee of the film-festivals of Mannheim-Heidelberg and Ludwigshafen. Used to work for Munich Filmfest. Wrote some essays on Turkish cinema. His documentary films include: "Caligari - Expressionism and Cinema in the Weimar Republic" (2014), "Hitler's Hollywood" (2017).

Boyd Van Hoeij

Lüksemburg'da yaşıyor, yirmi yıldır sinema sektöründe çalışıyor. Variety için yazdıktan sonra 2013'te The Hollywood Reporter'a geçti. De Filmkrant (Hollanda) dergisine düzenli olarak katkıda bulunuyor. Plume d'Or Ödülü aldı. Yazmanın yanı sıra fonlar ve programlama alanında da çalışıyor. 2018'de bu yana Lüksemburg Film Fonu Seçici Kurulu başkanlığını ve Lüksemburg Kenti Film Festivali küratörlüğünü yürütüyor. Ayrıca uluslararası festivallerde film grameri atölyeleri düzenliyor ve klasik filmler üzerine konuşmalar yapıyor.

Luxembourg-based Boyd van Hoeij has worked in the film industry for 20 years. He was a contributing critic for the Variety before moving to The Hollywood Reporter in 2013. He regularly contributes to De Filmkrant (Netherlands) and is the recipient of the 2020 Plume d'Or. Besides writing, van Hoeij is also active in funding and programming. Since 2018, he has been the President of the Selection Committee of the Luxembourg Film Fund and Luxembourg City Film Festival's Curator at Large. He also teaches film grammar workshops and dissects classics at festivals around the world.

HER BİRİ
AYRI RENK
EACH HAS A
DIFFERENT
COLOUR

Penti

#hepbenimle

pent.com

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOUR

Benim Bedenim كما أريد / As I Want

Mısır, Norveç, Fransa, Filistin, Almanya/Egypt, Norway, France, Palestine, Germany, 2021, Renkli/Colour, H264, 88' Arapça, İngilizce; Türkçe altyazılı Arabic, English; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Samaher Alqadi
Senaryo/Screenplay: Samaher Alqadi
Görüntü Yön./Cinematography: Samaher Alqadi, Karim El Hakim
Kurgu/Editing: Gladys Joujou
Yapımcı/Producer: Karim El Hakim
Dünya Hakları/World Sales: Filmotor
Katılanlar/With: Samaher Alqadi

2011 Mısır Devrimi'nin ikinci yıl dönümünde yapılan gösterilerde sokakta meydana gelen toplu tecavüzler kadınları iki kez ayağa kaldırdı; hem baskıcı rejime hem de kendileri gibi meydanları dolduran erkeklere karşı mücadele verdiler. Samaher Alqadi bu kadın isyanını filme almak üzere kamerasıyla sokaklardaydı. Bu süreçte gebe kaldı ve Filistin'de geçen çocukluğunun kaçmak istediği anlarına döndü. Kaybettiği annesiyle hayalinde konuşmaya, hesaplaşmaya başladı. Bir yandan Ortadoğu'da kadın ve anne olmak üzerine düşündü, diğer yandan kadınların sokaktaki mücadelesiyle özgürleştiğini hissetti.

During the second anniversary of the 2011 Egyptian Revolution, the gang-raping of women on the streets during the demonstrations made the women rise up twice; they fought against the oppressive regime, and the men who also filled the squares as they did. Samaher Alqadi was on the streets with her camera to film the women's rebellion. During this time, she became pregnant, and was thrown back to inescapable memories of her childhood in Palestine. She began to talk to her late mother in her imagination, and to come to terms with a lot of things. On the one hand she thought about being a woman and a mother in the Middle East, and on the other hand she herself felt emancipated through the struggle of women.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Samaher Alqadi Ramallah yakınındaki Jalazone Mülteci Kampı'nda doğdu. Filistin Kültür Bakanlığı için çalıştı. Kahire'deki Mısır Yüksek Sinema Enstitüsü'nde eğitim gördü. Filistinli aktör, yönetmen Mohammed Bakri ve Mısırlı efsanevi şarkıcı Gamalaat Shiha hakkında belgesel yaptı. Filmlerinde Ortadoğu'da kadın ve muhalif sanatçı olmayı odağına alıyor.

Samaher Alqadi was born in the Jalazone Refugee Camp near Ramallah. She worked for the Palestinian Ministry of Culture. She studied at the Cairo Higher Institute of Cinema in Egypt. She made a documentary about the Palestinian actor and director Mohammed Bakri, and the legendary Egyptian singer Gamalaat Shiha. In her films, she focuses on the themes of being a woman and a dissident artist in the Middle East.

Derisini Satan Adam
الرجل الذي باع ظهره /
The Man Who Sold His Skin

Tunus, Fransa, Almanya, Belçika, İsveç/
Tunisia, France, Germany, Belgium, Sweden,
2020, Renkli/Colour, DCP, 104'
İngilizce, Arapça, Fransızca; Türkçe altyazılı
English, Arabic, French; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Kaouther Ben Hania
Senaryo/Screenplay: Kaouther Ben Hania
Görüntü Yön./Cinematography: Christopher
Aoun
Kurgu/Editing: Marie-Hélène Dozo
Yapımcı/Producer: Sophie Abdelke
Dünya Hakları/World Sales: BAC Films
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Bir Film
Oyuncular/Cast: Yahya Mahayni, Dea Liane,
Monica Bellucci, Koen de Bouw, Darina Al
Joundi, Christian

Sam Ali Suriye'deki savaştan Lübnan'a kaçar. Hedefi bir diplomatla evlendirilip Belçika'ya giden sevgilisine kavuşmaktır. Fakat mültecileri, savaşta ölmekle sınırı geçmeye çalışırken ölmek arasında seçim yapmaya zorlayan Avrupa politikaları nedeniyle Beyrut'ta takılıp kalır. Çareyi meşhur çağdaş sanatçı Jeffrey'ye derisini satmakta bulur. Sırtına yapılan Schengen Vizesi dövmesi onu saygın bir sanat eserine dönüştürerek ona Avrupa'nın kapılarını açacaktır. Fakat benliği tehdit altındadır. Oyuncu kadrosunda Monica Bellucci'nin de bulunduğu film bu yılın Oscar adaylarındandı.

Sam Ali flees from the war in Syria to Lebanon, he plans to reunite with his beloved who was married off to a diplomat and went to Belgium. However, the refugees are forced to choose between dying in the war or dying in their attempt to cross borders because of Europe's policies, so he ends up stuck in Beirut. He finds a solution: to sell his skin to the famous contemporary artist Jeffrey. The tattoo on his back of the Schengen Visa has transformed him into a work of art and will open the doors of Europe to him. But his sense of self is under threat. This film, whose cast includes Monica Bellucci, was one of the Oscar nominees this year.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Kaouther Ben Hania Tunus, Sidi Bu Zeyd'de 1977'de doğdu. Tunus'ta başladığı sinema eğitimine Paris'te devam etti. "Me, My Sister and the Thing" (2006) ve "Wooden Hand" (2013) gibi kısa filmlerle başladığı meslek hayatında Cannes'da gösterilen filmi "Beauty and The Dogs/Eft Hyati" (2017) ile elde ettiği başarıyı bu yılki Oscar adaylığına kadar taşıdı.

Kaouther Ben Hania Tunus was born in Sidi Bou Zid in 1977. She started her studies in cinema in Tunisia, and continued in Paris. Her career began with short films including "Me, My Sister and the Thing" (2006) and "Wooden Hand" (2013), and took her to the Cannes Film Festival where her film "Beauty and The Dogs/Eft Hyati" (2017) was screened, and this success continues with her nomination at the Oscars this year.

Yardımcı Pilot
Die Frau des Piloten/Copilot

Almanya, Fransa/Germany, France 2021,
Renkli/Color, DCP, 118'
Almanca, İngilizce, Arapça, Türkçe; Türkçe
altyazılı
German, English, Arabic, Turkish; Turkish
subtitles

Yönetmen/Director: Anne Zohra Berrached
Senaryo/Screenplay: Stefanie Misrahi
Görüntü Yön./Cinematography: Christopher
Aoun
Kurgu/Editing: Denys Darahan
Yapımcı/Producer: Janina Schimmelbauer
Dünya Hakları/World Sales: The Match
Factory
Oyuncular/Cast: Canan Kır, Roger Azar, Jana
Julia Roth, Ceci Chuh, Özay Fecht

Umut vadeden bir bilim insanı olma yolunda emin adımlarla ilerleyen Aslı, üniversiteden arkadaşlarıyla eğlenirken tanıştığı Saeed'e âşık olur, Saeed de ona. Saeed Almanya'ya Lübnan'dan diş hekimliği eğitimi almaya gelmiştir. Kısa süre içinde aşkları alevlenen çift Aslı'nın annesinin itirazına rağmen gizlice evlenirler. Saeed evliliği izleyen birkaç yıl içinde radikal İslami fikirleri benimseyip bambaşka bir insana dönüşse de Aslı'ya duyduğu aşk sürer. Baştan sona Aslı'nın gözünden anlatılan "Yardımcı Pilot", 11 Eylül saldırısı faillerinden Ziad Jarrah ve sevgilisi Aysel Şengün'ün hikâyesi üzerine kurulu.

Aslı has the potential to become a budding scientist and is steadily on her way to reach her potential. Whilst out with friends, she meets and falls in love with Saeed, and he with her. Saeed has come to Germany from Lebanon to study dentistry. Not long after, their love grows and despite Aslı's mother's protests, they get married in secret. Even though within a few years of the marriage Saeed starts to adopt radical Islamic ideas and becomes a totally different person, Aslı's love for him remains. 'Copilot' follows Aslı's point of view from beginning to end, and is based on the story of one of the culprits of the September 11 attacks, Ziad Jarrah, and his girlfriend Aysel Şengün.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Anne Zohra Berrached Almanya'nın Erfurt kentinde doğdu. Londra'da bir tiyatrodan pedagoğ olarak iki yıl çalıştı. Filmakademie Baden'de sinema eğitimini tamamladı. Kısa belgesel filmi "Heilige und Hure" (2010) birçok festivalde gösterildi. İlk uzun metrajlı filmi "Two Mothers" (2013) ve ardından çektiği "24 Weeks" (2016) Berlinale'de ödüller aldı.

Anne Zohra Berrached was born in Erfurt, Germany. She worked as a pedagogue at a theatre in London for two years. She completed her studies in cinema at the Filmakademie Baden. Her short documentary film "Heilige und Hure" (2010) was shown at many festivals. Her first feature film, "Two Mothers" (2013) and "24 Weeks" (2016), which she filmed shortly after, both won awards at the Berlinale.

Rosa'nın Dügünü La Boda de Rosa Rosa's Wedding

İspanya, Fransa/Spain, France, 2020, Renkli/
Colour, H264, 97'
İspanyolca, Valensiyaca; Türkçe altyazılı
Spanish, Valencian; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Iciar Bollaín
Senaryo/Screenplay: Iciar Bollaín, Alicia Luna
Görüntü Yön./Cinematography: Sergi Gallardo, Beatriz Sastre
Kurgu/Editing: Nacho Ruiz Capillas
Yapımcı/Producer: Cristina Zumárraga, Pablo Bossi, Lina Badenes, Fernanda del Nido, Alexandra Lebrez
Dünya Hakları/World Sales: The Match Factory
Oyuncular/Cast: Candela Peña, Sergi López, Nathalie Poza, Paula Usero, Ramón Barea, Xavo Giménez, María Maroto

Fedakâr ve cefakâr Rosa kırklı yaşlarının ortasına adım attığında her şeyi değiştirmeye karar verir. Artık kendi hayatını yaşayacaktır, ama nasıl? Kendi kendisiyle evlenip kendi işini kurarak. Fakat kardeşleri, babası ve kızı bu durumdan hiç mi hiç memnun olmazlar. "Annem Hakkındaki Her Şey", "Gözlerimi de Al" ve "Prensesler" filmlerinde kendine has kadınları canlandıran, dünya çapında şöhrete sahip İspanyol aktris Candela Peña, Rosa'yı bütün çelişkileri ve mizahıyla ete kemiğe büründürüyor. Yönetmen, Asya ülkelerinde kendisiyle evlenen kadınlardan haberdar olunca bu "sologami" hikâyesinin peşine düşmüş.

Self-sacrificing and long-suffering Rosa has reached her mid-40's and decides to change everything. She's going to live her own life now, but how? She will marry herself, and start her own business. However, her siblings, father and daughter are not happy with this situation at all. Candela Peña, a Spanish actress internationally known for her performances of unique women in films like "All About My Mother", "Take My Eyes" and "Princesses" brings life to the character of Rosa with all of her conflict and humour. After hearing about Asian women who were marrying themselves, the director pursued the story of "sologamy".

Yönetmen Hakkında/About the Director

Oyuncu, yönetmen, senarist Iciar Bollaín 1967'de Madrid'de doğdu. Sinema dünyasına Víctor Erice'nin "El Sur" filmiyle adım atan Bollaín hem "Ülke ve Özgürlük" gibi filmlerde oyunculuğu sürdürdü, hem de "Selam, Yalnız Mısın?", "Gözlerimi de Al" ve "Yağmuru Bile" gibi filmlerin yönetmenliğini üstlendi. İspanya'da kadın sinemacıların örgütlenmesi için önyak oldu.

Actress, director and screenwriter Iciar Bollaín was born in Madrid in 1967. Bollaín started her career in cinema with Víctor Erice's film "El Sur", continued acting in films like "Land and Freedom", and started to direct, in films like "Hello, Are You Alone?", "Take My Eyes" and "Even the Rain". She was one of the leaders in organising women filmmakers in Spain.

Asi Nehir Restless River

Kanada/Canada, 2019, Renkli/Colour, H264, 99'
Doğu Kanada İnuitchesi, İngilizce, Fransızca;
Türkçe altyazılı
East Canadian Inuit, English, French; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Marie-Hélène Cousineau, Madeline Ivalu
Senaryo/Screenplay: Marie-Hélène Cousineau, Madeline Ivalu
Görüntü Yön./Cinematography: Edith Labbé
Kurgu/Editing: Michel Grou
Yapımcı/Producer: Marie-Hélène Cousineau
Dünya Hakları/World Sales: Isuma Distribution International Ltd.
Oyuncular/Cast: Malaya Qaunirq Chapman, Etua Snowball, Magalie Lépine Blondeau, Patrick Hivon

Gabrielle Roy'un "Windflower" romanından uyarlanan bu film, Kanada'nın kuzeyinde sömürgeci işgali altındaki Nunavik'te, 1940'lar da geçiyor. Kendi halkı İnuitlerin geleneklerine de sömürgecilerin baskısına da boyun eğmemeyi seçen Elsa'nın ilk gençliğinden 40'lı yaşlarına varana kadarki inişli çıkışlı yolculuğunu takip ediyoruz. Yönetmen Marie-Hélène Cousineau bir feminist olarak tarihin kadınların hayatını nasıl etkilediğiyle ilgilendiğini belirtiyor ve ekliyor, "Bunu kuzey hakikatini iliklerine kadar yaşamış aktris Malaya Qaunirq-Chapman'dan daha iyi anlayacak ve ete kemiğe büründürecek kimse yok."

This film is an adaptation of Gabrielle Roy's novel, "Windflower", and takes place in the 1940's in Nunavik, which is under colonial occupation in North Canada. We follow Elsa, who refuses to give into her own people's, the Inuit's, traditions, and the colonialists' oppression, from her teens until her 40's in a roller-coaster ride of a journey. As a feminist, the director, Marie-Hélène Cousineau states that she's interested in how history affects women's lives, and adds, "There is no one that can better understand this and bring this to life than the actress Malaya Qaunirq-Chapman, who has lived the reality of the north to the bone."

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Marie-Hélène Cousineau, çeşitli üniversitelerde film teorisi dersleri verdikten sonra 1990'da Kuzey Kanada yerlilerinin yaşadığı Nunavut'a taşındı. Burada tanıştığı oyuncu, yönetmen, yapımcı Madeline Ivalu'yla bölgedeki İnuit kadınların perspektifiyle film alanında çalışmak üzere bir film kolektifi kurdu. Madeline Ivalu aynı zamanda hikâye anlatıcısı, şarkıcı, terzi ve dilbilimci.

Marie-Hélène Cousineau, after teaching film theory classes at various universities, moved to Nunavut in North Canada in 1990, which has a mostly indigenous population. She met actress, director and producer Madeline Ivalu, who she established a film collective with to start working on films from the perspective of Inuit women in the region. Madeline Ivalu is also a storyteller, singer, seamstress and language expert.

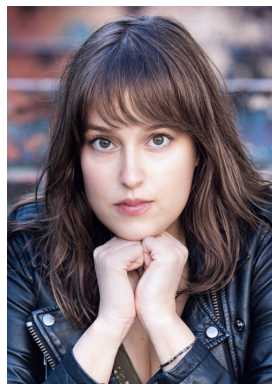
Bir Nefes Daha When I'm Done Dying

Türkiye, ABD, Almanya/Turkey, USA, Germany, 2020, Renkli/Colour, DCP, 97'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Türkçe; English subtitles

Yönetmen/Director: Nisan Dağ
Senaryo/Screenplay: Nisan Dağ
Görüntü Yön./Cinematography: John Wakayama Carey
Kurgu/Editing: Kristen Swanbeck, Özcan Vardar
Yapımcı/Producer: Müge Özen, Jessica Caldwell, Jim Wareck, Yağmur Ünal, Kanat Doğramacı, Dorothe Beinemeier
Dünya Hakları/World Sales: Magnolia Pictures International
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Başka Sinema
Oyuncular/Cast: Ushan Çakır, Müfit Kayacan, Hayal Köseoğlu, Ayris Alptekin

İstanbul'un yoksul bir semtinde yaşayan ve pek çok arkadaşı gibi rap müzikle yatıp rap müzikle kalkan Fehmi bonzai bağımlısıdır. Bağımlılığa karşı mücadelesinde en çok rap tutkusundan destek alır. Yolu, zengin bir semtten gelen ve elektronik müziğe meraklı DJ Devin'le keşşir. Fehmi'yle Devin birbirlerine hem güç hem de ilham verirler, ilişkileri İstanbul'un yeraltı müziğinden ve hayatından beslenir. Yönetmen Nisan Dağ 2015'te MTV'nin Rebel Music (Asi Müzik) belgeselinin İstanbul bölümünü çektiği sırada şehirdeki büyük rap potansiyelini keşfettiğini ve bu filmi yapmaya karar verdiğini söylüyor.

Like most of his friends, Fehmi lives in a poor neighbourhood in Istanbul and lives and breathes rap music, and is a 'bonsai' (phenazepam) addict. Mostly, it's his passion for rap music that's getting him through the struggle with his addiction. He crosses paths with DJ Devin, who's from a rich neighbourhood and is interested in electronic music. Fehmi and Devin give each other strength and inspiration, their relationship feeds off of Istanbul's underground music and life. Director Nisan Dağ discovered the great potential for rap in the city whilst filming the Istanbul episode of MTV's Rebel Music documentary in 2015, and says that that's when she decided to make this film.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Nisan Dağ 1986'da Ankara'da doğdu. Bilkent Üniversitesi İletişim ve Tasarım Bölümü'nde okuduktan sonra Amerika'da Columbia Üniversitesi'nde film yönetmenliği ve yazarlık eğitimi aldı. Esra Saydam ile birlikte çektiği ilk filmi "Deniz Seviyesi" pek çok ödül kazandı. "Bir Nefes Daha" ile Tallinn Black Nights Film Festivali'nde En İyi Yönetmen Ödülü'nü aldı.

Nisan Dağ was born in Ankara in 1986. After graduating from Bilkent University's Communication and Design Department, she studied directing and scriptwriting at Columbia University in the U.S. Her first film, "Sea Level", which she made with Esra Saydam, won many awards. With "When I'm Done Dying", she won the Best Director Award at the Tallinn Black Nights Film Festival.

Made in Bangladesh

Fransa, Bangladeş, Danimarka, Portekiz/
France, Bangladesh, Denmark, Portugal, 2019,
Renkli/Colour, H264, 95'
Bengalce; Türkçe altyazılı
Bengali; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Rubaiyat Hossain
Senaryo/Screenplay: Rubaiyat Hossain, Philippe Barrière
Görüntü Yön./Cinematography: Sabine Lancelin
Kurgu/Editing: Raphaëlle Martin-Hölger, Sujan Mahmud
Yapımcı/Producer: François d'Artemare, Ashique Mostafa
Dünya Hakları/World Sales: Pyramide International
Oyuncular/Cast: Rikita Nandini Shimu, Novera Rahman, Parvin Paru, Deepanwita Martin

Tekstil işçisi Shimu, kendisiyle benzer durumdaki diğer yoksul kadınlarla beraber Dakka'da bir fabrikada çalışır. İşte patronlar, evde kocası üzerine geldikçe sinmek yerine mücadele etmeyi seçer ve fabrikadaki kadınlarla sendika kurmak için çalışmaya başlar. Filmin yönetmeni Rubaiyat Hossain Bangladeş'te tekstilde çalışan yaşları 18 ila 30 arasında çok kadın olduğunu, 30'dan sonra ağır çalışma koşullarından ötürü çalışamaz hale geldiklerini anlatıyor. Yönetmen Shimu karakterini oluştururken birlikte çokça vakit geçirip hikâyesini dinlediği tekstil işçisi Daliya'dan ilham aldığını anlatıyor.

Shimu is a textile worker who works in a factory in Dhaka with other impoverished women like her. As the bosses at work and her husband at home give her a hard time, instead of just accepting it, she chooses to fight against it and starts to organise the women at the factory to establish a union. The film's director, Rubaiyat Hossain, shows us that textile workers in Bangladesh are mostly women aged between 18 and 30, and then after 30 they aren't fit to work anymore because of the harsh working conditions. The director says that spending a lot of time with a textile worker called Daliya, and listening to her story, was her inspiration for the main character.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Rubaiyat Hossain 1981 Bangladeş doğumlu. New York Üniversitesi Tisch Sanat Okulu'nda sinema öğrenimi gördü. Dakka'da yaşıyor ve çalışıyor. "Meherjaan" (2011) ve "Under Construction" (2016) gibi filmleriyle ülkesindeki erkek egemen düzene ve milliyetçiliğe baş kaldıran yönetmen kendisine dayatılan hayata karşı mücadele eden kadınları anlatıyor.

Rubaiyat Hossain was born in 1981 in Bangladesh. She studied Film at the Tisch School of Arts in New York University. She lives and works in Dhaka. With her films such as 'Meherjaan' (2011) and 'Under Construction' (2016), she challenges the patriarchal order and nationalism, and tells the story of the women who struggle against the life that is imposed on them.

Kış Tatili Charter

İsveç, Norveç, Danimarka/Sweden, Norway, Denmark, 2020, Renkli/Colour, H264, 94'
İsveççe, İngilizce, İspanyolca; Türkçe altyazılı
Swedish, English, Spanish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Amanda Kernell
Senaryo/Screenplay: Amanda Kernell
Görüntü Yön./Cinematography: Sophia Olsson, FSF
Kurgu/Editing: Anders Skov
Yapımcı/Producer: Lars G Lindström, Eva Åkergren
Dünya Hakları/World Sales: TrustNordisk
Oyuncular/Cast: Ane Dahl Torp, Sverrir Gudnason, Tintin Poggats Sarri, Troy Lundkvist

Alice zorlu bir boşanma sürecinin ardından eski eşinde kalan oğlunu ve kızını birkaç ay boyunca görmez. Boşanma davasının ardından şimdi de velayet davasının sonucunu beklemektedir. Birkaç kez çocuklarını görmek için girişimde bulunsa bile çabaları boşa çıkar. Bir gece oğlu arayıp telefonda ağlayınca kararını verir, ne olursa olsun yanlarına gidecektir. Bu uzlaşma çabasının da boşa çıkmasıyla çocuklarını alıp bir charter seferle Kanarya Adaları'na kaçar. Belki de böylece işler daha da karışacaktır, ama en azından çocuklarıyla tatil anıları olacağını düşünür.

After a difficult divorce, Alice hasn't seen her son and daughter for months since they've been staying with their father. After the divorce case, she's now waiting to hear back from the custody case. She's tried to see them a few times but all of her attempts failed. One night, her son calls her on the phone crying and that's when she decides that no matter what she has to go and see them. When the settlement agreement falls through, she takes the kids and runs away with them on a charter flight to the Canary Islands. Maybe this will make more of a mess of things, but at least she'll have some holiday memories with the children.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Amanda Kernell 1986'da İsveç'in kuzeyinde Umeå'nın doğusunda doğdu. Danimarka Ulusal Sinema Okulu'nda sinema öğrenimi gördü. Uluslararası festivallerde gösterilen kısa filmler yaptı. Ayrıca İskandinav Yazarlık Okulu'nda senaryo yazma üzerine eğitim aldı. İlk uzun metrajlı filmi "Sami Blood" (2016) ilk kez Venedik Film Festivali'nde gösterildi ve ödüller aldı.

Amanda Kernell was born in Umeå in north Sweden in 1986. She studied film at the Danish National Film School. She made short films that were shown at international film festivals. She also studied scriptwriting at the Scandinavian Writing School. Her first feature film "Sami Blood" (2016) premiered at the Venice Film Festival and won awards.

Lübnan Semaları Sous le ciel d'Alice Skies of Lebanon

Fransa/France, 2020, Renkli/Colour, DCP, 90'
Fransızca, Arapça, İtalyanca; Türkçe altyazılı
French, Arabic, Italian; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Chloé Mazlo
Senaryo/Screenplay: Chloé Mazlo, Yacine Badday
Görüntü Yön./Cinematography: Hélène Louvart
Kurgu/Editing: Clémence Carré
Yapımcı/Producer: Aurélien Maillé
Dünya Hakları/World Sales: Charades
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Bir Film
Oyuncular/Cast: Alba Rohrwacher, Wajdi Mouawad, Isabelle Zighondi, Odette Makhoulouf Mouarkech, Mariah Tannoury

Genç Alice 1950'lerde bir arayış içinde memleketi İsviçre'den kalkıp Lübnan'a gelir. Uzağa ilk Lübnanlı astronotu yollamak için çalışan astrofizikçi Joseph'le tanışıp âşık olunca geri dönmek için bir sebebi kalmaz. Genç çift evlenir, çocuk çocuğa karışır, mutlu bir hayat sürerler, ta ki 1975'te Lübnan'da İç Savaş patlayınca dek. Yönetmen ustası olduğu animasyonu da işin içine kattığı bu film için ilham kaynağının 1955'te İsviçre'den Lübnan'a gidip kendine yeni bir hayat kuran büyükannesi olduğunu anlatıyor.

In the 1950's, young Alice leaves her country, Switzerland, and embarks on a journey to Lebanon. There she meets Joseph, an astrophysicist aiming to send the first Lebanese astronaut into space. She falls in love with him, and no longer has a reason to leave. The young couple marry, have children and live a happy life until the Civil War breaks out in Lebanon in 1975. The director has added her mastery of animation into this film and says her inspiration for the film is her grandmother, who left Switzerland in 1955 and went to Lebanon where she started a new life.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Fransız yazar, yönetmen ve oyuncu Chloé Mazlo 1983'te Paris'te doğdu, hâlâ bu kentte yaşıyor. Kısa filmleriyle tanınan yönetmenin "Les petits cailloux" (2014) adlı filmi En İyi Animasyon kategorisinde César Ödülü'ne sahip. "Lübnan Semaları" yönetmenin ilk uzun metrajlı filmi.

French writer, director and actress Chloé Mazlo was born in Paris in 1983, and still lives there. Known for her short films, her film 'The Little Stones' (2014) won the César Award in the Best Animation category. 'Skies of Lebanon' is the director's first feature film.

Sen Ne Muhteşemsin Wanda Wanda, Mein Wunder My Wonderful Wanda

İsviçre/Switzerland, 2020, Renkli/Colour, H264, 111'

Almanca, Lehçe; Türkçe altyazılı
German, Polish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Bettina Oberli
Senaryo/Screenplay: Cooky Ziesche, Bettina Oberli

Görüntü Yön./Cinematography: Judith Kaufmann

Kurgu/Editing: Kaya İnan

Yapımcı/Producer: Lukas Hobi, Reto Schaerli

Dünya Hakları/World Sales: The Match Factory

Oyuncular/Cast: Agnieszka Grochowska, Marthe Keller, André Jung, Birgit Minichmayr, Anatole Taubman

İsviçre'de yaşayan varlıklı bir aile, en yaşlı fertlerinin evde bakımı için Polonyalı göçmen işçi Wanda'yla anlaşır. Pazarlık esnasında bakımın yanı sıra ufak tefek ev işleri yapmasını da isteyeceklerini söylerler, ama iş bununla kalmaz. Aile birtakım sırlarının ortaya çıkması sonucu dağılmanın eşiğine geldiğinde yük yine Wanda'nın sırtına biner. Yönetmen Bettina Oberli İsviçre'de ağırlıklı olarak Polonya ve Macaristan'dan gelen göçmen işçilerin zenginlerin yanında evde bakım hizmetinde çalıştığını, filmi için bu kadınların hayatını yakından incelediğini anlatıyor.

A wealthy family that lives in Switzerland come to an agreement with a Polish migrant worker for the care of the eldest in the family at home. During their negotiation, the family say they also want her to take care of some chores whilst at the house, but it doesn't end there. When some secrets come to light the family come to the brink of falling apart and everything falls on Wanda. Director Bettina Oberli tells us that migrant workers, who mostly come from Poland and Hungary, work in care service at the houses of rich Swiss families, and she closely observed these women's lives for this film.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Bettina Oberli Samoa ile İsviçre arasında büyüdü. Halihazırda Zürih'te yazarlık ve yönetmenlik yapıyor. Zürih Üniversitesi Sanat Okulu'ndan mezun olduktan sonra New York ve Berlin'de çalıştı. İlk filmi "Im Nordwind" ile 2004'te San Sebastian Film Festivali'nden ödülle döndü. "Late Bloomers" (2006) İsviçre sinema tarihinde önemli filmler arasına girdi.

Bettina Oberli grew up in Samoa and Switzerland. She currently works as a writer and director in Zurich. After graduating from Zurich University of Arts she worked in New York and Berlin. Her first film, "Im Nordwind" won awards at the San Sebastian Film Festival in 2004. "Late Bloomers" (2006) became an important film in Swiss cinema history.

Bir Daha Asla Kar Yağmayacak Śniegu już nigdy nie będzie Never Gonna Snow Again

Polonya/Poland, 2020, Renkli/Colour, DCP, 113'

Lehçe, Rusça, Fransızca, Vietnamca; Türkçe altyazılı
Polish, Russian, French, Vietnamese; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Małgorzata Szumowska, Michał Englert

Senaryo/Screenplay: Michał Englert & Małgorzata Szumowska

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Michał Englert P.S.C.

Kurgu/Editing: Jarosław Kaminski, Agata Cierniak

Yapımcı/Producer: Jagna Janicka

Dünya Hakları/World Sales: The Match Factory

Türkiye Hakları/Turkish Rights: Bir Film

Oyuncular/Cast: Alec Utgoff, Maja

Ostaszewska, Agata Kulesza, Weronika Rosati, Katarzyna Figura

Zenginlik kışları gittikçe ısınan havalara, beklenmedik hastalıklara, bir türlü tatmin edilemeyen duygulara ne kadar çare olabilir? Kimsenin rahat rahat içeri giremeyeceği kalburüstü bir sitenin sakinleri sınırı yürüyerek geçip Ukrayna'dan Polonya'ya gelen göçmen masör Zhenia'nın dertlerine deva olacağına inanıyor. Çernobil kasabasında doğduğu için radyoaktifite yüklü bedeninden yayılan şifanın hayatlarını iyileştireceğine inanıyorlar. Toplumsal bir hiciv yapan bu karanlık masal Polonya sinemasının yeni zirvelerinden biri sayılıyor.

How far can wealth be the answer to warming winters, unexpected illnesses and unsatisfied feelings? The residents of an elite housing estate which no one can easily enter believe that Zhenia, a migrant masseur who crossed the border from Ukraine to Poland on foot, is the cure to their problems. They believe that because he was born near Chernobyl, his radioactive body spreads a cure and will heal their lives. This dark fairytale, which is also a social satire is considered a new peak in Polish cinema.

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Małgorzata Szumowska 1973'te Krakov'da doğdu. İlk filmi "Mutlu Adam"ın (2000) ardından, "Strangers" (2004), "Body" (2015) ve "Mug" (2018) gibi ödüllü filmler yönetti. Görüntü yönetmeni ve senarist Michał Englert (d. 1975) sinemacı bir aileden geliyor. İkili Łodz Sinema Okulu'ndaki yıllarından beri ortaklar, "Bir Daha Asla Kar Yağmayacak" birlikte yönettikleri ilk film.

Małgorzata Szumowska was born in Krakow in 1973. Following her first film, "Happy Man" (2000), she directed films including "Strangers" (2004), "Body" (2015) and "Mug" (2018). Cinematographer and screenwriter Michał Englert (b. 1975) comes from a family who work in cinema. They have been partners since their time at the Łodz Cinema School, "Never Gonna Snow Again" was the first film they directed together.

Ateşle Yazmak Writing with Fire

Hindistan/India, 2021, Renkli/Colour, H264, 92'
Hintçe; Türkçe altyazılı
Hindu; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Rintu Thomas, Sushmit Ghosh
Görüntü Yön./Cinematography: Sushmit Ghosh, Kara Thapliyal
Kurgu/Editing: Rintu Thomes, Sushmit Ghosh
Yapımcı/Producer: Rintu Thomas, Sushmit Ghosh
Dünya Hakları/World Sales: outlook filmsales
Oyuncular/Cast: Meera Devi, Suneeta Prajapati, Shyamkali Devi

Hindistan'daki katı kast sistemi içinde en alttakilerin de altında sayılan Dalit kadınların kurduğu Khabar Lahariya, 19 yıldır Hintçenin farklı diyalektlerinde yayınlanan haftalık bir gazete. Gazetenin başyazarı Meera, "Gazetecilik demokrasinin özüdür," diyor. Bu film, bu ilham verici, evrensel gazetecilik başarısının kahramanları Dalit kadınları yakından tanıma fırsatı sunuyor. Merkezi, Hindistan'ın en kalabalık eyaleti Uttar Pradeş'te bulunan ve muhabirleri arasında ailesinin tek akıllı telefonuna dahi dokunmaktan çekinenlerin olduğu gazetenin dijital geçiş serüveninin de izini sürüyor.

'Khabar Lahariya' is a newspaper that has been published for 19 years in various dialects of Hindi, which was founded by Dalit women, who are considered to be the lowest of the low in the strict caste system in India. The editor-in-chief, Meera, says "Journalism is the essence of democracy". This film gives us the opportunity to see these inspiring Dalit women, these champions of journalism, up close and personal. It takes place in India's most crowded state, Uttar Pradesh, and follows the newspaper's transition into the digital world, where some journalists hesitate to touch their family's one and only smartphone.

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Rintu Thomas ve Susmit Ghosh birlikte sinema eğitimi aldılar. Aralarında Sundance Institute, Tribeca Institute, IDFA ve Sorfond'un bulunduğu kurumlardan destek alarak sinema yapmayı sürdürüyorlar. Merceklerini sosyal adaletsizlikler üzerine çevirdikleri filmler yapıyorlar. Writing With Fire beş yıllık kolektif çalışmanın ürünü olan ilk filmleri.

Rintu Thomas and Susmit Ghosh studied cinema together. They continue to make films with the support of institutions including the Sundance Institute, Tribeca Institute, IDFA and Sorfond. Their films focus on social injustices. 'Writing with Fire' is their first film that came out of five years of collective work.

KADINLARIN AMERİKASI WOMEN'S AMERICA

Mainstream

ABD/USA, 2020, Renkli/Colour, DCP, 95'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Gia Coppola
Senaryo/Screenplay: Tom Stuart, Gia Coppola
Görüntü Yön./Cinematography: Autumn Durald Arkapaw
Kurgu/Editing: Glen Scantlebury
Yapımcı/Producer: Nathan Parker
Dünya Hakları/World Sales: Wild Bunch International
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Bir Film
Oyuncular/Cast: Andrew Garfield, Maya Hawke, Nat Wolff, Jason Schwartzman, Alexa Demie, Johnny Knoxville

Frankie yakın arkadaşı Jake'le beraber Hollywood'da bir kabarede barmaid olarak çalışır, aklında insanların değer yargıları ve bencilikleri üzerine sorular dolanıp durur. Telefonu bile olmayan, anlamsız uzun konuşmalar yapmayı seven Link'le tanışınca ne yapmak istediğine karar verir. Link'in konuşmalarını internete yükleyecektir. "Özel Olmayan Biri" başlıklı bu şov büyük ilgi uyandırır, üçlü internet fenomenine dönüşür. Ama Frankie hayattan beklentisinin bu olduğuna emin değildir. Emojilerin önemli bir role sahip olduğu bu film sosyal medyanın hayatımıza getirdiklerine dair bir eleştiri sunar.

Frankie works as a barmaid in a cabaret in Hollywood with her best friend Jake, and they're always talking about people's value judgments and selfishness. When she meets Link, who doesn't even have a phone and likes to have meaningless conversations, she decides what she wants to do. She will upload Link's speeches online. The show, "No One Special", gets a lot of attention, and the three of them become influencers. But Frankie isn't sure if this is what she wants from life. Filled with emojis, this film presents us with a critique of what social media can bring into our lives.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sinemacı Coppola ailesine mensup Gia Coppola 1987'de Los Angeles'ta doğdu, Bard College'da fotoğraf eğitimi aldı. Sinemaya ilk adımını küçük yaşında "New York Üçlemesi" ve "Baba 3" ile attı. Coppola yine genç karakterlerin hayatını anlamaya çalıştığı ilk uzun metrajlı filmi "Palo Alto" (2013) ile dikkatleri üzerine çekmişti.

Gia Coppola, from the filmmaking Coppola family, was born in Los Angeles in 1987, and studied Photography at Bard College. She started her film career at a young age in "New York Stories" and "The Godfather III". Her first feature film "Palo Alto" (2013), which again centres around young characters' lives, got a lot of attention.

Shirley

ABD/USA, 2020, Renkli/Colour, DCP, 107'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Josephine Decker
Senaryo/Screenplay: Sarah Gubbins
Görüntü Yön./Cinematography: Sturla Brandth Grovlen
Kurgu/Editing: David Barker
Yapımcı/Producer: Sue Chan
Dünya Hakları/World Sales: Cornerstone Films
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Mars Prodüksiyon
Oyuncular/Cast: Elisabeth Moss, Michael Stuhlbarg, Odessa Young, Logan Lerman

Ünlü korku romanı yazarı Shirley Jackson'ın hayatından bir bölüm anlatan bu yarı biyografik film Susan Scarf Merrell'in filmle aynı adı taşıyan kitabından uyarlama. "Madeline Madeline'i Oynuyor" ile yıldızı yükselen yönetmen Josephine Decker bu defa 1950'ler Amerika'sında geçen bir hikâyeyi anlatıyor. Vaktini yazarak geçiren Shirley ve üniversitede profesör olan eğlenceye düşkün kocası, kalacak yeri olmayan yeni evli bir çift kapılarını açarlar. Shirley, genç ve toy Rose'u asistanı yapar ve ilişkileri gittikçe çetrefil bir hal alır. Shirley rolündeki Elisabeth Moss hikâyeye ruhunu üflüyor.

This semi-biographical film shows us a slice of famous horror novelist Shirley Jackson's life, and is an adaptation of Susan Scarf Merrell's book of the same name. Director Josephine Decker rose to fame with the film "Madeline's Madeline", and this time tells us a story that takes place in America in the 1950's. Spending most of her time writing, Shirley and her fun-loving husband who is a professor at the university take in a newly-wed couple. Shirley considers the young and naive Rose could be her assistant, and their relationship gradually becomes more complicated. Elisabeth Moss takes on the role of Shirley and brings soul to the story.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sinemacı, performans sanatçısı ve oyuncu Josephine Decker 1981 yılında ABD'de doğdu. Amerikan bağımsız sinemasının son dönemde adı sıkça anılan yönetmenlerinden Decker 2008'de Brittany Blockman ile birlikte ABD'de biseksüelliği anlatan "Bi the Way" adı belgeseli yönetti.

Filmmaker, performance artist and actress Josephine Decker was born in the U.S. in 1981. Her name is frequently popping up in the current American independent cinema scene. In 2008 she co-directed a documentary about bisexuality called "Bi the Way" with Brittany Blockman.

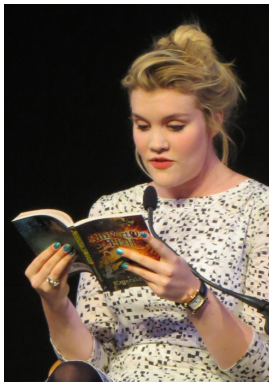
Yetenekli Genç Kadın Promising Young Woman

Birleşik Krallık, ABD/UK, USA, 2020, Renkli/
Colour, DCP, 113'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Emerald Fennell
Senaryo/Screenplay: Emerald Fennell
Görüntü Yön./Cinematography: Benjamin Kračun
Kurgu/Editing: Frédéric Thoraval
Yapımcı/Producer: FilmNation Entertainment, Focus Features, LuckyChap Entertainment
Dünya Hakları/World Sales: Universal
Türkiye Dağıtım/Turkish Distribution: UIP Türkiye
Oyuncular/Cast: Carey Mulligan, Bo Burnham, Alison Brie, Jennifer Coolidge, Laverne Cox, Connie Britton, Clancy Brown, Christopher Mintz-Plasse

Gelecek vadeden tıp öğrencisi Cassandra en yakın arkadaşının başına gelenler dolayısıyla yaşadığı travmayı atlatamaz, okulu bırakır. Fakat arkadaşının hakkını ararken kapıların bir bir yüzüne kapanması içindeki intikam arzusunu diri tutar. Böylece ikili bir hayat yaşamaya başlar, gündüz bir kafede çalışır, geceleri giyinip süslenip kulüpleri gezer, sarhoş taklidi yapar ve bu durumu istismar etmeye çalışan efendi takımından genç erkeklere kâbus yaşatır. Bu yıl 5 dalda Oscar adayı olan film baş karaktere yaklaşımı dolayısıyla övgü de aldı, feminist çevrelerde tartışmalara da neden oldu.

Cassandra is a medical student with great promise, but because of something that happens to her best friend, she cannot get through the trauma and she leaves school. She demands justice for her friend, but finding all the doors shut on her, her desire for revenge keeps her going. She starts to live a double life, during the day she works at a café, and at night she gets dressed up and hits the clubs. She pretends to be drunk, and the young men that try to exploit the situation find themselves in a nightmare. The film was nominated for 5 Oscars this year, it garnered a lot of praise for the approach to the main character and caused a lot of discussion in feminist circles.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Oyuncu, yazar, yönetmen ve yapımcı Emerald Fennell 1985'te Londra'da doğdu. "Call the Midwife" (2013-17) ve "The Crown" (2019-20) dizilerindeki rolleriyle adından söz ettirdi. Emmy ödüllü "Killing Eve" (2019) dizisinin yapımcılığını üstlendi. Çocuk kitapları yazan Fennell'in bir de korku romanı bulunuyor.

Actress, writer, director and producer Emerald Fennell was born in London in 1985. She is known for her roles in TV series "Call the Midwife" (2013-17) and "The Crown" (2019-20). She was a producer for the Emmy award-winning series "Killing Eve" (2019). Fennell writes children's books, but also has written a horror novel.

Asistan The Assistant

Birleşik Krallık, ABD/UK, USA, 2020, Renkli/
Colour, DCP, 87'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Kitty Green
Senaryo/Screenplay: Kitty Green
Görüntü Yön./Cinematography: Michael Latham
Kurgu/Editing: Kitty Green, Blair McClendon
Yapımcı/Producer: Kitty Green, Scott Macaulay, James Schamus, P. Jennifer Dana, Ross Jacobson
Dünya Hakları/World Sales: Protagonist Pictures
Oyuncular/Cast: Julia Garner, Matthew Macfadyen, Makenzie Leigh, Kristine Froseth, Jon Orsini, Noah Robbins

New York'ta bağımsız bir film şirketinde yönetici asistanı olarak çalışan Jane işe herkesten önce gelmeli, ortalığı toplamalı, bütün gün babasının doğum gününü kutlamayı unutacak kadar yoğun bir tempoda çalışmalı, işten herkesten sonra çıkmalıdır. Üstelik ofiste çalışan kadınlara cinsel tacizi alışkanlık haline getiren patronunun aşağılamalarına da göz yummalıdır. Jane'in bir gününe odaklanan Asistan, #MeToo'ya içerden bir bakış sunuyor. Yönetmen Kitty Green, "Asistan"ın, hayatta en çok sevdiği yönetmenlerden Chantal Akerman'ın başyapıtı "Jeanne Dielman"a bir saygı duruşu olduğunu belirtiyor.

Jane works as an assistant for the head of an independent film company in New York, she must arrive at work before everyone else, clean the place, and work so hard and at such a pace all day that she forgets her father's birthday, she can only leave once everyone else is gone, and on top of all of that, she must turn a blind eye to the contempt of her boss who has made a habit of sexually assaulting the women who work at the office. 'The Assistant' shows us a day in the life of Jane, and presents us with an inside look at #MeToo. Director Kitty Green states that The Assistant is a homage to her favourite director Chantal Akerman's masterpiece "Jeanne Dielman".

Yönetmen Hakkında/About the Director

Kurgucu, yapımcı ve senarist Kitty Green 1984 Melbourne doğumlu. Green'in eski üyeleriyle konuşarak Femen adlı örgütün tuhaf yapısını anlattığı "Ukrayna Genelev Değildir" (2013) ve altı yaşındaki çocuk yıldız JonBenet Ramsey cinayetini anlattığı belgesel ile kurmaca karşımı "Casting JonBenet" (2017), hazırlık aşamasında detaylı araştırma yürüttüğü filmler.

Editor, producer, and screenwriter Kitty Green was born in Melbourne in 1984. She did a lot of detailed research for her films "Ukraine is not a Brothel" (2013), in which she talks to ex-members of the organisation Femen and presents its strange structure, and "Casting JonBenet" (2017), a docudrama about the murder of 6-year-old child star JonBenet Ramsey.

Nomadland

ABD/USA, 2020, Renkli/Colour, DCP, 107'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Chloé Zhao
Senaryo/Screenplay: Chloé Zhao
Görüntü Yön./Cinematography: Joshua James Richards
Kurgu/Editing: Chloé Zhao
Yapımcı/Producer: Chloé Zhao, Frances McDormand, Peter Spears, Mollye Asher, Dan Janvey
Dünya Hakları/World Sales: Disney
Türkiye Dağıtım/Turkish Distribution: UIP Türkiye
Oyuncular/Cast: Frances McDormand, David Strathairn, Linda May, Charlene Swankie

İçinde bulunduğumuz yüzyılın en belirgin özelliği göç. Savaşlar, çevresel felaketler, işsizlik ve benzeri nedenlerle milyonlarca insan yaşadığı yerleri zorla ya da yarı gönüllü terk ediyor. Bu yılın çok konuşulan filmi, Oscar ödüllü Nomadland de gerçek olaylardan beslenerek bir yersiz yurtsuzluk hikâyesi anlatıyor. Jessica Bruder'ın "Nomadland: Surviving America in the Twenty-First Century" (Nomadland: 21. Yüzyılda Amerika'da Hayatta Kalmak) kitabından uyarlanan film 60'lı yaşlarındaki Fern'in işini ve eşini kaybettikten sonra varını yoğunu satarak geçici işlerle hayatta kalma çabasını anlatıyor.

The most significant trait of this century is migration. Wars, climate crises, unemployment and other such reasons have caused millions of people to leave their homes or be forcibly displaced. The most talked about film this year, Oscar-winning 'Nomadland', takes inspiration from real events and tells us a story of being 'home'less. Adapted from Jessica Bruder's book "Nomadland: Surviving America in the Twenty-First Century", it tells the story of 60-year-old Fern, who after losing her job and husband, sells everything she owns and tries to survive doing odd jobs.

Bu film, YANINDAYIZ Kurucu Başkanı Nur Ger'in katkılarıyla gösterilmektedir.
This film is shown with the kind contribution of Nur Ger, founding President of YANINDAYIZ Association.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Chloé Zhao 1982'de Beijing'de doğdu. Mount Holyoke Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi, New York Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı. İlk uzun metrajlı filmi "Ağabeylerimin Bana Öğrettiği Şarkılar" (2015) Sundance Film Festivali'nden ödülle döndü, ardından "Binici" (2017) adlı filmi çekti. Chloé Zhao, Wong Kar-wai hayranı olduğunu söylüyor.

Chloé Zhao was born in Beijing in 1982. She studied Political Sciences at Mount Holyoke University, and then film at New York University. Her first feature film, "Songs My Brothers Taught Me" (2015) won an award at the Sundance Film Festival, after which she made the film "The Rider" (2017). Chloé Zhao says that she is a fan of Wong Kar-wai.

**SİZ DE DESTEK OLUN,
ÇOCUKLARIN
BAŞROLÜNDE OLDUĞU
HER FİLM
MUTLU SONLA BİTSİN.**

**TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ
EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ
İÇİN ÇALIŞIR...**

WWW.TED.ORG.TR

KÜÇÜK ANNE

MUBI'YE GELİYOR!

ALEV ALMIŞ BİR GENÇ KIZIN
PORTRESİ'NİN YÖNETMENİNDEN.
YİNE UNUTULMAYACAK
BİR SEYİR DENEYİMİ.

mubi.com/ucansupurge

KADINLARIN HAFIZASI WOMEN'S MEMORY

Nevia

İtalya/Italy, 2020, Renkli/Colour, H264, 86'
İtalyanca, Napoliten lehçesi; Türkçe altyazılı
Italian, Neapolitan dialect; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Nunzia De Stefano
Senaryo/Screenplay: Nunzia De Stefano,
Chiara Atalanta

Görüntü Yön./Cinematography: Guido
Michelotti

Kurgu/Editing: Sarah Mc Teigue

Yapımcı/Producer: Daniele Fabretti

Dünya Hakları/World Sales: True Colours

Oyuncular/Cast: Virginia Apicella, Pietra
Montecorvino, Rosi Franzese, Pietro Ragusa,
Franca Abategiovanni, Simone Borelli,
Gianfranco Gallo

On yedi yaşındaki Nevia, Napoli'nin yoksul bir mahallesinde büyükannesi, halası ve kız kardeşiyle birlikte yaşar. Annesini küçükken kaybetmiştir, babasıysa arkasında bıraktığı borçlarla hapiste yatmaktadır. Nevia ufak tefek işler bularak aileyi geçindirmeye çalışsa da omuzlarındaki yük taşıyabileceğinden fazladır. Nevia'ya göz koyan mafya bozuntusu da hayatını iyice çekilmez kılar. Bir gün mahalleye bir sirk gelir, Nevia sirki başka bir dünyaya açılan bir kapı olarak görür. Yönetmen Nunzia De Stefano, film için kendi çocukluğunun geçtiği konteyner mahalleden yola çıktığını söylüyor.

17-year-old Nevia lives with her grandmother, aunt and sister in a poor neighbourhood in Napoli. Her mother died when she was little, and her father is in prison because of all of the debt that was left behind. Even though Nevia tries to provide for the family with odd jobs here and there, the weight of it all is too much for her to shoulder by herself. On top of this, a wannabe gangster has his eyes on Nevia and is making her life unbearable. One day a circus comes to their neighbourhood, and Nevia sees it as a door that opens to another world. Director Nunzia De Stefano says the film was inspired by her own childhood spent in a shack neighbourhood.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Nunzia De Stefano Napoli'de doğdu. 1980 Napoli Depremi'nde ailesi evini kaybetti ve kentin yakınlarında depremzedeleri için kurulan konteyner mahalleye taşındı, çocukluğu burada geçti. Sinemada uzun süre asistanlık yaptı. "Nevia" ilk uzun metrajlı filmi.

Nunzia De Stefano was born in Napoli. The Napoli earthquake of 1980 destroyed her family's home and they were moved with other victims of the earthquake to a neighbourhood made of container shacks near the city, and this is where she spent her childhood. She worked as an assistant for a long time in the film industry. "Nevia" is her first feature film.

Hatıra Kutusu Memory Box

Fransa, Lübnan, Kanada, Katar/France,
Lebanon, Canada, Qatar, 2020, Renkli/Colour,
DCP, 100'

Fransızca, Arapça; Türkçe altyazılı
French, Arabic; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Joana Hadjithomas,
Khalil Joreige
Senaryo/Screenplay: Gaëlle Macé, Joana
Hadjithomas, Khalil Joreige
Görüntü Yön./Cinematography: Josée
Deshaies

Kurgu/Editing: Tina Baz

Yapımcı/Producer: Carole Scotta, Georges
Schoucair, Christian Eid, Barbara Letellier,
Luc Déry, Kim McCraw, Jasmyrh Lemoine

Dünya Hakları/World Sales: Playtime

Türkiye Hakları/Turkish Rights: Birfilm

Oyuncular/Cast: Rim Turki, Manal Issa,
Paloma Vauthier, Clémence Sabbagh

Lübnan İç Savaşı nedeniyle ülkesini terk edip Kanada'ya yerleşip geçmişin üzerine sünger çeken Maia'ya yıllar sonra Beyrut'taki yakın bir arkadaşından gizemli bir paket gelir. Paketin içinden Maia'nın yeniyetme yıllarında tuttuğu günlük, fotoğraflar ve mektup kasetler çıkar. Geçmişin hayaletleriyle uğraşmak istemeyen Maia pakete yüz vermese de, kızı Alex kutuların içine dalar ve tanıdığı kişiden son derece farklı, kendi yaşındaki annesiyle tanışır. Alex annesinin hatıralarına, biraz da aralarındaki uçurumu kapatmak için, bugünün teknolojik imkânlarıyla yeniden hayat verir.

Maia left her country, Lebanon, because of the civil war and went to live in Canada. She drew a line under the past and started a new life. Years later a mysterious package arrives from Beirut, sent to her by a close friend. Inside this package, Maia finds the diary she kept as a teenager, photographs, letters and cassettes. Even though Maia doesn't want to face the ghosts of her past, her daughter Alex dives into the boxes and finds a very different version of her mother, at the same age as she was now. Maybe partly to close the vast gap between them, Alex brings life back into her mother's memories using the technological possibilities of the present day.

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Sinemacı ve güncel sanatçı ikili Joana Hadjithomas ve Khalil Joreige kişisel ve siyasal arşivleri değerlendirdikleri, kayıplar ve kaybedilen insanları odağına alan uzun soluklu araştırmalarıyla tanınıyor. Her ikisi de Beyrut 1969 doğumlu ikilinin filmleri ve eserleri dünyanın dört bir yanını dolaşüyor.

The filmmaker and contemporary artist duo Joana Hadjithomas and Khalil Joreige are known for the use of their personal and political archives, and for their long-term research focused on losses and lost people. They were both born in Beirut in 1969, and the duo's films and works travel all over the world.

Azap Relic

Avustralya/Australia, 2020, Renkli/Colour, H264, 89'
İngilizce; Türkçe altyazılı
İngilizce; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Natalie Erika James
Senaryo/Screenplay: Natalie Erika James, Christian White
Görüntü Yön./Cinematography: Charlie Sarroff
Kurgu/Editing: Denise Haratzis, Sean Lahiff
Yapımcı/Producer: Steven Jones-Evans
Dünya Hakları/World Sales: Film Constellation
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Bir Film
Oyuncular/Cast: Robyn Nevin, Emily Mortimer, Bella Heathcote

Yaşlı annesi Edna ortadan kaybolan Kay kızı Sam'le birlikte annesinin harap haldeki kır evine gider ve beklenmedik bir manzara ile karşılaşır. Evin hali Edna'nın demans hastalığının belirtileriyle doludur. Edna nihayet ortaya çıkar, fakat eski halinden farklıdır. Yönetmen Natalie Erika James başrolünde Emily Mortimer'in oynadığı bu psikolojik gerilim için şöyle diyor: "Bu filmle yapmaya çalıştığım ölüm ve hastalığın ilerleyişini duygusal açıdan anlatmaktı. Film bu deneyimin yeni bir şekilde ele alınmasına ya da izleyenin bu korkuyu yenmesine yararsa çok mutlu olurum."

Kay, who's elderly mother Edna disappeared, goes with her daughter Sam to her mother's dilapidated country house and finds an unexpected scene. The state of the house is full of signs that Edna has dementia. Edna finally appears, but she is not anything like her former self. Concerning the psychological thriller film, which has Emily Mortimer as its lead, director Natalie Erika James says: "My attempt with this film was to really sum up the essence of the experience [of death and decline] emotionally. And if it helps someone process the experience in a new way or helps them conquer that fear, that would be pretty amazing."

Yönetmen Hakkında/About the Director

Natalie Erika James, ABD'de Japon ve Avustralyalı bir çiftin çocuğu olarak doğdu. Daha önce kısa filmleri ve müzik klipleriyle dikkat çeken yönetmen Avustralya Melbourne'da yaşıyor ve çalışıyor. İlk filmi "Relic"i Japonya'ya Alzheimer'a yakalanan büyükannesini ziyarete gittiğinde yazmaya başladı. Natalie Erika James was born in the U.S. to a Japanese and Australian couple. She gained recognition as a director for her short films and music videos, and lives and works in Melbourne, Australia. She started writing her first film "Relic" when she went to Japan to visit her grandmother who had started to suffer from Alzheimer's.

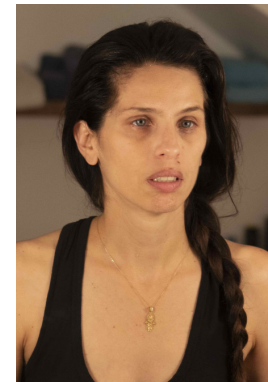
DNA

Fransa/France, 2020, Renkli/Colour, H264, 90'
Fransızca; Türkçe altyazılı
French; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Maïwenn
Senaryo/Screenplay: Maïwenn
Görüntü Yön./Cinematography: Sylvestre Dedise
Kurgu/Editing: Laure Gardette
Yapımcı/Producer: Pascal Caucheteux
Dünya Hakları/World Sales: Wild Bunch International
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Filmartı
Oyuncular/Cast: Maïwenn, Louis Garrel, Marine Vacth, Fanny Ardant, Dylan Robert

Neige, huzurevinde kalan Alzheimer hastası büyükbabası Emir'i sık sık ziyaret eder, 1950'lerde Cezayir'den Fransa'ya gelip kök salan Emir'e içinde aile ağacının ve komünist geçmişinin de olduğu bir anı kitap bile bastırır. Çocukluğunda Neige'i aile içi yüksek gerilimden koruyarak büyüten büyükbabasının ölümü bütün aileyi çok üzer. Yine de düzenleyecekleri cenaze töreni zor ilişkilerine rağmen birlikte iş yapmaları için onlara bir fırsat sunar. Film, yönetmen ve başrol oyuncusu Maïwenn'in kendi yaşam öyküsünden izler taşıyor. Ayrıca filmde Fanny Ardant da rol alıyor.

Neige frequently visits her grandfather Emir, who has Alzheimer's and is staying in a carehome. She even prints a memoir book for Emir with his family tree and communist history. In the 1950's, he had come from Algeria to France where he put down his roots. Her grandfather raised Neige, protecting her from the high tensions in the family, and his death devastates the whole family. Still, despite their difficult relationships, the organisation of the funeral brings them together and gives them an opportunity to do something together. The film is close to the life story of director and lead actress Maïwenn. The film's cast also includes Fanny Ardant.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Aktris, yönetmen, senarist Maïwenn 1976'da Fransa'da doğdu. Annesi de bir aktris (Catherine Belkhadja) olan Maïwenn küçük yaşından itibaren filmlerde rol aldı. Paris'te tek kişilik standup komedi gösterileri yaptı. 2011'de "Polisse" filmiyle Cannes Jüri Ödülü'nü aldı. "Prensimsim" (2015) adlı filmi Altın Palmiye için yarıştı.

Actress, director and scriptwriter Maïwenn was born in France in 1976. Her mother (Catherine Belkhadja) was also an actress, and Maïwenn started to act in films from a young age. She's also done solo standup shows in Paris. In 2011, she won the Cannes Jury Award for her film "Polisse". Her film "My King" (2015) was nominated for a Palme d'Or.

Tam Sana Göreyim *Ich bin dein Mensch* I'm Your Man

Almanya/Germany, 2021, Renkli/Colour, DCP, 105'
Almanca; Türkçe altyazılı
German; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Maria Schrader
Senaryo/Screenplay: Jan Schomburg, Maria Schrader
Görüntü Yön./Cinematography: Benedict Neuenfels
Kurgu/Editing: Hansjörg Weißbrich
Yapımcı/Producer: Cora Pratz
Dünya Hakları/World Sales: Beta Cinema
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Filmartı
Oyuncular/Cast: Maren Eggert, Dan Stevens, Sandra Hüller, Hans Löw, Wolfgang Hübisch, Annika Meier, Falilou Seck, Jürgen Tarrach, Henriette Richter-Röhl, Monika Oschek

Bilim kadını Alma ihtiyaç duyduğu araştırma fonundan yararlanabilmek için sıradışı bir deneyde denek olmayı kabul eder. Hummalı anket çalışmasında verdiği yanıtlara göre onun için ideal sevgili olacak bir insansı robot üretilecektir. Bu robotla üç hafta yaşaması gerekir. Fakat bir algoritmaya göre işleyen, yapay zekâ ürünü robot Enter Tom arada bir romantizmin dozunu kaçırır. Yine de hiç takılmadan ezberden şiir okuması ve dört işlemdeki becerisi Enter Tom'a belli bir şahsiyet verir. Maria Schrader yönetmenlikte de en az oyunculuk kadar ustalaştığını gösteriyor.

Scientist Alma agrees to be a test subject for an unusual experiment so that she can get the research funding that she needs. A humanlike AI robot will be produced to be her ideal boyfriend according to the answers she gives in a frantic survey exercise. She must live with this robot for three weeks. But the AI robot Enter Tom, which works with algorithms, sometimes goes too far with his romanticism. Still, his ability to recite poetry effortlessly and do four mode operations gives him a certain unique personality. Maria Schrader shows her mastery in directing as much as in acting.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Maria Schrader 1965'te Hannover'de doğdu. Berlinale'de 1999'da "Aimée & Jaguar"daki rolüyle Altın Ayı Ödülü aldı. Margarethe von Trotta, Peter Greenaway, Max Färberböck, Rajko Grlic ve Agnieszka Holland gibi yönetmenlerle çalıştı. "Stefan Sweig: Avrupa'ya Elveda" adlı filmi Avrupa Film Ödülleri'nde İzleyici Ödülü'nü aldı.

Maria Schrader was born in Hanover in 1965. In 1999 she won the Golden Bear Award for her role in "Aimée & Jaguar". She's worked with directors including Margarethe von Trotta, Peter Greenaway, Max Färberböck, Rajko Grlic and Agnieszka Holland. Her film about Stefan Sweig's exile, "Stefan Sweig: Farewell to Europe" won the Audience Award at the European Film Awards.

Küçük Anne Petite Maman

Fransa/France, 2021, Renkli/Colour, DCP, 72'
Fransızca; Türkçe altyazılı
French; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Céline Sciamma
Senaryo/Screenplay: Jan Schomburg, Maria Schrader
Görüntü Yön./Cinematography: Claire Mathon
Kurgu/Editing: Julien Lacheray
Yapımcı/Producer: Lionel Brison
Dünya Hakları/World Sales: MK2
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Mubi
Oyuncular/Cast: Joséphine Sanz, Gabrielle Sanz, Nina Meurisse, Stéphane Varupenne, Margot Abascal

Marion yedi yaşındaki kızı Nelly'yle birlikte yeni kaybettiği annesinin evini toplamaya gider. Büyüdüğü bu evin her yanı çocukluğundan anılarla doludur. Nelly annesinin üzüntüsünü paylaşır, bir yandan da annesinin çocukluğunun geçtiği evi ve etrafını keşfetmeye başlar. Bir gün Marion ortadan kaybolur, Nelly aynı gün kendi yaşında Marion adlı bir kızla tanışır. Céline Sciamma, kendi çocukluğundan parçaları da dahil ettiği bu kişisel filme dair, "Benim zaman makinem hafızam, ama aynı zamanda hayal gücüm," diyor.

Marion has just lost her mother, and goes with her 7-year-old daughter Nelly to her mother's house to clear it out. Every corner of this house is filled with her childhood memories. Nelly shares her mother's grief, and starts to explore around this house where her mother grew up. One day, Marion disappears, and on the same day, Nelly meets a girl her age, called Marion. Céline Sciamma talks about this personal film which includes parts of her own childhood, "My time machine is my memory, but at the same time, it's my imagination,"

Yönetmen Hakkında/About the Director

Céline Sciamma 1978'de doğdu. Paris Nanterre Üniversitesi'nde edebiyat, La Fémis'te de sinema öğrenimi gördü. "Water Lilies" (2007), "Tomboy" (2011), "Girlhood" (2014) ve "Alev Almış Bir Genç Kızın Portresi" (2019) gittikçe güçlenen kendine has sinema dilini ördüğü bol ödüllü filmleri arasında yer alıyor.

Céline Sciamma was born in 1978. She studied literature at the Paris Nanterre University, and film at La Fémis. Her multi-award-winning films in which her unique film language is evolving includes "Water Lilies" (2007), "Tomboy" (2011), "Girlhood" (2014) and "Portrait of a Lady on Fire" (2019).

Hayaletler Ghosts

Türkiye, Fransa, Katar/Turkey, France, Qatar,
2020, Renkli/Colour, DCP, 83'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Türkçe; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Azra Deniz Okyay
Senaryo/Screenplay: Azra Deniz Okyay
Görüntü Yön./Cinematography: Barış
Özbiçer
Kurgu/Editing: Ayris Alptekin
Yapımcı/Producer: Dilek Aydın
Dünya Hakları/World Sales: MPM Premium
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Heimatlos
Films
Oyuncular/Cast: Nalan Kuruçim, S. Emrah
Özdemir, Beril Kayar, Dilayda Güneş

Yer İstanbul'un Sucular semti, ufukta umutlu bir gelecek yok, kısa vadede elektrik kesintisi, uzun vadede kentsel dönüşümün getireceği parçalanma var. Mahalle sakinlerinden Didem bir hiphop dansçısı olma yolunda ilerliyor, belediye işçisi İffet oğlunu kurtarmak için para arıyor, Raşit giderek ustalaştığı kentsel dönüşüm vurgunculuğunu icra ediyor, Ela ise mahalledeki çocuklarla sinema atölyesi düzenliyor. Film bu dört karakterin yollarının kesiştiği bir günde geçiyor. Yönetmenin "punk opera" diye tanımladığı "Hayaletler", Venedik Film Festivali'nde Eleştirmenler Haftası bölümünde de Büyük Ödül aldı.

In Istanbul's Sucular neighbourhood, there's no hope on the horizon, in the short-term with electricity cuts, in the long-term with gentrification, there's a fragmentation coming. Among the neighbourhood's residents, Didem is on her way to becoming a hiphop dancer, council worker İffet is looking for money to save her son, Raşit is mastering his profiteering in gentrification, and Ela is giving a film workshop for the children in the neighbourhood. The film takes place on a day that these four characters cross paths. The director defines the film "Ghosts" as a 'punk opera', and won the Grand Prize during the Critics' Week at the Venice Film Festival.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Azra Deniz Okyay 1983'te İstanbul'da doğdu. Lise yıllarında fotoğrafçı Dora Günel'in asistanlığı yaptı, Paris'te Sorbonne-Nouvelle'de sinema eğitimi aldı. Kısa filmleri Küçük Kara Balıklar (2013) ve Sulukule Mon Amour (2016) büyük ilgi topladı. "Hayaletler" ilk uzun metrajlı filmi.

Azra Deniz Okyay was born in Istanbul in 1983. Whilst in high school, she worked as photographer Dora Günel's assistant, and studied film at the Sorbonne-Nouvelle in Paris. Her short films 'Little Black Fishes' (2013) and 'Sulukule Mon Amour' (2016) got a lot of attention. "Ghosts" is her first feature film.

Nereye Gidiyorsun Aida? Quo Vadis, Aida?

Bosna-Hersek, Avusturya, Romanya, Hollanda, Almanya, Polonya, Fransa, Türkiye, Norveç/
/France, 2020, Renkli/Colour, DCP, 101'
Sırp Hırvatça, Boşnakça, İngilizce, Flemenkçe,
Sırpça; Türkçe altyazılı
French, Arabic, Italian; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Jasmila Žbanić
Senaryo/Screenplay: Jasmila Žbanić
Görüntü Yön./Cinematography: Christine
A. Maier
Kurgu/Editing: Jaroslav Kamiński
Yapımcı/Producer: Jasmila Žbanić, Damir
Ibrahimovich, Bruno Wagner, Barbara Albert,
Antonin Svoboda, Cristian Nicolescu, Nicolas
Eschbach, Eric Névé, Margaux Juvéanal,
Gabriele Simon
Dünya Hakları/World Sales: MPM Premium
Türkiye Hakları/Turkish Rights: TRT
Oyuncular/Cast: Jasna Đuričić, Izudin
Bajrović, Boris Isaković, Johan Heldenbergh

Yugoslavya İç Savaşı'nda 1995'te Bosna Hersek'teki Srebrenitsa kasabasında iki gün içinde 8 bin erkek Sırp güçler tarafından katledildi. Srebrenitsa Katliamı 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana Avrupa'daki en büyük katliam olarak anılıyor. Gerçek olaylara dayanan bu film, Srebrenitsa'da güvenli bölge ilan edilmiş BM kampında tercümanlık yapan Aida'nın hikâyesini anlatıyor. Sırp aktris Jasna Đuričić'in canlandığı Aida bir yandan Sırp güçleri ve BM görevlileri arasındaki pazarlıkları tercüme ediyor, diğer yandan kampa sığınmak isteyenler içinde eşini ve çocuklarını arıyor.

During the Yugoslavian Civil War in 1995, in the town of Srebrenica in Bosnia and Herzegovina, 8 thousand men were killed by Serbian soldiers in 2 days. The Srebrenica Massacre is remembered as the second largest massacre in Europe after the WWII. This film, based on true events, tells the story of Aida who works in a UN camp which was a designated safe zone in Srebrenica. Serbian actress Jasna Đuričić takes on the role of Aida, who on the one hand translates negotiations between the Serbian powers and the UN officials, and on the other trying to find her husband and children seeking refuge in the camp.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Jasmila Žbanić 1974'te Yugoslavya, Saraybosna'da doğdu. Saraybosna Performans Sanatları Akademisi'nde eğitim gördü. Kısa filmlerinin ardından ilk uzun metrajlı filmi "Esmâ'nın Sırrı" ile Altın Ayı dahil pek çok ödül aldı. Son filmi "Nereye Gidiyorsun Aida?" bu yıl Oscar'da En İyi Uluslararası Film dalında yarıştı.

Jasmila Žbanić was born in Sarajevo in Yugoslavia in 1974. She studied at the Sarajevo Performing Arts Academy. After her short films, she made her first feature film, "Esmâ's Secret" and won many awards including the Golden Bear. Her last film, "Where Are You Going Aida?" was nominated for the Best International Film Oscar Award.

Hediye The Present

Birleşik Krallık, Filistin/UK, Palestine, Renkli/
Colour, H264, 24'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Farah Nabulsi
Senaryo/Screenplay: Farah Nabulsi, Hind Shoufani
Görüntü Yön./Cinematography: Barış Özbiçer
Kurgu/Editing: Hind Shoufani
Yapımcı/Producer: Ossama Bawardi
Dünya Hakları/World Sales: Premium Films (Worldwide without MENA), Front Row Filmed Entertainment (MENA)
Oyuncular/Cast: Saleh Bakri, Maryam Kanj

Yusef her sabah işe gitmek için büyük bir güruhla beraber İsrail devletinin Beytullahim'le Kudüs arasına koyduğu kontrol noktasından geçer. Bu defa karısına evlilik yıldönümlerinde hediye etmek istediği buzdolabını almak üzere kızı Yasmine'yle bu çileli yolculuğa çıkar. "Hediye" Oscar adayı oldu, BAFTA Ödülü'nü aldı.

Yusef has to pass the Israeli check point between Bethlehem and Jerusalem everyday with a large crowd of people to go to work. This time, he goes on this difficult journey with his daughter Yasmine to buy a fridge for his wife as an anniversary present. "The Present" was nominated for an Oscar and won a BAFTA award.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Filistinli ve Britanyalı Farah Nabulsi 1978'de Londra'da doğdu. 2016'dan beri sinemayla uğraşiyor. "Today They Took My Son" (Bugün Oğlumu Aldılar, 2016) adlı filmin senaryosunu yazdı ve yapımcılığını üstlendi.

British Palestinian Farah Nabulsi was born in London in 1978. She's been working in the film industry since 2016. She wrote and produced her film "Today They Took My Son" (2016).

KADINLARIN TARİHİ WOMEN'S HISTORY

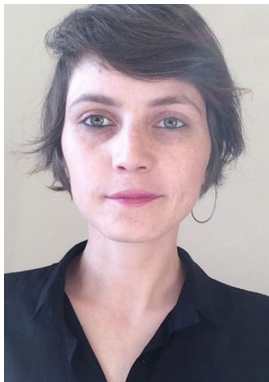
Hem Müslüman Hem Feminist Both Feminist and Muslim

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, DCP, 62'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Nebiye Arı
Görüntü Yön./Cinematography: Agit Akgöl
Kurgu/Editing: Nebiye Arı, Semih G.
Yapımcı/Producer: Nebiye Arı
Dünya Hakları/World Sales: Nebiye Arı
Katılanlar/With: Necla Abide Ölçer, Mualla Gülhaz Kavuncu, Berrin Sönmez, Rümeyza Çamdereli, Sıla Türköne

Konca Kuriş 90'lı yıllarda İslama getirdiği feminist yaklaşımla Türkiye'deki feminist hareket içinde büyük ilgi topladı, İslamcı erkeklerle de sözünü sakınmadan tartıştı. Hizbullah tarafından kaçırılması ve katledilmesi Türkiyeli feministleri yasa boğdu. "Hem Müslüman Hem Feminist", Konca Kuriş'in feminizmine ve Türkiye'de İslami feminizmin gelişimi ile Müslüman feministlerin mücadelelerine odaklanıyor. Müslüman feministler kendi cephelerinden başörtüsü meselesini, feminist hareket içinde konumlanışlarını, İslamın erkeklere yönelik yorumlarına karşı alternatif arayışlarını anlatıyorlar.

Konca Kuriş gained huge recognition in the feminist movement in Turkey with the feminist approach she brought to Islam in the 90's, and she debated with Islamist men in an outspoken manner. Her abduction and murder by the Turkish Hizbollah threw Turkish feminists into a deep grief. "Both Feminist and Muslim" focuses on Konca Kuriş's feminism and on the development of Islamic feminism in Turkey and the struggles of Muslim feminists. They tell us their own front's issue with the veil, their positioning in the feminist movement, and their search for alternatives to the male-oriented understanding of Islam.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Nebiye Arı 1988, Bilecik doğumlu. Daha önce edebiyat dergilerinde ve web sitelerinde editörlük yaptı. "Sivil Sayfalar", "Yeşil Gazete", "Artı Gerçek" sitelerinde haberleri yayımlandı. Artı TV'de iki buçuk yıl sosyal medya editörü olarak çalıştı. Vidyolog için haber hazırladı. Bağımsız gazetecilik yapmayı sürdürüyor.

Nebiye Arı was born in Bilecik in 1988. She has worked as an editor for literature magazines and websites. She has published news pieces on the sites of "Civil Pages", "Green Newspaper" and "Plus Truth". She worked as a social media editor at Artı TV for two and half years. She prepared news for Vidyolog. She continues to work as an independent journalist.

Zordur Gitmek Faya Dayı

Etiyopya, ABD, Katar/Ethiopia, USA, Qatar, 2021, Siyah-Beyaz/Black&White, DCP, 119'
Oromoca, Hararice; Türkçe altyazılı
Oromiffa, Harari; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Jessica Beshir
Senaryo/Screenplay: Jessica Beshir
Görüntü Yön./Cinematography: Jessica Beshir
Kurgu/Editing: Jeanne Applegate, Dustin Waldman
Yapımcı/Producer: Jessica Beshir
Dünya Hakları/World Sales: Cinetic

Jessica Beshir ilk gençlik döneminde ailesiyle birlikte Etiyopya'daki çatışmadan kaçarak annesinin memleketi Meksika'ya yerleşmiş. Çocukluğunun geçtiği memleketi ziyaret ettiği zamanlarda yeniyetme bir sinemacı olarak doğduğu kent Harar'daki gündelik hayatı, insanları kameraya almış. Bu siyah beyaz filmlere en çok konu olan bütün Etiyopya'da ve bölgedeki diğer ülkelerde çiğnenen Khat, Türkçedeki adıyla Yemen Otu. Psikotik etkileri olan bu ot yetişirken fazla suya ihtiyacı olmadığından daha önceki gözde içecek kahvenin yerini almış, gündelik yaşamdan ülke ekonomisine her alana hâkim olmuş. Film adını Khat hasadı sırasında söylenen bir ilahiden alıyor.

When she was young, Jessica Beshir escaped with her family from the conflict in Ethiopia to settle in her mother's home country, Mexico. When she'd visit the country where she spent her childhood, as a new filmmaker she went to Harar, the city where she was born, and filmed the daily life and people there. The most common theme of these black and white films is Khat, the plant which is chewed in Ethiopia and nearby countries. This plant, which has psychotic effects, doesn't need much water when growing and so took the place of the previous favourite of drinking coffee, and took over in everything from daily life to the country's economy. The name of the film is taken from a hymn that is sung during the Khat harvest.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Meksikalı ve Etiyopyalı yönetmen, yapımcı, sinemacı Jessica Beshir genellikle Etiyopya'ya dair hikâyeler anlatıyor. Yönetmenliğini yaptığı ilk kısa filmi "Hairat" 2017'de Sundance Film Festivali'nde gösterildi. Ardından Sundance Enstitüsü Belgesel Fonu ödülünü aldı. "Faya Dayı" ilk uzun metrajlı filmi. Mexican and Ethiopian director, producer and filmmaker Jessica Beshir usually tells stories about Ethiopia. The first short film she directed, "Hairat", was screened at the Sundance Film Festival in 2017. Afterwards, she won the Sundance Institute Documentary Fund. "Faya Dayı" is her first feature film.

Ah Güzöl İstanbul Invisible to the Eye

Türkiye, Almanya/Turkey, Germany, 2020,
Renkli/Colour, DCP, 85'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Türkçe; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Zeynek Dadak
Senaryo/Screenplay: Zeynek Dadak
Görüntü Yön./Cinematography: Florent
Herry
Kurgu/Editing: Eytan İpeker
Yapımcı/Producer: Aslı Dadak, Zeynep
Dadak, Pınar Bağcı
Dünya Hakları/World Sales: Fenafilm
Oyuncular/Cast: Aykut Sezgi Mengi, Cemal
Kafadar

İstanbullu Seyyah Eremya Çelebi Kömürçiyen, "17. Asırda İstanbul Tarihi" adlı eserinde kalemini adeta bir film kamerası gibi kullanır. "Ah Güzöl İstanbul", bugün dünyanın en katmanlı şehirlerinin başında gelen İstanbul'u bu kalemin izinden giderek 350 yıl sonra tekrar "temaşa" ediyor. Tarihçi Cemal Kafadar'ın danışmanı olduğu bu filmde İstanbul'un sur içinde kalan bostanları, ibadethaneleri ve mesirelerinde üç asır öncesiyile bugün iç içe geçiyor. Zeynep Dadak erkekler tarafından yazılmış İstanbul tarihi içinde rastladığı kadınların sesini de filmine katıyor.

In "The History of Istanbul in the 17th century" Istanbulite traveller Eremya Çelebi Kömürçiyen uses his pen like a film camera. "Invisible to the Eye" follows one of the most layered cities in the world today, Istanbul, with the traces of this pen and "connects" with it 350 years later. Historian Cemal Kafadar is a consultant for this film, in which the orchards, sanctuaries and recreation areas left inside the old city walls of three centuries ago mesh with today. Zeynep Dadak includes the voices of women she comes across in the history written by men in this film.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Zeynep Dadak, Marmara Üniversitesi, Bilgi Üniversitesi ve New York Üniversitesi Tisch School of the Arts'ta sinema eğitimi aldı. Merve Kayan'la yazıp yönettiği Mavi Dalga (2013) uluslararası prömiyerini Berlin Film Festivali'nde yaptı. Halen yeni kurmaca filmi "Uyku Kampı"nın hazırlıklarını sürdürüyor.

Zeynep Dadak studied film at Marmara University, Bilgi University and New York University Tisch School of the Arts. "The Blue Wave" (2013), written and directed by Merve Kayan, made its international premiere at the Berlin Film Festival. She continues to work on her new fiction film, "Sleeping Camp".

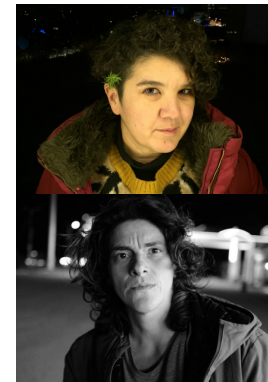
Patrida

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, DCP, 67'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Türkçe; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Ayça Damgacı, Tümay
Göktepe
Senaryo/Screenplay: Ayça Damgacı
Görüntü Yön./Cinematography: Tümay
Göktepe
Kurgu/Editing: Karine Germain
Yapımcı/Producer: Ayça Damgacı
Dünya Hakları/World Sales: Lunatik Film
Katılanlar/With: İsmet Damgacı, Müşerref
Damgacı, Ayça Damgacı

Patrida Yunancada memleket, babavatan anlamına geliyor. Oyuncu Ayça Damgacı bu belgeselde, 87 yaşındaki Batı Trakya göçmeni babası İsmet Damgacı'nın doğduğu ve zorunlu göç nedeniyle ayrıldığı toprakları tekrar ziyaret edişini anlatıyor. Yolculuk İstanbul'dan başlayıp İskeçe, Selanik, Atina ve Zürih'e dek uzanıyor. Patrida, bir baba ve kızın, aile ve ortak geçmişlerini, "atanmış" aidiyet-kimliklerini sorgulama ve yeniden anlamlandırmaya çalışmalarının hikayesi. "Peki ya bir yolculuk... Bir yolculuk, yaşadığımız şiddeti, öfkeyi, korkularımızı, bütün bunları anlamaya yeterli mi?"

Patrida means home country, fatherland, in Greek. In this documentary, actress Ayça Damgacı tells us about her visit to the lands where her 87-year-old West Thracian father İsmet Damgacı was born and left due to forced migration. The journey starts in Istanbul, to Xanthi, Thessaloniki, Athens and all the way to Zurich. 'Patrida' is the story of a father and daughter, a family and their shared past, the questioning of "appointed" belonging-identities and giving them new meanings. "And what if a journey... Is a journey enough to understand all of the violence we've experienced, the anger, our fears?"

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Ayça Damgacı 1973'te İstanbul'da doğdu. Şahika Tekand Oyunculuk ve Sanat Stüdyosu ile İstanbul Üniversitesi'nde tiyatro eğitimi aldı. "Gitmek: Benim Marlon ve Brandom" (2008) filminin senaryosunu yazdı, başrolünde oynadı. Fotoğrafçı Tümay Göktepe 1972'de İstanbul'da doğdu. Fotoğraf sergilerinin yanı sıra videographer ve kurgucu olarak çalışıyor.

Born in Istanbul in 1973, Ayça Damgacı studied theatre at Şahika Tekand's Acting and Art Studio, and Istanbul University. She was the writer and lead actress in the film "My Marlon and Brando" (2008). Photographer Tümay Göktepe was born in Istanbul in 1973. Besides her photography exhibitions she works as an editor and videographer.

Ölümüne Boşanmak Dying to Divorce

İngiltere, Norveç, Almanya, Türkiye/UK,
Norway, Germany, Turkey, 2021, DCP, Renkli/
Colour, 80'
İngilizce, Türkçe; Türkçe altyazılı

Yönetmen/Direcor: Chloe Fairweather
Senaryo/Screenplay: Chloe Fairweather
Görüntü Yön./Cinematography: Lilia Sellami
Kurgu/Editing: Paul Dosaj, Andrea Cuadrado
Yapımcı/Producer: Sinead Kirwan
Dünya Hakları/World Sales: Sinead Kirwan
for Dying To Divorce Ltc

Türkiye'de kadın cinayetleri her gün katlanarak artıyor. Dünyadaki pek çok örnekle birlikte Türkiye'de de erkek egemen sistemin ürettiği sistematik erkek şiddetine karşı örgütlenen büyük bir kadın hareketi mevcut. "Ölümüne Boşanmak" meselenin toplumsal ve hukukî boyutuna odaklanıyor. Avukat İpek Bozkurt'un birlikte yaşadığı erkeklerden şiddet görmüş ve sakat kalmış iki kadının davasında fail erkeklerin cezalandırılması için yürüttüğü adalet mücadelesini anlatıyor. Beş yıllık bir süreçte çekilen bu belgesel için yönetmen Chloe Fairweather Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'yla birlikte çalıştı.

Every day, the number of murders of women is rising in Turkey. There is a large women's movement organising against systematic male violence caused by the male dominated system in Turkey, as in many places in the world. "Dying to Divorce" focuses on the social and legal aspects of the issue. It tells us about the struggle for justice lead by İpek Bozkurt, a lawyer for a legal case of two women who were violently abused by the men they lived with and became permanently disabled. In the five years that it took to make this documentary, director Chloe Fairweather worked with the We Will Stop Femicide Platform.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Chloe Fairweather BBC'de çalıştı. Özellikle toplumsal belgeseller yapıyor. "Bay Alzheimer ve Ben" adlı filmi, hastalığı hastaların torunlarının bakış açısıyla anlatıyor. "92'de Yapacağım" evlenmeye karar veren yaşlı çiftleri anlatıyor.

Chloe Fairweather worked at the BBC. She makes documentary films especially focused on social issues. Her film "Mr. Alzheimer's and Me" tells us about the illness from the perspective of patients' grandchildren. "I Do at 92" is a documentary film about elderly couples who decide to marry.

Süt Para Edince As Milk Makes Money

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, H264, 38'
Türkçe; Türkçe altyazılı
Turkish; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Nihan Gider Işıkmán
Görüntü Yön./Cinematography: Naz Almaç, Semra Ay, Irmak Kabadere, Sinem Sülüki, Sertan Yalçınkaya, Furkan Yılmaz
Kurgu/Editing: Gizem Akgülgi Mutlu
Yapımcı/Producer: Senem Gençtürk Hızal
Dünya Hakları/World Sales: Nihan Gider Işıkmán

Kars'ın Boğatepe Köyü son yıllarda biyolojik ve kültürel çeşitlilik, yerel tohum üretimi, botanik ve etnobotanik çalışmalar, kırsal yaşamda yemek kültürünün korunması, dayanışmacı turizm gibi alanlarda gelişim gösterdi. Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu bir inisiyatifle kurulan Boğatepe Çevre ve Yaşam Derneği bu yeni model için önyak oldu, hatta bu yeni harekete katılmak için köye geri dönenler çıktı. Peynir kültürünü ayakta tutmaya yönelik Fransa'yla da ortak yürütülen çalışmalar kapsamında köyde bir peynir müzesi bile açıldı. "Süt Para Edince"de bu değişimi Boğatepeliler anlatıyor.

In recent years, the Boğatepe village in Kars has shown progress in biological and cultural diversity, local seed production, botanical and ethnobotanical projects, food culture preservation in countryside living, and solidarity tourism. The Boğatepe Environment and Life Association, which was established with an initiative consisting mostly of women, was a leader in this new model, in fact there were people who came back to the village to join this new movement. Alongside a project in collaboration with France to preserve cheese culture, a cheese museum has even opened in the village. In "As Milk Makes Money", the people of Boğatepe tell us about this change.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Nihan Gider Işıkmán 1976'da Ankara'da doğdu. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olduktan sonra TRT'de ve yapım şirketlerinde çalıştı. Marmara Üniversitesi'nde yüksek lisans öğrenimi gördü. "Güzel Günler Göreceğiz", "Kalabalıkken", "Yoldan Çıktık" gibi pek çok belgesel film yaptı. Halen Başkent Üniversitesi'nde öğretim üyesidir.

Nihan Gider Işıkmán was born in Ankara in 1976. After graduating from the Ankara University Communications Faculty, she worked at TRT and production companies. She did her postgraduate studies at Marmara University. She's made documentary films including "We Will See Good Days", "When It's Crowded", and "We've Lost Our Way". She currently teaches at Başkent University.

Walchensee Forever

Almanya/Germany, 2020, Renkli/Colour&Siyah-Beyaz/Black and White, H264, 110'
Almanca, İngilizce; Türkçe altyazılı
German, English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Janna Ji Wonders
Senaryo/Screenplay: Janna Ji Wonders, Nico Woche
Görüntü Yön./Cinematography: Anna Werner, Janna Ji Wonders, Sven Zellner
Kurgu/Editing: Anja Pohl
Yapımcı/Producer: Katharina Bergfeld, Martin Heisler, Nadja Smith
Dünya Hakları/World Sales: Deckert Distribution
Oyuncular/Cast: Anna Werner, Janna Ji Wonders, Norma Werner, Apa

Bavyera Eyaletinde, Almanya'nın en derin ve en büyük dağ göllerinden biri olan Walchen Gölü sakinleri geçimlerini çoğunlukla turizmle sağlıyor. Gölün kenarında 1920'de açılan kafenin kurucusu Apa'yla başlayan yüz yıllık hikâyeyi sinemacı büyük torun Janna Ji anlatıyor: "Film ailemdeki dört kuşağın hikâyesini, her biri kendi döneminde erkek egemen yapılara kendilerince karşı çıkmış kadınların gözünden anlatıyor." Kimisi toprağında kalıp kök salan, kimisi macera peşinde başka diyarlara giden kadınların Walchen Gölü'yle bağı hiç kopmadı. Film geçen yıl Berlin Film Festivali'nde büyük beğeni topladı.

In the State of Bavaria is Lake Walchen, one of the deepest and largest mountain lakes in Germany, and the residents there mostly work in tourism. The story that started a century ago of Apa, the founder of a cafe opened in 1920 by the lake, is told by the filmmaker and great granddaughter Janna Ji: "The film is the story of four generations of my family, told through the eyes of the women who in their own ways stood against the patriarchal structures of their eras." Some stayed on their lands and grew roots, some went in search for adventure in other lands, but all of the women's ties to Lake Walchen remained. The film got a lot of praise at the Berlinale last year.

AK-AY

YOUR PARTNER FOR QUALITY SOLUTIONS TO YOUR ELECTRIC POWER SYSTEMS

AK-AY ELEKTRİK DIŞ TİCARET KOLL. ŞTİ.
HASAN GÜLŞEN ve ORTAĞI
Deri ve End. Ser. Böl. 9. Sk. No: 113 / 5B K-2
Tel: 0 216 394 83 50 Fax: 0 216 18 92
Tuzla V.D.: 011 046 1415 Tuzla / İstanbul

Yönetmen Hakkında/About the Director

Kaliforniya'da 1978 yılında doğan Janna Ji Wonders, Walchen Gölü kenarında büyüdü. Münih Televizyon ve Sinema Akademisi'nde eğitimi aldı. Pek çok şarkı için video klip çekti. Los Angeles'lı gansta rapçileri, Moskova'daki punk'ları anlatan belgeseller çekti. "I Remember" adlı bir kurmaca filmi var. *Janna Ji Wonders was born in California in 1978, and grew up near Walchen Lake. She studied at The Munich Television and Film Academy. She has made music videos for many songs. She's made documentaries about gangster rappers in Los Angeles, and punks in Moscow. She has a fiction film called "I Remember".*

Dört Anne Four Mothers

İsrail/Israel, 2020, Renkli/Colour&Siyah-Beyaz/
Black and White, H264, 79'
İbranice; Türkçe, İngilizce altyazılı
Hebrew; Turkish, English subtitles

Yönetmen/Direcor: Dana Keidar Levin,
Rephael Levin
Senaryo/Screenplay: Dana Keidar Levin,
Rephael Levin
Görüntü Yön./Cinematography: Yaniv
Linton, Adi Mozes
Kurgu/Editing: Neta Dvorkis
Yapımcı/Producer: Adi Bar Yossef
Dünya Hakları/World Sales: BARYO
Oyuncular/Cast: Rachel Ben Dor, Ronit
Nahmias, Miri Sela, Zahara Antebi, Orna
Shimoni, Bruria Sharon

İsrail'in 1985'te Lübnan'ı işgal etmesiyle İsrail Ordusu insanları ölüme göndereceği bir savaş cephesi daha açmış oldu. Dönem dönem alevlenen savaşta 1997'deki helikopter faciası dönüm noktasıydı. İsrail'in Lübnan'da oluşturduğu güvenlik bölgesinde daha fazla askere gönderilen çocuğun ölmemesi için bir araya gelen dört anne, Four Mothers adıyla bilinen bir barış hareketi başlattı. Askerde çocukları bulunan dört anne İsrail'in Lübnan'dan tek taraflı olarak çekilmesini talep ediyordu. Bu barış mücadelesi 2000'de karşılığını buldu ve İsrail Lübnan'dan çekildi.

In 1985, when Israel invaded Lebanon, the Israeli Army opened a new war front where they sent their young citizens to die. The war kept flaring up until the turning point of the 1997 helicopter disaster. Four mothers came together to start the "Four Mothers" peace movement, so that more children wouldn't die because Israel was still sending more soldiers to the safe zone they'd established in Lebanon. These four mothers, whose children were in the army, were demanding that Israel unilaterally withdraw from Lebanon. This struggle for peace came to fruition in 2000, and Israel withdrew from Lebanon.

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Dana Keidar Levin Kudüs'teki Sam Spiegel Film ve Televizyon Akademisi'nden mezun oldu. 2008'le 2019 yılları arasında üç kısa film çekti. Rephael Levin yönetmenliğin yanı sıra kurgu da yapıyor. "A Crime Called Man" (2016) ilk belgesel filmi.

Dana Keidar-Levin graduated from the Sam Spiegel Film and Television Academy in Jerusalem. Between 2008 – 2019, she made three short films. Rephael Levin directs, and sometimes does editing. "A Crime Called Man" (2016) is his first documentary film.

Gurbet Artık Bir Ev Gurbet is a Home Now

Almanya/Germany, 2021, Renkli/Colour, DCP,
63'
Türkçe, İngilizce, Almanca; Türkçe altyazılı
Turkish, English, German; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Pinar Öğrenci
Senaryo/Screenplay: Pinar Öğrenci
Görüntü Yön./Cinematography: Pinar
Öğrenci
Kurgu/Editing: Pinar Öğrenci
Yapımcı/Producer: Pinar Öğrenci
Canlandırma/Animation: Philippe Reboz
Dünya Hakları/World Sales: Pinar Öğrenci

Berlin'deki Kreuzberg semtinin yerlileri belki de herkesten çok "gastarbeiter"ler, yani misafir işçilerdir. Bu film, 1984 ila 87 arasında savaş sonrası kentsel yenileme projesi IBA'nın (International Bau Ausstellung) Kreuzberg'de uygulanması sırasında Türkiyeli misafir işçilerin uğradığı ayrımcılığa odaklanıyor. Pinar Öğrenci proje için çalışan mimar Heide Moldenhauer'un o dönemde çektiği fotoğraflarda yer alan kişileri bulup bu süreçte yaşadıklarını dinledi, ortaya misafir işçi kadınların 80'lerden bugünlere uzanan dayanışma ve direniş hikâyeleri çıktı.

The locals of the Kreuzberg neighbourhood in Berlin are probably more "gastarbeiter" than anyone else, meaning guest workers. This film focuses on the discrimination that Turkish guest workers faced during the urban renewal project IBA'nın (International Bau Ausstellung) that was taking place in Kreuzberg after the war, between 1984-87. Pinar Öğrenci found the people that are in the photographs taken at the time by the architect Heide Moldenhauer who worked for the project, and listened what they experienced during this period. What emerges from this is the solidarity and resistance story of the women guest workers, from the 80's up until today.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sanatçı ve yazar Pinar Öğrenci 1973 yılında Van'da doğdu. Mimarlık eğitimi aldı. Pek çok sergiye katıldı. 2010 yılında MARSistanbul adlı galeriyi kurdu. Almanya'da çeşitli üniversitelerde konuk öğretim üyesi olarak ders verdi. İlk kişisel sergisini "Üstümüzden Hafif Bir Rüzgar Esti" adıyla Kunst Haus-Hundertwasser Müzesi'nde, Viyana'da açtı.

Artist and writer Pinar Öğrenci was born in Van in 1973. She studied architecture. She took part in many exhibitions. In 2010 she founded the gallery MARSistanbul. She's taught many classes in various universities in Germany as a guest lecturer. Her first personal exhibition titled "A Gentle Breeze Passed Over Us" was opened at the Kunst Haus-Hundertwasser Museum in Vienna.

Sokaklara Salir de Puta/Street Out

Arjantin/Argentina, 2021, Renkli/Colour, H264, 100'
İspanyolca; Türkçe altyazılı
Spanish; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Sofia Rocha
Senaryo/Screenplay: Sofia Rocha
Görüntü Yön./Cinematography: Victoria Mathé Leitner
Kurgu/Editing: Belén Nuñez, Sofia Rocha, Nadia Acosta
Yapımcı/Producer: Sofia Adrea de Luca, Sofia Rocha
Dünya Hakları/World Sales: Viviana de Rosa
Katılanlar/With: Delia Escudilla, Laura Meza, Natalia Mitre, Eneide, Georgina Orellano, Graciela Collantes, Margarita Meiras, Valeria SalumAnnika Meier, Falilou Seck, Jürgen Tarrach, Henriette Richter-Röhl, Monika Oschek

Arjantin sadece Latin Amerika'da değil, dünyada da en güçlü feminist harekete sahip ülkelerden biri. Arjantin'deki kadın mücadelesi bu yılın başında kürtajı yasallaştırdı. "Sokaklara" eski ve yeni seks işçilerinin yollarının feminizmle kesişmesini anlatıyor. Örgütlenme yolunda ilk adımı atan seks işçileri 1 Mayıs'la diğer işçilerle omuz omuza katılma da, tartışma sonradan farklı boyutlar aldı. Bir yanda fahişeliğin ortadan kaldırılması, diğer yanda ise yasal olarak düzenlenmesi talepleri var. Fakat sokak gösterilerindeki sloganların arasında, "Fahişeler olmadan feminizm olmaz!" başı çekiyor.

Argentina is home to not just Latin America's, but one of the world's strongest feminist movements. The women's struggle in Argentina pushed the legalisation of abortion at the start of the year. "Street Out" shows us the intersection of feminism with the streets of old and new sex workers. Even if the sex workers who took their first step to organising came shoulder to shoulder with other workers on May 1st, the debate took a different turn afterwards. On the one hand, the calls to abolish prostitution, on the other, the demands to legalise it. But among the slogans on the streets during the protests, "Without prostitutes there is no feminism!" takes first place.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sofía Rocha 1991'de Buenos Aires'de doğdu. Buenos Aires Üniversitesi Görüntü ve Ses Tasarımı Bölümü'nden mezun olduktan sonra Sinemacılar Kolektifi'ne katıldı. Bir kaçak tekstil atölyesinde geçen "Clandestino" adındaki kısa kurmaca filmi festivallerde gösterildi, ödüller aldı.

Sofía Rocha was born in Buenos Aires in 1991. After graduating from the Buenos Aires University Audiovisual Design Department, she joined the Filmmakers Collective. Her short film "Clandestino", which takes place in an illegal textile workshop, was screened at many film festivals and won awards.

Beyaz İsyan White Riot

Birleşik Krallık/UK, 2019, Renkli ve Siyah-Beyaz/Colour and Black&White, H264, 80'
İngilizce; Türkçe altyazılı
English; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Rubika Shah
Senaryo/Screenplay: Ed Gibbs, Rubika Shah
Görüntü Yön./Cinematography: Susanne Salavati
Kurgu/Editing: Emma Corbett, Jack Jones
Yapımcı/Producer: Paul Ashton, Ed Gibbs
Dünya Hakları/World Sales: visitfilms
Katılanlar/With: Red Saunders, Roger Huddle, Kate Webb, The Clash, Steel Pulse, Tom Robinson, Poly Styrene, Sham 69, Alien Kulture

Londra, 1970'lerin sonu, aşıl原因mayan petrol krizi ve işsizlik yılları. Radikal sağ yükselişte, İngiltere'deki ırkçı dalga göçmenlerin yaşamını tehdit ediyor. Ayrıcalıklı sanılan beyaz gençlik bile isyan bağırağı açıyor, müzik çevrelerinin önderliğinde "Rock Against Racism" (İrkçılığa Karşı Rock) Hareketi örgütleniyor. Polis kimse gelmez diye boşladığı konserler dolup taşıyor, Birleşik Krallık punk hareketiyle tanışıyor. Adını The Clash şarkısından alan "Beyaz İsyan", bugün "Black Lives Matter" (Siyahların Hayatı Değerlidir) hareketinin karşılık bulduğu Londra'nın antifaşist yakın tarihine ışık tutuyor.

London, the end of the 1970's, the impossible petrol crisis and years of unemployment. The radical right is on the rise, and threatens the lives of immigrants in England with a wave of racism. Even the supposed privileged white youth raise their flags of riot, and the music circles lead the organisation of the "Rock Against Racism" Movement. The concerts that the police ignore, thinking not many will show up, end up filled to the brim, and the United Kingdom meets the punk movement. "White Riot", taking its name from The Clash song, holds a light up to today's comparative antifacist "Black Lives Matter" movement in London.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sinemacı, yazar, gazeteci Rubika Shah çocukluğunu ve gençliğini Birleşik Krallık ve Suudi Arabistan arasında geçirdi. BBC için Spike Lee, Gore Vidal ve David Bowie'yle ilgili kısa belgeseller yaptı. İlk uzun metrajlı belgeseli "Beyaz İsyan" film festivallerde beğeni topladı, film eleştirmenlerinden tam not aldı.

Filmmaker, writer and journalist Rubika Shah spent her childhood and youth between the U.K. and Saudi Arabia. She made short documentaries for the BBC about Spike Lee, Gore Vidal and David Bowie. Her first feature documentary film "White Riot" has gained recognition at film festivals and got full marks from the film critics.

**Nehir Akar, Kıvrılır, Siler,
Yerine Koyar**
A River Runs, Turns, Erases,
Replaces

ABD/USA, 2021, Renkli/Colour, H264, 87'
Diyalogsuz, Türkçe Altyazılı
No dialogue, English subtitles

Yönetmen/Direcor: Shengze Zhu
Kurgu/Editing: Shengze Zhu
Yapımcı/Producer: Zhengfan Yang
Dünya Hakları/World Sales: Burn The Film

Yangtze Nehri Çin'in en büyük kentlerinden Wuhan'ı ortadan ikiye bölüyor. Şehrin manzarası nehrin iki yakasında sürekli yükselen inşaat iskeletlerinden ve nehirde yüzen, kürek çeken ya da nehrin kenarında oturan, yürüyen, dans eden, şarkı söyleyen Wuhanlılardan oluşuyor. Shengze Zhu'nun Ocak 2020'de salgın başlayıp da Wuhan kapanmadan önce nehrin kenarında çektiği bu geniş açılı, şiirsel manzaralar filmin başrolünde. Yangtze nehrinin akışıyla adeta bir zihin egzersizine davet eden bu film, Covid felaketinin ilk vurduğu kent Wuhan'ın kayıplarını birbirlerine yolladıkları mektuplara yer vererek anıyor.

The Yangtze river divides one of the largest cities in China, Wuhan, into two parts. The cityscape consists of construction and scaffolding constantly rising up along both sides of the river, and the people of Wuhan swimming in the river, rowing, or sitting by the river, walking, dancing and singing. These poetic scenes Shengze Zhu filmed in wide-angle by the river before the pandemic started in January 2020 are the lead role of the film. With the flowing Yangtze river, the film invites you to a mind exercise, and pays tribute to those lost in Wuhan, the first city hit with the Covid crisis, with the letters they sent each other.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Shengze Zhu 1987'de Wuhan'da doğdu, 2015'te Şikago'ya taşındı. Wuhan'da kurguculuk, yapımcılık ve kısa filmlerle başladığı sinema serüveninde çoğunlukla Wuhan'a odaklandı, kamerasıyla yoksul ailelerin, göçmenlerin ve işçilerin hayatına baktı. İnternet üzerinden canlı yayın yapanları anlattığı filmi "Present.Perfect." Rotterdam'da Altın Kaplan ödülünü aldı.

Shengze Zhu was born in Wuhan in 1987, and moved to Chicago in 2015. She started her film career in editing, producing and making short films and mostly focused on Wuhan, looking through her camera at the lives of poor families, immigrants and workers. Her film "Present.Perfect.", in which she presents us with people to do live streams online, won the Rotterdam Tiger Award.

ALLIANZ SENİNLE İYİLİĞİN YANINDA

İşimizi sürdürülebilir değer yaratma modelimize göre yönetiyoruz. İyi bir çevre için, toplumun iyiliği için, daha iyi bir kurum olmak için her gün çalışıyoruz.

Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesi'ni ve Kadının Güçlenme Prensipleri'ni imzalayan, entegre raporlama yapan Türkiye'deki ilk global sigorta şirketi olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

KIZ ÇOCUKLARI İSTERSE WHATEVER GIRLS WANT, WILL HAPPEN

KIZ ÇOCUKLARI İSTERSE OLUR
WHATEVER GIRLS WANT, WILL HAPPEN

Rocca Dünyayı Değiştiriyor Rocca verändert die Welt Rocca Changes the World

Almanya/Germany, 2020, Renkli/Colour, H264, 101'

Almanca, Rusça; Türkçe altyazılı
German, Russian; Turkish subtitles

Yönetmen/Direcor: Katja Benrath
Senaryo/Screenplay: Hilly Martinek
Görüntü Yön./Cinematography: Torsten Breuer

Kurgu/Editing: Jan Ruschke
Yapımcı/Producer: Tobias Rosen, Heike Wiehle-Timm

Dünya Hakları/World Sales: Beta Film
Türkiye Hakları/Turkish Rights: Filmartı
Oyuncular/Cast: Luna Maxeiner, Caspar Fischer-Ortmann, Luise Richter, Leo Knizka, Barbara Sukowa, Mina Tander, Fahri Oğün Yardım

On iki yaşındaki Rocca cesur, neşeli, her zorluğun üstesinden gelmeye hazır. Kaykayına binip istediği yere gidiyor, herkesin derdine çare buluyor. Fakat Rocca'nın da derdleri var, istediği zaman onunla konuşabilse de çok sevdiği babası uzayda, babaannesi ise pek kolay bir insan sayılmaz. Sincabıyla tek başına yaşayan Rocca'nın hayatında büyük bir değişiklik olacak, ilk defa yaşlılarıyla birlikte okula gidecek. Acaba Rocca'yı nasıl bir okul hayatı bekliyor? "Uzun Çoraplı Pippi"nin modern versiyonu sayılabilecek "Rocca Dünyayı Değiştiriyor" hem çocuklar hem de büyükler için umut dolu bir masal.

12-year-old Rocca is brave, joyful and ready to face any obstacles in life. She jumps on her skateboard and goes wherever she wants, and she finds a solution to everyone's problems. But Rocca has problems too; she loves her father very much and can talk to him whenever she likes, but he's in space, and her grandmother isn't so easy to get along with. Rocca, who lives alone with her squirrel, will have a sudden change in her life; for the first time, she will go to school with her peers. What kind of school life awaits Rocca? 'Rocca Changes the World' is like a modern version of 'The Adventures of Pippi Longstocking', and is a fairytale full of hope, for children and for adults.

Bu film, Bütün Çocuklar Bizim Derneği bünyesindeki Cüneyt Cebenoyan Çocuk ve Sinema Buluşmaları katkılarıyla gösterilmektedir.

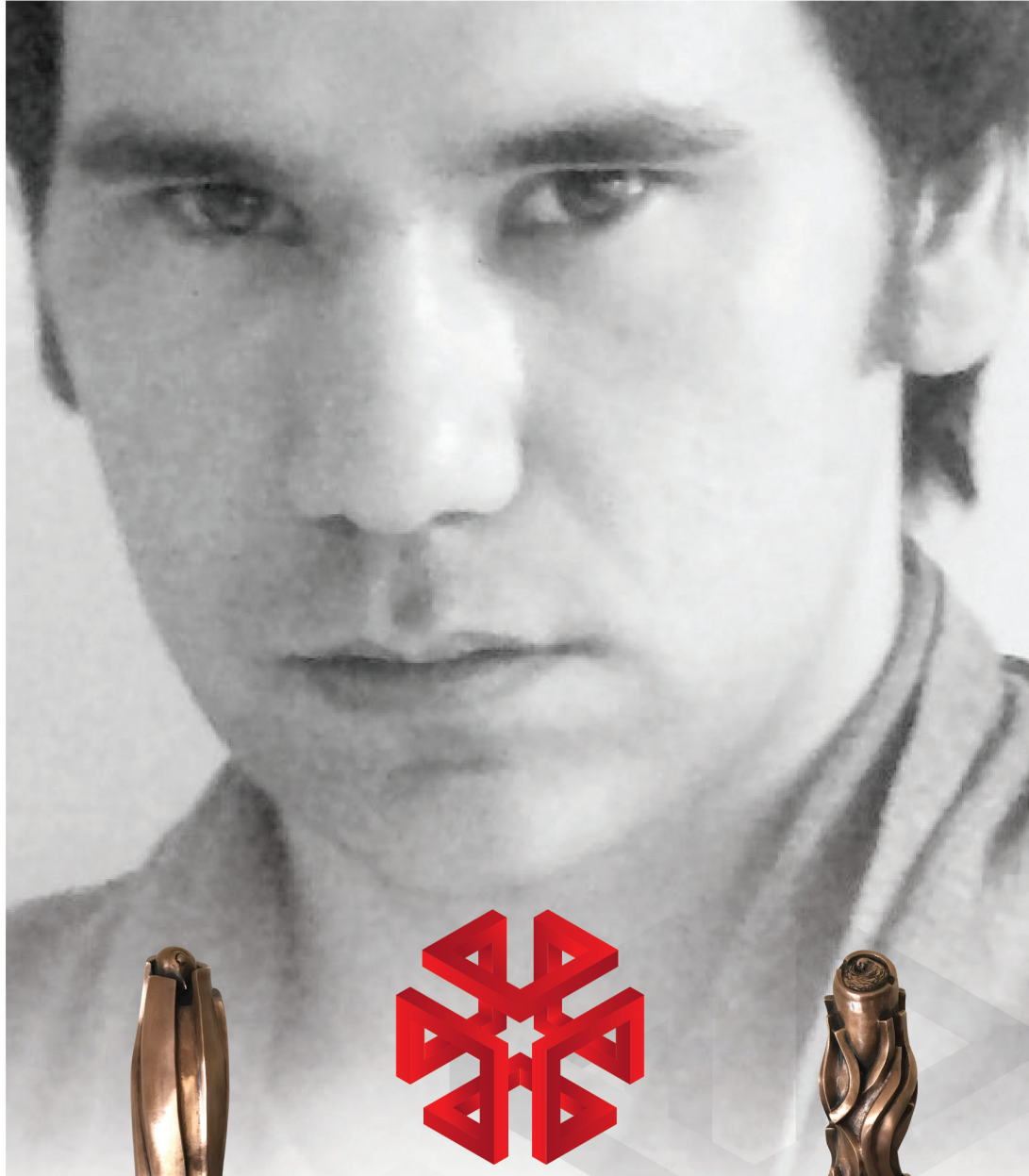
This film is shown with the kind contribution of Cüneyt Cebenoyan Child and Film Meetings in conjunction with All Children Are Ours Association.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Katja Benrath 1979'da Almanya'da doğdu. Tiyatroda terzi çıraklığı yaptı, Pina Bausch gibi sanatçılarla çalıştı. Viyana Konservatuari'nda oyunculuk ve şan eğitimi aldı. Daha sonra sinema yönetmenliği eğitimi aldı. Oyunculuk yaptı, 2009'dan itibaren kısa filmler çekmeye başladı. "Watu Wote: All of us" (Hepimiz, 2017) pek çok ödül kazandı.

Katja Benrath was born in Germany in 1979. She did a tailoring apprenticeship in theatre, and worked with artists like Pina Bausch. She studied acting and singing at the Vienna Conservatoire. Later, she studied film directing. She worked as an actress, and started making short films in 2009. "Watu Wote: All of us" (2017) won many awards.

KISA DALGA SHORT WAVE

**MİMAR KEREM TÜRKER
ÖDÜLÜ-2020**

ERİMTAN ARKEOLOJİ VE
SANAT MÜZESİNE

M İ M A R
K E R E M
T Ü R K E R
V A K F I

**LALE DİKMEN TÜRKER
ÖDÜLÜ-2020**

EŞİK - Eşitlik için Kadın
Platformuna

Çamaşır Suyu Bleach

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, H264, 15'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Büşra Bülbül
Senaryo/Screenplay: Bekir Bülbül, Büşra Bülbül
Görüntü Yön./Cinematography: Ebubekir Öztürk
Kurgu/Editing: B. Bülbül
Yapımcı/Producer: Mayıs Film
Dünya Hakları/World Sales: Mayıs Film
Oyuncular/Cast: Nurdan Albamya

Sibel bir yandan bir apartmanın merdivenlerini siliyor, diğer yandan telefonda, birikmiş kira borcunu ödemek için borç para arıyor. Arada bir pusetteki bebeği ağlıyor, otomatik merdiven ışığı bir yanıyor, bir sönüyor, çöplükte çalışan eşi telefonu bir türlü açmıyor.

Sibel is cleaning the apartment stairs, and is on the phone asking for loan money to pay her accumulated rent payments. Every now and again her baby cries in the pram, the automatic lights on the stairs turn on, and turn off, and her husband who works at the dumpsite doesn't answer the phone.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Büşra Bülbül oyuncu ve yönetmen. Bekir Bülbül'ün yönettiği "Benim Küçük Sözlerim" (2018) adlı filmde rol aldı ve filmin yapımcılığını üstlendi.

Büşra Bülbül oyuncu ve yönetmen. Bekir Bülbül'ün yönettiği "Benim Küçük Sözlerim" (2018) adlı filmde rol aldı ve filmin yapımcılığını üstlendi.

Sus! Hüşbe!/Hush!

Turkey/Turkey, 2021, Renkli/Colour, DCP, 14'
Kürtçe, Türkçe; Türkçe altyazılı
Kurdish, Turkish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Çaxe Nursel Doğan
Senaryo/Screenplay: Çaxe Nursel Doğan
Görüntü Yön./Cinematography: Semih Yıldız
Kurgu/Editing: Delal Yüce, Ferhat Örs
Yapımcı/Producer: Mezopotamya Sema Kültür Merkezi, Sırrı Sakık, Nursel Doğan
Dünya Hakları/World Sales: Nursel Doğan
Oyuncular/Cast: Herdem Aslan, Hakan Can, Kudret Kızılkurt, Berivan Karataş, Bedir Yıldız, Şeyma Döğür

Zere büyükannesi, annesi ve iki kardeşiyle Ağrı'da bir köyde yaşar. Aklında hep sesler ve müzik vardır. Ses çıkarmak için eline geçen her fırsatı değerlendirir. Fakat evde büyükler, okulda öğretmen Zere'ye sürekli sessiz olmasını söyler.

Zere lives in a village in Ağrı with her grandmother, mother and two siblings. There are always sounds and music in her mind. She takes every chance she can get to make sounds and noise. However, the adults in the house and her teacher at school are constantly telling Zere to be quiet.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Nursel Doğan Sivas'ta doğdu. İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sinema TV ve Fotoğraf Bölümü'nden mezun olduktan sonra yardımcı yönetmenlik yaptı. Belgesel ve kurmaca filmlerin yanı sıra eğitim filmleri çekti.

Nursel Doğan was born in Sivas. After graduating from the Istanbul Bilgi University Film, Television and Photography Department, she started working as an assistant director. Alongside documentary and fiction films, she has also made educational films.

Önce İsimler Gitti The Names Are Lost First

Türkiye/Turkey, 2018, Renkli/Colour, DCP, 10'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Ayşe Nur Gençalp
Senaryo/Screenplay: Ayşe Nur Gençalp
Görüntü Yön./Cinematography: Ahmet Bayer
Kurgu/Editing: Efe Can Erdal
Yapımcı/Producer: Berfin Demirat, Bilal Bağcı
Dünya Hakları/World Sales: Native Liberty
Oyuncular/Cast: Sena Başdoğan, Murat Aygen, Jale Arıkan, Nurhayat Boz, Sencer Aktan

Leyla'nın annesiyle babası ölümü bekleyen Alzheimer hastası anneannesinin bakımını üstlenmiştir. Eve gizemli bir kadının gelmesi Leyla'yı çileden çıkarır, fakat sağır ve dilsiz olduğu için derdini anlatamaz. Annesi ve babası ona sormadan bir karar almıştır.

Leyla's mother and father are taking care of her grandmother who is suffering from Alzheimer's and is close to dying. A mysterious woman's arrival at the house enrages Leyla, but because she is deaf and mute, she can't get her point across. Her mother and father have made a decision without asking her.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Senarist ve görüntü yönetmeni Ayşe Nur Gençalp 1987'de doğdu. İTÜ ve State University of New York'ta işletme öğrenimi gördükten sonra Miami Uluslararası Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı.

Filmmaker, scriptwriter and cinematographer Ayşe Nur Gençalp was born in 1987. After studying business at Istanbul Technical University and the State University of New York, she studied film at Miami International University.

Kırk Mum 40 Candles

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, DCP, 18'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Burcu Görgün Toptaş
Senaryo/Screenplay: Burcu Görgün Toptaş
Görüntü Yön./Cinematography: Tayfun Çetindağ
Kurgu/Editing: Fırat Terzioğlu
Yapımcı/Producer: Burcu Görgün Toptaş
Dünya Hakları/World Sales: Burcu Görgün Toptaş
Oyuncular/Cast: Esra Bezen Bilgin, Elit İşcan

Aynı apartmanda yaşayan 42 yaşındaki akademisyen Derya ile apartman görevlisinin 19 yaşındaki kızı Esmâ sıradışı bir ilişki sürdürürler. Derya, Esmâ'nın üniversiteye gitmesini ister, fakat Esmâ zorla evlendirilecektir. Esmâ Derya'ya nasıl veda edeceğini bilemez.

42-year-old academic Derya lives in the same apartment as 19-year-old Esmâ who's the daughter of the apartment janitor, they have an unusual relationship. Derya wants Esmâ to study, but Esmâ is going to be married off to someone she doesn't want. Esmâ doesn't know how to say goodbye to Derya.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Burcu Görgün Toptaş Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü ve İstanbul Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nden mezun. "Kara Sevda" ve "Alev Alev" gibi televizyon dizilerinin senaristlerinden.

Burcu Görgün Toptaş graduated from the Marmara University Sociology Department, and the Istanbul Technical University Political Sciences Department. She's the script writer of TV series such as "Kara Sevda" and "Alev Alev".

Mamaville

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, DCP, 20'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Irmak Karasu
Senaryo/Screenplay: Irmak Karasu
Görüntü Yön./Cinematography: Meryem Yavuz
Kurgu/Editing: Tamer Hassan, Irmak Karasu
Yapımcı/Producer: Su Baloğlu
Dünya Hakları/World Sales: SuFilm
Oyuncular/Cast: Ece Yüksel, Gönül Ürer

15 yaşındaki Ferah yaz tatilini anneannesinin yazlığında geçirir. Deniz kenarında birlikte otururlarken Ferah'ın arkadaşı çıkagelir, onu yanına davet eder. Yazlıktaki yaşlılarıyla vakit geçirmeye pek hevesli olmayan Ferah bu daveti kabul eder.

15-year-old Ferah spends her summer holiday at her grandmother's summer house. Whilst they're sitting by the seaside, Ferah's friend comes and invites her over. Ferah, who's not so keen on spending time with the kids her age there, accepts the invitation.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Sanatçı ve sinemacı Irmak Karasu 1990'da İstanbul'da doğdu. İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin Sinema ve Televizyon ile Psikoloji bölümlerinden mezun oldu, The School of The Art Institute of Chicago'da yüksek lisans yaptı.

Artist-filmmaker Irmak Karasu was born in Istanbul in 1990. She studied at the Film and Television, and the Psychology departments, Istanbul Bilgi University, The School of The Art Institute of Chicago.

Balkon ve Bizim Rüyalar The Balcony and Our Dreams

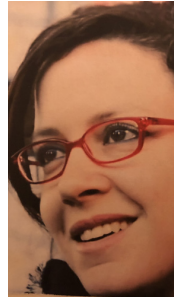
Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, H264, 13'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Aylin Kuryel
Senaryo/Screenplay: Aylin Kuryel
Kurgu/Editing: Aylin Kuryel
Yapımcı/Producer: Aylin Kuryel
Dünya Hakları/World Sales: Aylin Kuryel

Koronavirüs salgını başlayıp da resmi karantına ilan edildikten sonra pek çok insan daha fazla rüya görmeye başladı, rüyaların artışına dair yazılar yazıldı. Aylin Kuryel "Balkon ve Bizim Rüyalar" adlı kısa filmde çevresinden topladığı rüyalarla evin balkonundan görülen ve duyulanları harmanlıyor.

Since the start of the Coronavirus pandemic and the official quarantines were announced, many people have started to see more dreams, and pieces have been written about the increase in dreams. In her short film, "The Balcony and Our Dreams", Aylin Kuryel blends the dreams she's gathered from her circle with what can be seen and heard from her balcony.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Aylin Kuryel İzmir'de doğdu. "Tabu", "Hoş Geldin Lenin" ve "CemileSezgin" adlı kısa filmleri ve Fırat Yücel ile birlikte çektiği "Baştan Başa" adlı bir belgesel filmi bulunuyor. Amsterdam Üniversitesi'nde öğretim görevlisi.

Aylin Kuryel was born in Izmir. Her short films include "Taboo", "Welcome Lenin", and "CemileSezgin", and she made a documentary film with Fırat Yücel called "Heads and Tails". She teaches at Amsterdam University.

CemileSezgin

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, H264, 10'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Aylin Kuryel, Raşel Meseri
Senaryo/Screenplay: Dominik Caddesi sakinleri
Kurgu/Editing: Fırat Yücel
Yapımcı/Producer: Aylin Kuryel, Raşel Meseri
Dünya Hakları/World Sales: Aylin Kuryel

İzmir Dominik Caddesi sakinleri beş yıl boyunca gizemli Cemile ile Sezgin'in sprey boyayla yazılmış aşk sözlerini kâh yolda, kâh duvarlarda okudular. Kimse onları tanımıyor, herkesin kafasında kendince inandığı birer Cemile ve Sezgin vardı.

The residents of Dominik Road in Izmir have read the love words of the mysterious Cemile and Sezgin sprayed on the walls and streets for five years. Nobody knew them, everyone had a Cemile and Sezgin in their own minds.

Yönetmenler Hakkında/About the Directors

Raşel Meseri Dokuz Eylül Üniversitesi'nde sinema okudu. Kısa film ve belgesellerin yanı sıra öyküleri ve tiyatro oyunları var. Sinemacı, yazar, akademisyen Aylin Kuryel Amsterdam Üniversitesi'nde çalışıyor.

Filmmaker, writer Raşel Meseri studied film at Dokuz Eylül University. She has short films and documentaries, she published books. Filmmaker, writer and academic Aylin Kuryel is currently working at Amsterdam University.

En İyi Kadın Oyuncu Best Actress

Turkey/Turkey, 2020, Renkli/Colour, H264, 20'
Türkçe; Türkçe altyazılı
Turkish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Umut Alaz Kökçü
Senaryo/Screenplay: Umut Alaz Kökçü, Atakan Göktepe
Görüntü Yön./Cinematography: Bahtiyar Çal
Kurgu/Editing: Umut Alaz Kökçü
Yapımcı/Producer: Alara Nazlı Yılmaz
Dünya Hakları/World Sales:
Oyuncular/Cast: Eylül Su Sapan, Suna Yıldızoğlu, Umut Orkun Eskibatman, Turhan Kaya

Sinema öğrencisi Melis 70'lerin erotik film yıldızı Alev Hanzade ile tezi için görüşecektir. Eski oyuncu ilk görüşmede kapısını tereddütle açar, ama Melis'in kim olduğunu anlayınca sıcak bir tavır takınır. Melis tanımadığı bir dünyaya dair bu hikâyeleri ilgi ve kuşkuyla dinlemeye başlar.

Film student Melis is going to meet with 70's erotic film star Alev Hanzade for her thesis. In their first meeting, the actress opens the door with some hesitation, but when she realises who Melis is, she becomes more friendly. And so, young and budding actress Melis starts to listen to these stories of a world she knows nothing about with interest and scepticism.

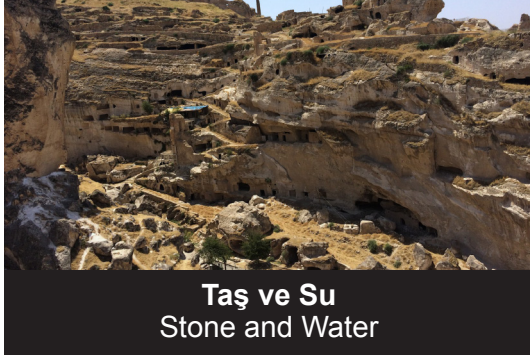
Yönetmen Hakkında/About the Director

Umut Alaz Kökçü, 1996'da Balıkesir'de doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Sinema-TV Bölümü'nü bitirdi, Marmara Üniversitesi'nde eğitimini sürdürüyor. Görüntü yönetmenliği ve kamera asistanlığı yaptı.

Umut Alaz Kökçü was born in Balıkesir in 1996. She studied at Mimar Sinan University in the Film and TV Department, and continues her studies at Marmara University. She's worked as a cinematographer and camera assistant.

Bu filmler Hatırlamak ve Anlatmak için Şehre BAK'ın düzenlediği Kulaktan Kulağa Kolektif Video Üretim Atölyesi kapsamında çekildi.

Taş ve Su Stone and Water

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 5'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Nalin Acar
Batman

İlisu Barajı ile sular altında kalan Hasankeyf artık Batman'da sadece bir süs havuzunun duvarlarını süslüyor. Bu süs havuzu da tıpkı tarihî Hasankeyf gibi kendi ekosistemini yaratıyor. Görüntüleri kavramlarla eşleyerek ve aynı kavramlara farklı görüntülerin bağlamında yeniden dönerek ilerleyen "Taş ve Su", izleyiciyi yeniden bakmaya ve anlamaya davet ederken tanık olmanın ağırlığına işaret ediyor.

Hasankeyf has gone underwater following the construction of İlisu Dam, and now decorates the walls of an ornamental pond in Batman. This pond, just like the historical Hasankeyf, has created its own ecosystem. By matching images with certain concepts and revisiting the same concepts in the context of different images, Stone and Water (Taş ve Su) invites the audience to constantly reexamine the meaning of these concepts and images with relation to each other. This playful structure also aims at pointing at the weight of witnessing.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1994 Batman doğumlu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nden Kültür sinemasında mekân temsilleri üzerine yazdığı lisans teziyle mezun oldu.

Nalin Acar was born in 1994 in Batman. She graduated from Mimar Sinan Fine Arts University Department of Urban and Regional Planning. Her BA thesis focused on representation of places in Kurdish Cinema.

Pîrê Zeki (Zeki Nine) Grandma Zeki

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 6'
Kürtçe; Türkçe altyazılı
Kurdish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Berivan Bağrı
Mardin

Berivan ve anneanesi kamera aracılığıyla tatlı bir muhabbete dalyor ve anneannenin rengarenk dünyasını keyifle izleyiciye tanıtıyorlar. Mardin'in bir köyünde bahçeli evinde tek başına yaşayan Zeki Nine, ununu elemiş eleğini asmış, yüzük ve bilezikleri, bahçesindeki reyhanları, dizi dizi turşuları ve salonunun baş döndürücü duvarını süsleyen hayat parçalarıyla Berivan'la birlikte bizleri de dünyasına konuk ediyor.

Berivan and her grandmother have a cozy conversation with the help of camera, and together they joyfully introduce the colorful world of Berivan's grandmother to the viewer. Grandma Zeki lives alone in a house with a garden located in one of Mardin's villages. She welcomes us, alongside Berivan, into her elderly world, showcasing her rings and bracelets, basil in the garden, variety of pickles and other objects from her life that decorate her living room walls.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1991 Mardin doğumlu. Pamukkale Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu. Mardin Artuklu Üniversitesi Kültür Dili ve Kültürü kürsüsünde yüksek lisans yaptı.

Berivan Bağrı was born in 1991 in Mardin. She graduated from Pamukkale University Department of Turkish Language and Literature. She has a master's degree in Kurdish Language and Culture from Mardin Artuklu University.

These films are produced as part of the Voicing Voices Collective Production Workshop organized by BAK: Revealing the City Through the Memory.

Mehla Qorê

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 8'
Kürtçe, Türkçe; Türkçe, Kürtçe ve İngilizce altyazılı
Kurdish, Turkish; Turkish, Kurdish and English subtitles

Yönetmen/Director: Fatma Çelîk
Diyarbakır

"Mehla Qorê", Fatma'nın hatırladığı ilk anısından yola çıkarak çocukluğunu geçirdiği mahalleyi yeniden kuruyor. 2015'te Suriçi'nde gerçekleşen çatışmalı süreçte yıkılan mahalleye ait fotoğrafları, eski aile albümlerini, ailedeki kadınların hatırladıklarını ve hatırlamak istemediklerini bir araya getiren film, Fatma'nın o ilk anının peşindeki arayışının izini sürüyor.

"Mehla Qorê" recreates the neighborhood where Fatma spent her childhood by building on her very first memory. The film brings together photographs of Suriçi, the neighborhood destroyed during 2015 clashes, old family photo albums, recollections of women in her family and what they remember and disremember while accompanying Fatma's quest to find her first memory.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1987 Diyarbakır doğumlu. İnönü Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü mezunu. Nar Photos'da belgesel fotoğraf ve video işler üretti.

Fatma Çelîk was born in 1987 in Diyarbakır. She graduated from İnönü University Department of Psychological Counseling and Guidance. She works for NarPhotos Agency.

Bir Çember Düşün Think of a Circle

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 5'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Fatoş Güneri
Diyarbakır

Diyarbakır'ın dar sokaklarında yolunu kaybeden Fatoş fallarla yönünü bulmaya çalışır. Falcıların her cümlesi onu başka bir yola sürükler; hiç bilmediği ama ona çok tanıdık gelen sokaklardan istemese de geçecektir. Diyarbakırlı falcıların sesleriyle şehrin sokaklarının belgesel görüntülerini buluşturan "Bir Çember Düşün", çocukluk mekânının hafızasını bir arayışa dönüştüren, sonu aydınlaşma çıkan bir yürüme halinin filmi.

Fatoş tries to find her way around the small alleyways of Diyarbakır with the help of fortunes. Each sentence uttered by the fortunetellers takes her on another path, paths she is destined to take, very alien and familiar to her at the same time. Bringing together voices of fortunetellers of Diyarbakır with documentary footage of the city, "Think of a Circle" (Bir Çember Düşün) transforms the memories of childhood places.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1997'de Diyarbakır'da doğdu. Dicle Üniversitesi Resim-iş Öğretmenliği Bölümü'nden mezun. Güncel sanat alanında üretimler yapmaya devam ediyor.

Fatoş Güneri was born in 1997 in Diyarbakır. She graduated from Dicle University Department of Art Instruction. She continues to produce contemporary art works.

Bu filmler Hatırlamak ve Anlatmak için Şehre BAK'ın düzenlediği Kulaktan Kulağa Kolektif Video Üretim Atölyesi kapsamında çekildi.

Uzay, Fehmi ve Şehrin Sırları Space, Fehmi and the other Secrets of the City

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 11'
Türkçe; Türkçe ve İngilizce altyazılı
Turkish; Turkish and English subtitles

Yönetmen/Director: Mediha Güzelgün
Mardin

Şehrin kalesinin aslında Nuh'un gemisi olduğuna, Nuh'un gemisine hayvan cinslerinden değil de insan cinlerinden doldurup Mardin'e demir attığına inanan bir anlatıcının mihmendarlığında ilerleyen film, bizi belki de Nuh'un kendisi olan Fehmi'yle tanıştırıyor. Anlatıcıya göre içten içe uzaya gitmek isteyen, belki de zaten uzaydan gelmiş olan Fehmi...

The hospitable narrator of the film believes that beneath the fortress of the city lies Noah's Ark, and that the ark was filled with types of people, not animals, before it anchored in Mardin. We meet Fehmi, who might as well be Noah; and who, according to the narrator, secretly wants to go to space or perhaps he is actually from there...

Yönetmen Hakkında/About the Director

1991 Kahramanmaraş doğumlu. 2015'ten beri Mardin'de sınıf öğretmeni olarak görev yapıyor. Mardin Artuklu Üniversitesi İletişim Tasarımı Bölümü'nde yüksek lisansını sürdürüyor.

Mediha Güzelgün was born in 1991 in Kahramanmaraş. Since 2015, she's been working as a primary school teacher in Mardin. She is currently pursuing a master's in graphic design at Mardin Artuklu University.

Pekan ê (Mümkün) Possible

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 4'
Kürtçe; Türkçe altyazılı
Kurdish; Turkish subtitles

Yönetmen/Director: Berivan Karatorak
Diyarbakır

"Pekan ê" (Mümkün), Diyarbakır'da kültürel miras ve ekoloji tartışmalarının merkezinde yer alan Hevsel Bahçeleri'nde geçen sıradan bir günün parıltılı rüyası. Bir kadının can sıkıntısıyla, merakla, dansla ve arayışlarıyla nefes alabildiği bir gün...

"Possible" (Pêkan e) gives you a shimmering glimpse into an ordinary day at Hevsel Gardens, which are at the core of cultural heritage and ecology debates in Diyarbakır. A day in which a woman dances on her own, searches for herself, explores her boredom, follows her curiosities; a day when she can actually breathe.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1990 Şırnak doğumlu. Kocaeli Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'ne devam ediyor. 2018'den beri Diyarbakır'da yaşıyor ve medya alanında çalışıyor.

Berivan Karatorak was born in 1990 in Şırnak. She is a student at Kocaeli University Department of Radio, Television and Cinema. She's been a resident of Diyarbakır since 2018 and works in media.

These films are produced as part of the Voicing Voices Collective Production Workshop organized by BAK: Revealing the City Through the Memory.

Fotoğraf Altı Image Capture

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 6'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Aylin Kızıl
Diyarbakır

"Fotoğraf Altı", Helin Apartmanı'nın Diyarbakır Surları'na ve çevresine hakim yüksek damından şehrin yıkılıp yeniden yapılan ve her an yıkılma ihtimalini barındıran mahallelerine bakıyor. Film, imaja hakim olmaya çalışan bir üst sesin, anlamın parçası olmaya başlayan bir bedene ve konuma kısacık yolculuğu.

"Image Capture" (Fotoğraf Altı) takes us on top of Helin Apartment – a tall building overlooking Diyarbakır Fortress and the surrounding neighbourhoods, which are either demolished, reconstructed, or waiting to be demolished any moment now. The disembodied voice-over initially endeavours to rule over images but then slowly surrenders to them.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1988 Diyarbakır doğumlu. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden mezun oldu. 2012 yılında NarPhotos'a katıldı.

Aylin Kızıl was born in 1988 in Diyarbakır. She graduated from Eskişehir Anadolu University Faculty of Pharmacy. She joined NarPhotos Agency in 2012.

Li Vir (Burada) Here

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 6'
Kürtçe, Türkçe; Türkçe, Kürtçe ve İngilizce altyazılı
Kurdish, Turkish; Turkish, Kurdish and English subtitles

Yönetmen/Director: Sibel Öge
Batman

2005'ten bu yana yüzlerce filme, oyuna, konsere, söyleşiye ev sahipliği yapan Batman Yılmaz Güney Sinema Salonu'nun önce yanması, ardından yıkılmasıyla birlikte geride kalan beton alana adım atıyoruz "Li Vir" (Burada) ile. Geleceği belirsiz, bekleyiş halindeki bu beton boşluk, içine geçmişin sesleri doldukça bir mekâna dönüşmeye başlıyor.

"With Here" (Li Vir) we take a step towards the concrete space left from the burned and demolished Batman Yılmaz Güney Film Theater, which had hosted hundreds of films, plays, concerts and panels since 2005. The empty concrete space with an ambiguous future awaiting its destiny, transforms into a place when filled with voices from its past.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1991 Batman doğumlu. Ege Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü mezunu. Batman Kültür ve Sanat Derneği'nin yönetim kurulu üyesidir.

Sibel Öge was born in 1991 in Batman. She graduated from Ege University Department of Psychological Counseling and Guidance. She is on the Board of Directors of Batman Culture and Arts Association.

Bu filmler Hatırlamak ve Anlatmak için Şehre BAK'ın düzenlediği Kulaktan Kulağa Kolektif Video Üretim Atölyesi kapsamında çekildi.

Aşefçiler, Rüyarlar, Otlar Gleaners, Dreams and Greens

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 5'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Zelal Sadak
Diyarbakır

"Aşefçiler, Rüyarlar, Otlar", Diyarbakır Suriçi'ndeki meşhur çarşıya adını veren aşefçi kadınların bugünkü yokluğunu çok sesli bir fısıltılar korusuyla dolduruyor. Çarşının görünmez kılınmış tarihine, aşefçilerin otlarını topladığı Hevsel Bahçeleri'nin ışığı düşüyor.

"Gleaners, Dreams and Greens" (Aşefçiler, Rüyarlar, Otlar) fills the absence of aşefçi women at the bazaar named after them with a polyphonic whisper choir. Hevsel Gardens where aşefçis used to pick herbs shed light on the history of the market place rendered invisible with time.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1991 Diyarbakır doğumlu. Dicle Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Mardin Artuklu Üniversitesi Tıbbi Laboratuvar Teknikerliği mezunu. Türkiye İnsan Hakları Vakfı Diyarbakır Temsilciliği'nde çalışıyor.

Zelal Sadak was born in 1991 in Diyarbakır. She graduated from Dicle University Department of Political Science and Mardin Artuklu University Department of Medical Laboratory Techniques. She works at the Human Rights Foundation of Turkey Office in Diyarbakır.

4 Aralık 2020, Nusaybin 4 December 2020, Nusaybin

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 4'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Rozerin Tadik
Mardin

2014-2016 seneleri arasında Kürt şehirlerinde yaşanan çatışmalar esnasında yıkılan binlerce ev arasında Rozerin'in kardeşleri ve kuzenlerinin doğduğu ve büyüdüğü dedesinin evi de vardı. "4 Aralık 2020", Nusaybin, yıkım sonrası aynı bölgeye inşa edilen toplu konutlardan birinin balkonundan yapılan bir telefon konuşmasıyla, iki kuzenin çocukluk anılarına kısa bir ziyaret.

Rozerin's grandfather's house, where Rozerin, her siblings and her cousins were born and raised, was among the thousands of houses destroyed during the clashes in Kurdish cities from 2014 to 2016. This is a short visit to the childhood memories of two cousins on the phone, as one of them is standing on the balcony of an apartment in a mass housing complex built following the destruction in the same district.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1995 Nusaybin doğumlu. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı mezunu. Diyarbakır Siyasal ve Sosyal Araştırmalar Enstitüsü'nde İletişim Koordinatörü olarak çalışmaktadır.

Rozerin Tadik was born in 1995 in Nusaybin. She graduated from Van Yüzüncü Yıl University Department of English Language and Literature. She is currently working as the coordinator of communications at Diyarbakır Institute for Political and Social Research.

These films are produced as part of the Voicing Voices Collective Production Workshop organized by BAK: Revealing the City Through the Memory.

Kapı The Door

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 7'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Director: Evindar Tokur
Diyarbakır

"Kapı", faili meçhul cinayetlerin ve zorunlu göçün bitmeyen ağrısını, şehirle yüzleşerek dindirme çabasından yola çıkıyor. Bugünün Diyarbakır'ında geçmişi arayan film, çocukluğun, yuvanın, kaybedilen mekânların izini sürerken kişisel tarih ve kolektif hafızayı bir arada tutmaya çalışıyor.

"The Door" focuses on an effort to soothe the never-ending sorrow of murders committed by unknown perpetrators and forced migration by confronting the city. It searches for the past by tracing artefacts of childhood, home and lost places in contemporary Diyarbakır while trying to hold personal and collective memory together. Kapı not only utters sentences in anger and mourning but also words of farewell.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1986'da Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde doğdu. 2012'de Ege Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden mezun oldu. 2013'ten beri tasarımcılık yapıyor.

Evindar Tokur was born in 1986 in Silvan, Diyarbakır. She graduated from Ege University Department of Landscape Architecture in 2012. She's been working as a designer since 2013.

Cûdîyê Miradan (Dileklerin Cudisi) Cudi of the Wishes

Türkiye/Turkey, 2021, Renkli/Colour, H264, 6'
Diyaloğsuz
No Dialogue

Yönetmen/Director: Semiha Yıldız
Diyarbakır

"Cûdîyê Miradan", Cudi'de dört mevsimin doğal akışını ve bu akışa müdahale eden çatışmaların sonuçlarını aynı anda ele alıyor. Envai çeşit çiçeklerin, keçilerin, bal arılarının yurdu olan, dilekleri gerçekleştireceğine inanılan bir dağın on yıllardır başkalarının dilinde kurulan adını bu kez o coğrafyanın içinden, doğanın sesiyle kurma çabası.

"Cudi of the Wishes" (Cûdîyê Miradan) treats the natural flow of four seasons in Cudi and the fallouts of conflicts that interrupt this flow. It is an attempt at reconstructing the name of the mountain - home to a wide range of flowers, goats, and honeybees that is believed to be the grantor of wishes - from within that geography in contrast to what outsiders have been attempting to do for decades.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1994 Şırnak doğumlu. İnönü Üniversitesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği mezunu. Zarok TV ve Erkam Animation'da animatör olarak görev aldı.

Semiha Yıldız was born in 1994 in Şırnak. She graduated from İnönü University Department of Computer Education and Instructional Technologies. She has worked as an animator for Zarok TV and Erkam Animation.

ÖZEL GÖSTERİM SPECIAL SCREENING

119 Ülkeye İhracat Yapan,
Elektromekanik Sanayide Öncü

EMEK ELEKTRİK ENDÜSTRİSİ A.Ş.

Emek

KADINLARIYLA

GÜÇLÜ...

(+90) -312 -398 -0181
emek@emek.com.tr
www.emek.com.tr

Aile Arasında In The Family

Türkiye/Turkey, 2017, Renkli/Colour, DCP, 124'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Türkçe; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Ozan Açıktan
Senaryo/Screenplay: Gülse Bırsel
Görüntü Yön./Cinematography: Yon Thomas
Kurgu/Editing: Erkan Erdem
Yapımcı/Producer: Necati Akpınar, Şebnem Kitiş Vural, Tunay Vural
Dünya Hakları/World Sales: BKM
Oyuncular/Cast: Engin Günaydın, Demet Evgar, Ayta Sözeri, Erdal Özyağcılar, Gülse Bırsel

Solmaz yirmi bir yıllık sevgilisinden, Fikret ise yirmi bir yıllık eşinden ayrılmıştır. Ömür kadar uzun gelen ilişkilerini geride bırakan Solmaz ve Fikret, tesadüfler sonucu bir araya gelir ve dost olurlar. Solmaz'ın kızı Zeynep hiç hesapta olmayan bir haberle çıkagelir, Adanalı mafya bozuntusu sevgilisiyle evlenmeye karar vermiştir. Fakat Zeynep o ana dek damat adayından ailesinin geçmişini titizlikle saklamayı becermiştir. İşin içine evlilik girince Zeynep'in hatrını kırmamak için yeni bir aile kurulur, Solmaz ve Fikret damadın kılı kırk yaran ailesine karşı yirmi bir yıllık evli çift rolünü oynayacaktır.

Solmaz has broken up with her boyfriend of 21 years, and Fikret has separated from his wife of 21 years. Having left these relationships behind which had seemed like a lifetime, Solmaz and Fikret meet by chance and become friends. Solmaz's daughter Zeynep brings some unexpected news; she's decided to marry her mafia wannabe boyfriend from Adana. Until then, Zeynep had managed to hide her family history from the groom. When marriage comes into the picture, a new family is created to help Zeynep, and Solmaz and Fikret will act the role of a married couple of 20 years for the nitpicking family of the groom.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Ozan Açıktan 1978'de Eskişehir'de doğdu. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Bölümü'nden sonra Lodz Sinema Okulu'nda eğitim gördü. Kısa filmlerin ardından reklam filmleri, diziler ve uzun metrajlı filmler çekti.

Ozan Açıktan was born in Eskişehir in 1978. He studied at Ankara University in the Faculty of Communication, Radio and TV, and then at the Lodz Film School. After his short films, he made commercial films, series, and feature films.

Gizli Yüz Secret Face

Türkiye/Turkey, 1991, Renkli/Colour, H264, 115'
Türkçe, Turkish

Yönetmen/Direcor: Ömer Kavur
Senaryo/Screenplay: Orhan Pamuk
Görüntü Yön./Cinematography: Erdal Kahraman
Kurgu/Editing: Mevlüt Koçak
Yapımcı/Producer: Sadık Deveci
Dünya Hakları/World Sales: Fanatik Film
Oyuncular/Cast: Zuhal Olcay, Fikret Kuşkan, Rutkay Aziz, Arslan Kaçar, Savaş Yurttaş, Sevda Ferdağ, Tomris İncir

Bir fotoğrafçı İstanbul'daki eğlence mekânlarında durmadan fotoğraf çeker, sonra fotoğrafları banyo edip bir kadına götürür. Kadın bu fotoğrafları teker teker inceler, belli bir yüzü aramaktadır. Kadın nihayet bir mahalle saatçisinin yüzünde aradığını bulur, fakat fotoğrafçı durumdan memnun değildir. Senaryosunu başyapıtı "Kara Kitap"tan yola çıkarak Orhan Pamuk'un yazdığı ve Ömer Kavur'un yönettiği "Gizli Yüz" Türkiye sinemasının ayrıksı örneklerindedir. 1991 yılında Antalya Film Festivali'nde En İyi Film ve En İyi Senaryo, Montréal Yeni Sinema Festivali'nde ise En İyi Film Ödülleri'ni kazandı.

A photographer constantly takes photos at entertainment venues in İstanbul, and then bathes the photos and takes them to a woman. The woman inspects these photographs one by one, looking for a specific face. The woman finally finds what she's looking for in the face of a neighbourhood clockmaker, but the photographer isn't pleased with the situation. Adapted from the masterpiece "Black Book" by Orhan Pamuk, the film "Hidden Faces", directed by Ömer Kavur, is an anomalous example of Turkish cinema. It won the Best Film and Best Screenplay awards at the Antalya Film Festival, and the Best Film award at Montréal Festival of New Cinema in 1991.

Yönetmen Hakkında/About the Director

Ömer Kavur 1944'te Ankara'da doğdu. Sorbonne Üniversitesi'nde sinema tarihi dalında yüksek lisans yaptı, bu yıllarda Alain Robbe-Grillet'in asistanlığını yürüttü. "Yatık Emine" (1974), "Ah Güzel İstanbul" (1981), "Anayurt Oteli" (1987), "Akrebin Yolculuğu" (1997) başlıca filmleri arasında yer alır.

Ömer Kavur was born in Ankara in 1944. He did his postgraduate studies at the Sorbonne University in cinema history, and worked as Alain Robbe-Grillet's assistant during these years. His films include "Yatık Emine" (1974), "Ah Güzel İstanbul" (1981), "Motherland Hotel" (1987), and "Akrebin Yolculuğu" (1997).

Kaygı Inflame

Türkiye, Turkey, 2017, DCP, Renkli/Colour, 94'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Ceylan Özgün Özçelik
Senaryo/Screenplay: Ceylan Özgün Özçelik
Görüntü Yön./Cinematography: Radek Ładczuk
Kurgu/Editing: Ahmet Can Çakırca
Yapımcı/Producer: Armağan Lale (Filmada)
Ceylan Özgün Özçelik (EHY Film Prodüksiyon)
Dünya Hakları/World Sales: M-appeal
Oyuncular/Cast: Algi Eke, Özgür Çevik, Selen Uçer, Asiye Dinçsoy, Kadir Çermik, Boncuk Yılmaz, İpek Türktan Kaynak, Kerem Kupacı

Hasret, Tek TV adlı bir haber kanalında kurgucu olarak çalışır. Geceleri üst üste hep aynı kâbusu görmeye başlayınca aklına bir soru düşer. Acaba 20 yıl önce trafik kazasında kaybettiği annesiyle babası başka bir şekilde ölmüş olabilir mi? Bu psikolojik gerilim yüklü filmde Hasret, kendi tarihiyle ilişki kurarken Türkiye'nin yakın tarihiyle de yüzleşir. Filmin yönetmeni Ceylan Özgün Özçelik, "Kendisi kurgucu olan bir kadının kurgulanmış sahte gerçeklerle mücadele etmesi ve nihayetinde onu çevreleyen tüm yalanların içinde gerçeği hatırlayanın yine kendisi olması fikri beni çekti," diyor.

Hasret works as an editor at a news channel called Tek TV. She starts to have a recurring nightmare, and a question comes to mind. Is it possible that her parents, who died 20 years ago in a traffic accident, died in a different way? In this psychological thriller, whilst Hasret faces her personal history, she also faces the recent history of Turkey. The director, Ceylan Özgün Özçelik says, "The idea that this woman, who is an editor, struggles with edited false realities and in the end, is the person that remembers the truth in the midst of all of the lies surrounding her was interesting for me."

Yönetmen Hakkında/About the Director

1980'de doğdu. Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu. On dört yıl TV programcılığı ve sinema yazarlığı yaptı. İlk uzun metraj filmi "Kaygı" 2017'de Berlin Film Festivali'nde ve uluslararası festivallerde gösterildi. Kadınlara ve kız çocuklarına yönelik şiddete dair iyileşme öyküleri anlatan "Cadı Üçlemesi"; kısa kurmaca "13+", uzun belgesel "15+" ve uzun kurmaca 18+'dan oluşuyor.

Ceylan Özgün Özçelik was born in 1980. She graduated from the Marmara University Law Faculty. She worked for 14 as a TV programmer and cinema writer. Her first feature film "Inflame" was shown at the Berlin Film Festival and international film festivals in 2017. The "Witch Trilogy", which tells the stories of healing of women and girls who've been subjected to violence, consists of the short film "13+", the feature documentary "15+" and feature film "18+."

Dul Bir Kadın A Widow Woman

Türkiye/Turkey, 1985, Renkli/Colour, H264, 81'
Türkçe; Turkish;

Yönetmen/Direcor: Atif Yılmaz
Senaryo/Screenplay: Atif Yılmaz, Necati Cumalı (tiyatro oyunu)
Görüntü Yön./Cinematography: Orhan Oğuz
Kurgu/Editing: Nevzat Dişiaçık
Yapımcı/Producer: Kadri Yurdatap
Dünya Hakları/World Sales: Mine Film
Oyuncular/Cast: Nur Sürer, Müjde Ar, Yılmaz Zafer

Eşini kaybetmiş, küçük kızıyla birlikte yaşayan Suna, 1980'lerde İstanbul'daki burjuva rönesansının nimetlerinden faydalanır, davetlere, açılışlara katılır, yükselen değerleri benimseyen sanatçılar etrafından eksik olmaz. Bir büyükelçi namzediyle evlenecekken genç fotoğrafçı Ergun'a âşık olur. Kendisine göre daha hesapsız bir kadın olan yakın arkadaşı Ayla ve Ergun'la Bodrum'da günlerini gün ederler. Burada Ergun'la ilişkisi sönerken Ayla'yla arasında engelleyemediği bir yakınlaşma başlar. "Dul Bir Kadın" Antalya Film Şenliği'nde Altın Portakal ve En İyi Görüntü Yönetmeni Ödülü aldı.

Living with her young daughter since her husband passed away, Suna benefits the bourgeois renaissance of 1980s Istanbul, attending functions and openings, always surrounded by artists welcoming the favored system values. Just as she is about to marry a prospective ambassador, she falls in love with Ergün, a young photographer. She gallivants around in Bodrum with Ergün and Ayla, a close friend even more heedless than she is. While her straining relationship with Ergün wanes, an indefinable intimacy buds between her and Ayla. "A Widow Woman" received the Golden Orange Best Film and the Best Cinematography awards at Antalya Film Festival.

Yönetmen Hakkında/About the Director

1925 Mersin doğumlu Atif Yılmaz, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'nde okudu. Film eleştirmeni, ressam ve senarist olarak çalıştı. 2006'da hayat vedan eden Yılmaz, "Selvi Boylum Al Yazmalım", "Aaahh Belinda", "Mine", "Adı Vasfiye" gibi yüzü aşkın film çekti.

Atif Yılmaz was born in Mersin in 1925. He studied at the Istanbul University Faculty of Law and the Fine Arts Academy Painting Department. He worked as a film critic, painter and screenwriter. Yılmaz, who passed away in 2006, shot more than a hundred films such as "Selvi Boylum Al Yazmalım", "Aaahh Belinda", "Mine", "Her Name is Vasfiye".

Aylin

Türkiye/Turkey, 2020, Renkli/Colour, DCP, 20'
Türkçe; İngilizce altyazılı
Turkish; English subtitles

Yönetmen/Direcor: Ozan Yoleri
Senaryo/Screenplay: Ozan Yoleri
Görüntü Yön./Cinematography: Celine Baril
Kurgu/Editing: Ayhan Ergürsel, Rana Önoğlu
Yapımcı/Producer: Alara Hamamcıoğlu
Dünya Hakları/World Sales: Vigo Film
Oyuncular/Cast: Ahsen Eroğlu, Sena Konak

Bir Ege kasabasında yaşayan, kabına sığmaz Aylin üniversiteyi kazanamayınca teyzesinin dükkânında çalışmaya başlar. Öte yandan yeni sevgilisiyle büyük kente gitme hayalleri kurar. Aylin'in maceralarını zevkle dinleyen 12 yaşındaki komşusu Irmak bu yeni haber karşısında ne hissedeceğini bilemez.

Aylin lives in a town in the Aegean, and when she doesn't get into university, she starts working at her aunt's shop. On the other hand, she starts to imagine moving to the big city with her new boyfriend. Aylin's 12-year-old neighbour Irmak loves to listen to her adventures, but doesn't know how to feel about this new news.

www.ucansupurge.org.tr

Yönetmen Hakkında/About the Director

Ozan Yoleri 1992'de Edirne'de doğdu. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. Birçok filmde reji asistanlığı yaptı. "Öğle Teneffüsü" (2018) adlı kısa filmi ödüller aldı

Ozan Yoleri was born in Edirne in 1992. He graduated from the Boğaziçi University Department of Business. He's worked as a director's assistant in many films. His short film "The Lunch Break" (2018) won awards.

Uçan Süpürge Vakfı/Flying Broom Foundation**Yönetim/Board**

Tuba Demirci
Fatma Edemen
Halime Güner
Ürün Güner
Çağla Harputlu
Sündüz Haşar
Ceren Kurt
İlayda Önal
Cemre Öztoprak
Elif Topkaya Sevinç
Reyhan Atasü Topçuoğlu
Sevinç Ünal

Festival Kadrosu/Festival Staff

Direktör | Director
Azize Tan

Koordinatörler | Coordinators
Cansu Uzun Gün
Fatma Edemen
Ceren Kurt

Basın İlişkiler Koordinatörü | Media Relations
Merve Genç

Sosyal Medya | Social Media
Eda Çakmak

Konuk Ağırlama | Hospitality
İlayda Önal

Prodüksiyon | Production
Güngör Gün

Altyazı Koordinasyonu | Subtitling Coordination
Süleyman Demirel

Grafik Tasarım | Graphic Design
MG İletişim Stratejileri Ajansı

Animasyon Tanıtım Filmi ve Katalog Grafikleri | Animation Film and Catalogue Graphics
MG İletişim Stratejileri Ajansı
Ali Çağan Uzman

Afiş Tasarım | Poster Design
MG İletişim Stratejileri Ajansı
Nazlı Angın Akıner
Ali Çağan Uzman

Kurgu | Editing
Eda Gülberk Soy

Mali İşler | Finance
Jale Kale

Bülten ve Röportaj Çeviri | Press Bulletin and Interview Translation
Nüket Kantürk
Nazım Kadriyade
Fehmi Suda
Muhittin Yakışıklı

Mekan Koordinatörleri | Venue Coordinators
Betül Gökçe Akgöl
Sema Tiske

Festival Gönüllüleri | Volunteers
Burak Barkuz
Ekin Nur Çekiç
Çağan Fırtına
Özge Yıldız

KATALOG

Editör | Editor
Çiğdem Öztürk

Tasarım | Design
Emre Yılmaz
Osman Acar

Çeviri | Translation
Gamze Şanlı

4 Aralık 2020, Nusaybin 94
Ah Gözel İstanbul 70
Aile Arasında 98
Asi Nehir 41
Asistan 53
Aşefçiler, Rüya, Otlar 94
Ateşle Yazmak 48
Aylin 102
Azap 60
Balkon Ve Bizim Rüya 88
Benim Bedenim 37
Beyaz İsyan 79
Bir Çember Düşün 91
Bir Daha Asla Kar Yağmayacak 47
Bir Nefes Daha 42
Burada 93
Cemile Sezgin 89
Çamaşır Suyu 86
Derisini Satan Adam 38
Dileklerin Cudisi 95
DNA 61
Dört Anne 76
Dul Bir Kadın 101
En İyi Kadın Oyuncu 89
Fotoğraf Altı 93
Gizli Yüz 99
Gurbet Artık Bir Ev 77
Hatıra Kutusu 59
Hayaletler 64
Hediye 66
Hem Müslüman Hem Feminist 68
Kapı 95
Kaygı 100
Kırk Mum 87
Kış Tatili 44
Küçük Anne 63
Lübnan Semaları 45
Made in Bangladesh 43
Mainstream 50
Mamaville 88
Mehla Qorê 91
Mümkün 92
Nehir Akar, Kıvrılır, Siler, Yerine Koyar 80
Nereye Gidiyorsun Aida? 65
Nevia 58
Nomadland 54
Ölümüne Boşanmak 72
Önce İsimler Gitti 87
Patrida 71
Rocca Dünyayı Değiştiriyor 83
Rosa'nın Düşünü 40
Sen Ne Muhteşemsin Wanda 46
Shirley 51
Sokaklara 78
Sus! 86
Süt Para Edince 73
Tam Sana Göreyim 62
Taş Ve Su 90
Uzay, Fehmi Ve Şehrin Sırları 92
Walchensee Forever 75
Yardımcı Pilot 39
Yetenekli Genç Kadın 52
Zeki Nine 90
Zordur Gitmek 69

4 December 2020, Nusaybin 94
40 Candles 87
A River Runs Turns Erases Replaces 80
A Widow Woman 101
ADN 61
As I Want 37
As Milk Makes Money 73
Aylin 102
Best Actress 89
Bleach 86
Both Feminist and Muslim 68
CemileSezgin 89
Charter 44
Copilot 39
Cudi of the Wishes 95
Dying to Divorce 72
Faya Dayı 69
Four Mothers 76
Ghosts 64
Gleaners, Dreams and Greens 94
Grandma Zeki 90
Gurbet is a Home Now 77
Here 93
Hush! 86
I'm Your Man 62
Image Capture 93
In the Family 98
Inflame 100
Invisible to the Eye 70
Made in Bangladesh 43
Mainstream 50
Mamaville 88
Mehla Qorê 91
Memory Box 59
My Wonderful Wanda 46
Never Gonna Snow Again 47
Nevia 58
Nomadland 54
Patrida 71
Petite Maman 63
Possible 92
Promising Young Woman 52
Quo Vadis Aida? 65
Relic 60
Restless River 41
Rocca Changes the World 83
Rosa's Wedding 40
Secret Face 99
Shirley 51
Skies of Lebanon 45
Space, Fehmi and the other Secrets of the City 92
Stone and Water 90
Street Out 78
The Assistant 53
The Balcony and Our Dreams 88
The Door 95
The Man Who Sold His Skin 38
The Names Are Lost First 87
The Present 66
Think of a Circle 91
Walchensee Forever 75
When I'm Done Dying 42
White Riot 79
Writing with Fire 48

Yapımcı ve Dağıtıcı İletişim Bilgileri/ Producer & Distributor Contacts

Autlook Filmsales GmbH
stephanie@autlookfilms.com
www.autlookfilms.com

Aylin Kuryel
aylinkuryel@gmail.com

BAC Films
T: +33 1 80 49 10 00
contact@bacfilms.fr
www.bacfilms.com

Başka Sinema
info@baskasinema.com
www.baskasinema.com

Beta Cinema
stephanie@autlookfilms.com
www.autlookfilms.com

Beta Film
T: +49 | 89 | 673469 - 80
beta@betafilm.com

Bir Film
T: +90 216 339 20 49
info@birfilm.com
www.birfilm.net

BKM
T: +90 212 352 18 18
info@bkmonline.net
bkm@bkmonline.net
www.bkmonline.net

Burcu Görgün Toptaş
burcugorgun@gmail.com

Burn The Film
burnthefilm@gmail.com

Charades
T: +33 6 30 04 90 59
festivals@charades.eu
www.charades.eu/

Cinetic
jason@cineticmedia.com

CGV Mars Ent Group
T: +90 212 978 00 00
info@marssinema.com
www.marsmedia.com.tr

Cornerstone Films
T: +44 (0) 203 457 7257
office@cornerstonefilm.com

Deckert Distribution GmbH
T: +49 341 215 66 38
info@deckert-distribution.com
deckert-distribution.com

EHY Film Prodüksiyon
kaygifilm@gmail.com

Fanatik Film
Fanatik Film

Fena Film
aslidadak@gmail.com

Filmada
armagan@filmada.net

Filmarti
T: +90 312 467 2002
info@filmarti.com.tr
www.filmarti.com.tr/

Film Constellation
www.filmconstellation.com

Filmotor
T: +420721006421
michaela@filmotor.com
www.filmotor.com/

Front Row Filmed Entertainment
T: +971 4 286 56 44
www.frontrowent.com

Go2Films
info@go2films.com

Java Films
T: +33 1 74 71 33 17
contact@javafilms.tv

Heimatlos Films
dilek@heimatlosfilms.com

Lunatik Film
lunatikfilm@gmail.com

Mag Pictures International
international@magpictures.com
www.magpicturesinternational.com/

Mars Prodüksiyon
T: 0216 550 10 55
info@marsfilm.net
www.marsfilm.net

M-appeal
T: +49 30 61 50 75 05
salesoffice@m-appeal.com
www.m-appeal.com

Mayıs Film
mayisfilm@gmail.com

Mine Film:
T: +90 212 559 10 82

MK2
T: +33 1 44 67 30 30
laure.barbarit@mk2.com
www.mk2films.com

MUBI, Inc.
T: + 09 52 22 07 22
info@mpmfilm.com
www.mpmfilm.com/

Native Liberty
www.nativeliberty.org/
Nebiye Arı
nebiyearchi@gmail.com

Nihan Gider Işıkman
nihan.gider@gmail.com

Nursel Doğan
nursel_dgn@hotmail.com

Isuma Distribution International Ltd.
T: +1.514.486.0707 / fax .9851
info@isuma.tv
www.isuma.tv

Pinar Öğrenci
pinarogrenci@yahoo.com

Protagonist Pictures
info@protagonistpictures.com
www.protagonistpictures.com

Pyramide International
T: +33 1 42 96 02 20
sales@pyramidefilms.com
www.inter.pyramidefilms.com

SuFilm
T: +90 252 386 38 16
sufilm@sufilm.net

Searchlight Pictures
www.searchlightpictures.com

Şehre Bak
+90 212 219 1836
info@sehrebak.org
www.sehrebak.org

The Match Factory
T: +49 221 539 709-0
info@matchfactory.de
www.the-match-factory.com

The Searchers
T: +32 3 689 80 47
welcome@thesearchers.be
www.thesearchers.be/

True Colours
+39 06 37 35 2334
www.truecolours.it

TrustNordisk ApS
T: +45 29 74 62 06
info@trustnordisk.com
www.trustnordisk.com

UIP, Türkiye
T: +90 216 369 13 13
info@uip.com.tr
www.uip.com.tr

Playtime
T: +33 1 53 10 33 99
info@playtime.group
www.playtime.group

Premium Films
+33 (0)1 42 77 06 31
contact@premium-films.com

Protagonist Pictures
info@protagonistpictures.com
www.protagonistpictures.com/

Umut Alaz Kökçü
umutkokcu@gmail.com

Vigo Film
T: +90 212 243 4563
info@vigofilm.com

Visit Films
T: +1 718 312 82 10
info@visitfilms.com
www.visitfilms.com

Viviana de Rosa
viviana.derosa@gmail.com

Wild Bunch International
www.wildbunch.eu

www.kadinureticiden.com

kâr amacı gütmeyen,
odağında kadın dayanışması
ve nitelikli gıda hakkı olan

dijital bir pazar

Alışveriş yapmak %100 GÜVENLİ,
üstelik KARGO ÜCRETSİZ!

Hem iyi, temiz ve adil gıdalarla beslenmek,
hem küçük ölçekli üretici
kadınları desteklemek mümkün!

KADIN ÜRETİCİDEN